

Wet ter uitvoering van verordening (EU) 2019/1020 van het Europees Parlement en de Raad van 20 juni 2019 betreffende markttoezicht en conformiteit van producten en tot wijziging van Richtlijn 2004/42/EG en de Verordening (EG) nr. 765/2008 en (EU) nr. 305/2011 en Verordening (EU) 2020/740 van het Europees Parlement en de Raad van 25 mei 2020 inzake de etikettering van banden met betrekking tot hun brandstofefficiëntie en andere parameters, tot wijziging van Verordening (EU) 2017/1369 en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1222/2009

Inhoud

MEMORIE VAN TOELICHTING.....	3
I ALGEMEEN.....	3
HOOFDSTUK 1 DOEL EN AANLEIDING	3
HOOFDSTUK 2 DE OUDE MARKTTOEZICHTVERORDENING	4
§ 2.1 INLEIDING	4
§ 2.2 KERNELEMENTEN VAN DE ARTIKELN 15 TOT EN MET 29 VAN DE OUDE MARKTTOEZICHTVERORDENING.....	4
HOOFDSTUK 3 DE NIEUWE MARKTTOEZICHTVERORDENING.....	5
§ 3.1 AANLEIDING.....	5
§ 3.2 REIKWIJDE.....	5
§ 3.3. INHOUD	6
§ 3.4 EVALUATIE	7
HOOFDSTUK 4 INHOUD WETSVOORSTEL.....	7
§ 4.1 VERPLICHTINGEN MARKTDEELNEMERS	8
§ 4.2 BEVOEGDHEDEN MARKTTOEZICHTAUTORITEITEN	8
§ 4.3 VERHALEN VAN KOSTEN OP MARKTDEELNEMERS	14
§ 4.4 HET VERBINDINGSBUREAU.....	14
§ 4.4 HET VERLENEN VAN WEDERZIJDE BIJSTAND	14
§ 4.5 SANCTIES	14
H5. TOEZICHT EN HANDHAVING (PM)	15
H 6 FINANCIËLE GEVOLGEN (PM).....	15
HOOFDSTUK 7. ADVISERING EN TOETSING	15
HOOFDSTUK 8. TRANSPONERINGSTABEL	15
HOOFDSTUK 9. VOORSTEL VAN WET EN ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING	24
VOORSTEL VAN WET	24
ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING	54
Artikel I (Wijziging van de Algemene douanewet).....	54
Artikel II (Wijziging van de Meststoffenwet).....	54
Artikel III (Wijziging van de Metrologiewet).....	55

Artikel IV (Wijziging van de Tabaks- en rookwarenwet)	57
Artikel V (Wijziging van de Telecommunicatiewet)	59
Artikel VI (Wijziging van de Warenwet)	60
Artikel VII (Wijziging van de Wegenverkeerswet 1994)	61
Artikel VIII (Wijziging van de Wet explosieven voor civiel gebruik)	65
Artikel IX (Wijziging van de Wet implementatie EU-richtlijnen energie-efficiëntie)	66
Artikel X (Wijziging van de Wet kabelbaaninstallaties)	66
Artikel XI (Wijziging van de Wet luchtvaart)	68
Artikel XII (Wijziging van de Wet medische hulpmiddelen)	69
Artikel XIII (Wijziging van de Wet milieubeheer)	70
Artikel XIV (Wijziging van de Wet op de economische delicten)	81
Artikel XV (Wijziging van de Wet pleziervaartuigen 2016)	81
Artikel XVI (Wijziging van de Wet scheepsuitrusting 2016)	81
Artikel XVII (Wijziging van de Wet vervoer gevaarlijke stoffen)	82
Artikel XVIII (Wijziging van de wet wederzijdse erkenning en tenuitvoerlegging van geldelijke sancties en beslissingen tot confiscatie)	83
Artikel XIX (Wijziging van de woningwet)	83
BIJLAGE 1: Beantwoording vragen Integraal Afwegingskader (IAK)	85
BIJLAGE 2: Bijlage bij artikel VII (Wijziging van de Wegenverkeerswet 1994)	87

MEMORIE VAN TOELICHTING

I ALGEMEEN

HOOFDSTUK 1 DOEL EN AANLEIDING

Dit wetsvoorstel voorziet in een wijziging van verschillende wetten ter uitvoering van de Europese markttoezichtverordening¹ (hierna ook: markttoezichtverordening of nieuwe markttoezichtverordening). De markttoezichtverordening is op 16 juli 2019 in werking getreden (conform artikel 44, op de twintigste dag na publicatie in het Publicatieblad van de Europese Unie). Vanaf 16 juli 2021 is de markttoezichtverordening van toepassing. De artikelen 29 tot en met 33 en artikel 36 zijn evenwel van toepassing met ingang van 1 januari 2021.

Deze markttoezichtverordening regelt het markttoezicht op producten en is gericht op het verbeteren van het toezicht op producten in de interne markt om zo bij te dragen aan betere naleving van Europese wet- en regelgeving inzake onder andere veiligheid, gezondheid en milieu. Zij vervangt de artikelen 15 tot en met 29 van verordening (EG) nr. 765/2008 inzake accreditatie en markttoezicht² (hierna ook: de oude markttoezichtverordening).

Dit wetsvoorstel is nodig omdat de markttoezichtverordening vereist dat de instanties die zijn belast met het houden van markttoezicht over enkele bevoegdheden beschikken waarover zij op dit moment niet beschikken. Het wetsvoorstel voorziet hierin. Daarnaast bevat het wetsvoorstel bepalingen over de verplichtingen van marktdeelnemers, het verhalen van kosten op marktdeelnemers en wordt een sanctieregime ingesteld. Waar nodig wordt in de wetgeving voorkomende begrippen uit de oude markttoezichtverordening vervangen door begrippen van de nieuwe markttoezichtverordening. Het wetsvoorstel bevat verder geen aanvullende nationale maatregelen. Notificatie van het wetsvoorstel op grond van richtlijn 2006/123/EG³ of richtlijn 2015/1535/EU⁴ is dus niet vereist.

In hoofdstuk 2 van het algemeen deel van deze memorie van toelichting zullen de inhoud en achtergrond van de oude markttoezichtverordening worden toegelicht, waarna in hoofdstuk 3 wordt ingegaan op de inhoud van de nieuwe markttoezichtverordening. In hoofdstuk 4 wordt de inhoud van dit wetsvoorstel uiteengezet. In hoofdstuk 5 worden de uitgebrachte adviezen en de uitkomsten van de uitvoerings- en handhavingstoetsen van de bevoegde autoriteiten behandeld en het gevolg dat daaraan is gegeven. Na de artikelsgewijze toelichting is tot slot de transponeringstabel te vinden.

Deze memorie wordt mede namens de ministers van Infrastructuur en Waterstaat, Sociale Zaken en Werkgelegenheid, Volksgezondheid Welzijn en Sport, Financiën, Landbouw Natuur en Voedselkwaliteit, Binnenlandse Zaken uitgebracht.

¹ Verordening (EU) 2019/1020 van het Europees Parlement en de Raad van 20 juni 2019 betreffende markttoezicht en conformiteit van producten en tot wijziging van Richtlijn 2004/42/EG en de Verordening (EG) nr. 765/2008 en (EU) nr. 305/2011 (PbEU 2019, L 169).

² Verordening (EG) nr. 765/2008 van het Europees Parlement en de Raad van 9 juli 2008 tot vaststelling van de eisen inzake accreditatie en markttoezicht betreffende het verhandelen van producten en tot intrekking van Verordening (EEG) nr. 339/93 (PbEU 2008, L 218).

³ Richtlijn 2006/123/EG van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2006 betreffende diensten op de interne markt (PbEU 2006, L 376).

⁴ Richtlijn (EU) 2016/1535 van het Europees Parlement en de Raad van 9 september 2015 betreffende een informatieprocedure op het gebied van technische voorschriften en regels betreffende de diensten van de informatiemaatschappij (PbEU 2015, L 241).

HOOFDSTUK 2 DE OUDE MARKTTOEZICHTVERORDENING

§ 2.1 INLEIDING

In 2008 is de oude markttoezichtverordening vastgesteld. Deze werd per 1 januari 2010 van toepassing. De oude markttoezichtverordening strekte ertoe te waarborgen dat de producten die vallen onder het vrije verkeer van goederen binnen de EU en waarvoor geharmoniseerde regelgeving geldt, voldoen aan eisen die een hoog beschermingsniveau bieden voor de algemene belangen, zoals de gezondheid en veiligheid voor de mens. Hiertoe bevatte die verordening regels omtrent accreditatie, markttoezicht, controle van producten uit landen buiten de EU (derde landen) en de CE-markering. De oude markttoezichtverordening verplicht alle lidstaten om bevoegde autoriteiten voor markttoezicht aan te wijzen, hen bepaalde minimumbevoegdheden toe te kennen en introduceerde een mechanisme voor wederzijdse bijstand bij grensoverschrijdende inbreuk op productveiligheidsregels. De bepalingen uit de oude markttoezichtverordening die zagen op markttoezicht en controle van producten (artikelen 15 tot en met 29) zijn niet van dusdanige aard dat ze noopten tot aanpassing van de Nederlandse wetgeving.⁵

§2.2 KERNELEMENTEN VAN DE ARTIKEL 15 TOT EN MET 29 VAN DE OUDE MARKTTOEZICHTVERORDENING

De oude markttoezichtverordening noodzaakt de lidstaten tot het aanwijzen van markttoezichtautoriteiten en legt hen bevoegdheden, taken en verplichtingen op. Zo moeten de markttoezichtautoriteiten op toereikende schaal en op passende wijze de kenmerken van producten controleren door middel van een verificatie van de documenten en, zo nodig, door fysieke en laboratoriumcontroles op basis van geschikte monsters. Wanneer zij dat nodig achten, mogen de autoriteiten van de lidstaten producten die een ernstig risico met zich meebrengen, terugroepen, uit de handel nemen, verbieden deze producten op de markt aan te bieden, vernietigen of op een andere manier onbruikbaar maken. Ook zien de lidstaten toe op een efficiënte samenwerking en uitwisseling van informatie over alle aangelegenheden inzake producten die een risico meebrengen. Er is een informatieplicht ten opzichte van het publiek, de Europese Commissie (hierna: de Commissie) en de overige lidstaten.

Het gedeelte over markttoezicht en controle van producten uit derde landen van de oude markttoezichtverordening heeft vooral tot praktische aanpassingen geleid. Zo is er onder andere een communautair ICT-systeem voor de snelle uitwisseling van informatie en een algemeen informatiebeheersysteem opgezet, moesten de lidstaten zorgen voor geschikte communicatie- en coördinatiemechanismen en dienden de lidstaten periodiek een evaluatie en beoordeling van hun markttoezichtactiviteiten uit te voeren.

In de memorie van toelichting bij de Wet aanwijzing nationale accreditatie instantie⁶ is uitgelegd dat voor de bepalingen van de oude markttoezichtverordening waarvoor een wettelijke basis nodig is, aan dit vereiste is voldaan. In de productregelgeving ter implementatie van geharmoniseerde Europese regels is voorzien in producteisen en toezicht op de naleving van die specifieke eisen. Het gaat hier om bijvoorbeeld de Warenwet, de Telecommunicatiewet, de Metrologiewet, de Wet scheepsuitrusting of de Wet pleziervaartuigen. Voor zover de sectorspecifieke regelgeving geen mogelijkheden bevat om in te grijpen bij producten die een ernstig risico vormen, kan op grond van de Warenwet worden ingegrepen.

Ook is in die memorie toegelicht dat de bevoegdheden van de markttoezichtautoriteiten tot het vorderen van inlichtingen, het betreden van bedrijfsruimten van de marktdeelnemers en het nemen van de nodige monsters kunnen worden ontleend aan respectievelijk de artikelen 5:16, 5:15 en 5:18 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb).

⁵ Zie paragraaf 2.2 van de Memorie van Toelichting bij de Wet Regels omtrent de aanwijzing van een nationale accreditatie-instantie, Kamerstukken II 2008/09, 31931, nr. 3.

⁶ Idem.

HOOFDSTUK 3 DE NIEUWE MARKTTOEZICHTVERORDENING

§3.1 AANLEIDING

Op 19 december 2017 heeft de Commissie een mededeling uitgebracht aan het Europees Parlement, de Raad, het Europees Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's met als titel 'Het goederenpakket: Het vertrouwen in de eengemaakte markt versterken'⁷ (hierna: de mededeling).

In de mededeling stelt de Commissie dat de interne markt een van de grootste troeven van de EU is. Volgens de Commissie zijn er echter twee structurele tekortkomingen op de interne markt voor goederen. Dit betreft ten eerste tekortkomingen in de handhaving van de geharmoniseerde EU-veiligheidsvoorschriften voor producten. Ondanks verstrekte veiligheidsvoorschriften zijn er nog te veel onveilige en illegale producten op de markt, aldus de Commissie. De tweede tekortkoming is volgens de Commissie gelegen in producten die niet of slechts gedeeltelijk onder geharmoniseerde EU-veiligheidsvoorschriften voor producten vallen (bijvoorbeeld meubelen, tafelgerei of bepaalde bouwmaterialen). Dergelijke producten kunnen in de ene lidstaat als veilig worden beschouwd, maar in een andere lidstaat problemen ondervinden om in de handel te worden gebracht. Om de structurele tekortkomingen te ondervangen, heeft de Commissie tegelijkertijd met de mededeling een herziening van verordening (EG) 765/2008 inzake markttoezicht en van verordening (EG) 764/2008 inzake de wederzijdse erkenning van technische voorschriften⁸, voorgesteld. Op 15 februari 2019 is een politiek akkoord bereikt over het voorstel. De nieuwe markttoezichtverordening is op 17 april 2019 aangenomen door het Europees Parlement en op 14 juni 2019 door de Europese Raad.

§3.2 REIKWIJDTE

De nieuwe markttoezichtverordening is van toepassing op producten waarop de in bijlage I bij de markttoezichtverordening vermelde Europese harmonisatiewetgeving van toepassing is. In gevallen waarin de productspecifieke harmonisatiewetgeving bepalingen met hetzelfde doel bevat ten aanzien van markttoezicht en handhaving die specifiekere zijn dan bepalingen in de markttoezichtverordening, gelden de bepalingen uit de productspecifieke harmonisatiewetgeving.⁹

De artikelen 25 tot en met 28 van de markttoezichtverordening die zien op controle van producten die van buiten de Europese Unie de markt van de Unie binnenkomen, zijn van toepassing voor zover het Unierecht geen specifieke bepalingen bevat over de controle van dergelijke producten.

Tevens laat de toepassing van deze markttoezichtverordening onverlet dat de markttoezichtautoriteiten specifiekere maatregelen nemen zoals bepaald in de richtlijn algemene productveiligheid¹⁰. Ook laat deze verordening de artikelen 12 tot en met 15 van de richtlijn inzake elektronische handel¹¹, die zien op de aansprakelijkheid van dienstverleners die als tussenpersoon optreden, onverlet.

⁷ COM(2017) 787.

⁸ Verordening (EG) nr. 764/2008 van het Europees Parlement en de Raad van 9 juli 2008 tot vaststelling van procedures voor de toepassing van bepaalde nationale technische voorschriften op goederen die in een andere lidstaat rechtmatig in de handel zijn gebracht, en tot intrekking van Beschikking nr. 3052/95/EG (PbEU 2008, L 218).

⁹ Zie artikel 2, eerste lid, van de markttoezichtverordening.

¹⁰ Richtlijn 2001/95/EG van het Europees Parlement en de Raad van 3 december 2001 inzake algemene productveiligheid. PbEG 2002, L11

¹¹ Richtlijn 2000/31/EG van het Europees Parlement en de Raad van 8 juni 2000 betreffende bepaalde juridische aspecten van de diensten van de informatiemaatschappij, met name de elektronische handel, in de interne markt ("Richtlijn inzake elektronische handel"), PbEG L 178

§3.3. INHOUD

1. Samenwerking Lidstaten

Eén van de doelen van de nieuwe markttoezichtverordening is de samenwerking tussen nationale markttoezichtautoriteiten¹² verder versterken, zowel wat betreft de informatie-uitwisseling als de grensoverschrijdende handhavingprocedures. Om deze samenwerking te versoepelen, kan bewijsmateriaal dat door een markttoezichtautoriteit in een lidstaat wordt gebruikt, zonder verdere formele vereisten door markttoezichtautoriteiten in een andere lidstaat worden gebruikt als onderdeel van onderzoeken om de conformiteit van producten te verifiëren (artikel 11, zesde lid). In artikel 20 wordt verder het bestaande elektronische informatie-uitwisselingssysteem ICSMS gekoppeld aan het meldingssysteem voor zeer gevaarlijke producten RAPEX (EU Safety Gate), om zo de administratieve samenwerking tussen lidstaten te vergemakkelijken. Ook kunnen op basis van de markttoezichtverordening bevoegde autoriteiten elkaar verzoeken om wederzijdse bijstand bij een inbreuk binnen de Unie (artikelen 22-24). Een autoriteit van de ene lidstaat kan een autoriteit van een andere lidstaat verzoeken om informatie of om handhavingmaatregelen. De aangezochte autoriteit is in beginsel verplicht tot medewerking. Dergelijke verzoeken lopen via de verbindingsbureaus van de betrokken lidstaten. De aangezochte autoriteit kan alleen gemotiveerd weigeren, bijvoorbeeld indien de verzoekende autoriteit niet voldoende heeft onderbouwd dat de gevraagde informatie noodzakelijk is om non-conformiteit vast te stellen.

2. Verbindingsbureau

Om administratieve bijstand en samenwerking tussen markttoezichthouders uit verschillende lidstaten te vergemakkelijken, verplicht artikel 10 van de markttoezichtverordening de lidstaten tot de aanwijzing van een verbindingsbureau. Deze instantie is verantwoordelijk voor de coördinatie van de toepassing van de markttoezichtverordening in de lidstaat. In hoofdstuk 5 van deze memorie van toelichting wordt nader ingegaan op de aanwijzing van het verbindingsbureau in Nederland.

3. Bevoegdheden markttoezichtautoriteiten

De markttoezichtsverordening kent een breed scala aan bevoegdheden die voorzien in onderzoeks- en handavingsbevoegdheden voor markttoezichtsautoriteiten, deze staan beschreven in ~~in~~-artikel 14 van de verordening. Gedeeltelijk is dit een continuering van bestaande bevoegdheden van de Nederlandse markttoezichthouders, gedeeltelijk worden nieuwe minimumbevoegdheden toegekend. Dit dient voornamelijk ter harmonisatie van het markttoezicht binnen de EU. In § 4.2 worden de afzonderlijke bevoegdheden toegelicht.

4. Unienetwerk

Artikel 29 van de markttoezichtverordening bepaalt dat een Unienetwerk wordt opgericht. Dit netwerk, wat de opvolger is van de IMP-MSG groep waarin de oude Verordening werd besproken, heeft tot doel om de nationale toezichthouders te ondersteunen in hun handavingsuitvoering. In het netwerk zit een afgevaardigde van het verbindingsbureau, een nationale deskundige, de voorzitters van de administratieve samenwerkingsgroepen (zogenaaamde ADCO's) en de Commissie. Het idee is om kennis te delen en om administratieve ondersteuning te verlenen voor gezamenlijke onderzoeksactiviteiten. Het netwerk doet dit door onder andere door in te zetten op het identificeren van gezamenlijke prioriteiten voor het markttoezicht in de EU en het faciliteren van grensoverschrijdende uitwisseling van informatie over productevaluaties, risicobeoordeling en testmethodes. Het netwerk kan ook aan kennisontwikkeling doen door onder andere trainingen te organiseren, door uitwisseling van personeel en het uitnodigen van deskundigen.

5. Samenwerking tussen marktdeelnemers en markttoezichthouders

Deze verordening bevat ook verplichtingen voor marktdeelnemers, hier wordt in § 4.1 meer over toegelicht. Evenals in de oude markttoezichtverordening is het uitgangspunt van de nieuwe markttoezichtverordening dat conformiteit van producten in de eerste plaats een verantwoordelijkheid is van de marktdeelnemer, meestal de fabrikant, die een product op de markt

¹² De verordening spreekt van 'markttoezichtautoriteiten', waar we in Nederland vaak van 'markttoezichthouder' spreken. In deze memorie van toelichting worden deze termen door elkaar gebruikt.

wil brengen, ~~meestal de fabrikant~~. Daaruit vloeit ook voort dat de marktdeelnemer bij het vermoeden van ~~een~~ non-conformiteit het eerste aanspreekpunt moet zijn om meer informatie te verschaffen of desgewenst corrigerende maatregelen te nemen. Artikel 7 van de markttoezichtverordening expliciteert dat de marktdeelnemers bij het nemen van maatregelen voor het wegnemen of beperken van de risico's die veroorzaakt worden door producten die zij op de markt aanbieden, ~~dienen~~ samen ~~dienen~~ te werken met de markttoezichtautoriteiten. Nieuw in de markttoezichtverordening is dat toezichthouders met andere bevoegde autoriteiten of met organisaties die marktdeelnemers of eindgebruikers vertegenwoordigen ~~bedrijven, verenigingen en toezichthouders~~ kunnen samenwerken om gezamenlijk non-conforme producten op te sporen (artikel 9).

Met opmerkingen [KmG(1)]: Meer specifiek

6. *Producten die de Europese Unie binnenkomen vanuit derde landen*

Uit artikel 4, eerste en tweede lid, van de markttoezichtverordening volgt dat voor een beperkt aantal productgroepen die staan vermeld in het vijfde lid van dat artikel geldt dat zij alleen in de handel mogen worden gebracht als er in de Unie een marktdeelnemer is die onder andere (technische) informatie kan verstrekken aan markttoezichtautoriteiten over het product en medewerking kan verlenen aan corrigerende maatregelen. De marktdeelnemer die deze taken op zich neemt kan, ingevolge het tweede lid, een in de Unie gevestigde fabrikant, een importeur, een daartoe aangewezen gemachtigde of een fulfilmentdienstverlener zoals bedoeld in § 4.1 zijn. De hoofdreden voor het opnemen van dit artikel in de markttoezichtverordening is de opkomst van internethandel, waarbij eindgebruikers steeds vaker producten rechtstreeks bij aanbieders in derde landen kopen. Hierdoor is het voor markttoezichtautoriteiten steeds lastiger om een marktdeelnemer in de Unie aan te spreken in het geval een product niet aan de EU wet- en regelgeving lijkt te voldoen. Bij deze vorm van internethandel wordt ook gebruik gemaakt van fulfilmentdienstverleners. In eerdere productregelgeving komt de fulfilmentdienstverlener als marktdeelnemer niet voor.

De markttoezichtverordening bepaalt in artikel 35 dat de Commissie gemachtigd is om met derde landen overeenkomsten te sluiten om de doeltreffendheid van het markttoezicht te verbeteren. Deze overeenkomsten kunnen betrekking hebben op de gebruikte risicobeoordelingsmethodes, terugroepacties of andere maatregelen om non-conforme producten op te sporen.

§ 3.4 EVALUATIE

De Commissie zal uiterlijk op 31 december 2026, en vervolgens om de vijf jaar, bij het Europees Parlement, de Raad en het Europees Economisch en Sociaal Comité een verslag indienen over de toepassing van de nieuwe markttoezichtverordening. In het verslag wordt beoordeeld of de doelstellingen van deze verordening zijn verwezenlijkt. Ook wordt in de evaluatie het toepassingsgebied van deze verordening en de doeltreffendheid van het systeem van collegiale toetsing en van de door de Unie gefinancierde markttoezichtactiviteiten beoordeeld. Daarnaast stelt de Commissie uiterlijk 16 juli 2023 een evaluatieverslag op over de tenuitvoerlegging van artikel 4. In dit verslag wordt met name aandacht besteed aan dat artikel, de effecten ervan en de kosten en baten ervan. Dat verslag gaat, in voorkomend geval, vergezeld van een wetgevingsvoorstel.

HOOFDSTUK 4 INHOUD WETSVOORSTEL

Een EU-verordening werkt rechtstreeks door in de rechtsorde van de lidstaten en lidstaten van de Europese Unie zijn verplicht om alle maatregelen te nemen die nodig zijn voor de volledige verwezenlijking van een verordening. Gelet op het rechtstreekse karakter maakt een verordening automatisch deel uit van de nationale rechtsorde en is het verboden om bepalingen ervan in het nationale recht over te nemen (het zogenaamde overschrijfbod). Wel kan het voor de operationalisering van een verordening nodig zijn om bepalingen met betrekking tot procedures, handhaving, rechtsbescherming en aanwijzing van uitvoeringsorganen op te nemen in nationale regelgeving. Daarin voorziet dit wetsvoorstel, waarbij het uitgangspunt van de rechtstreekse werking van de verordening en minimumomzetting wordt gerespecteerd.

§ 4.1 VERPLICHTINGEN MARKTDEELNEMERS

De markttoezichtverordening introduceert in artikel 3, onderdeel 11, een nieuwe marktdeelnemer: de fulfilmentdienstverlener. Dit is 'een natuurlijke persoon of rechtspersoon die in het kader van een handelsactiviteit ten minste twee van de volgende diensten aanbiedt: opslag, verpakking, adressering en verzending zonder eigenaar te zijn van de producten, met uitzondering van postdiensten, pakketbezorgdiensten en andere postdiensten of vrachtvervoersdiensten'. Deze marktdeelnemer is geïntroduceerd omdat dergelijke dienstverleners steeds vaker deel uitmaken van de (online) toeleveringsketen en daarin soortgelijke functies uitoefenen als importeurs, maar niet altijd vallen onder de traditionele definitie van importeur, waardoor markttoezicht op producten die via fulfilmentdienstverleners op de markt worden gebracht soms niet mogelijk is.¹³ In dit wetsvoorstel zijn wijzigingen van de verschillende wetten ten aanzien van de producten waar de verordening betrekking op heeft, opgenomen, om te bewerkstelligen dat de Nederlandse markttoezichthouders daadwerkelijk toezicht kunnen gaan uitoefenen op fulfilmentdienstverleners.

Zoals is aangegeven in paragraaf 3.3. ~~hiervoor~~, bepaalt artikel 4 van de markttoezichtverordening dat producten die vallen onder het vijfde lid van dat artikel, alleen in de handel mogen worden gebracht als er in de EU een fabrikant, importeur, gemachtigde of fulfilmentdienstverlener is die de beschikking heeft over de voor dat product vereiste documentatie en die deze documentatie heeft gecontroleerd (artikel 4, tweede en derde lid, onder a). Ook dient deze marktdeelnemer, indien een markttoezichthouder een met redenen omkleed verzoek daartoe indient, informatie en documentatie om de conformiteit van het product aan te tonen te overleggen (derde lid, onder b), de markttoezichtautoriteiten te informeren als hij redenen heeft om aan te nemen dat een product in kwestie een risico vormt (derde lid, onder c), en mee te werken met de markttoezichtautoriteiten (derde lid, onder d). In het wetsvoorstel zijn verbodsbepalingen voor eenieder opgenomen om te handelen tegen hetgeen is bepaald in artikel 4. Op die manier wordt bewerkstelligd dat een markttoezichthouder kan ingrijpen indien een marktdeelnemer zich niet houdt aan hetgeen is bepaald in artikel 4.

Op een soortgelijke manier wordt in het wetsvoorstel uitvoering gegeven aan artikel 7 van de markttoezichtverordening. Het eerste lid van dat artikel bepaalt dat marktdeelnemers dienen samen te werken met de markttoezichtautoriteiten bij het nemen van maatregelen voor het wegnemen of beperken van de risico's die veroorzaakt worden door producten die marktdeelnemers op de markt aanbieden. Vervolgens bepaalt het tweede lid van dat artikel dat aanbieders van diensten van de informatiemaatschappij met markttoezichtautoriteiten samen dienen te werken om de risico's van een product dat via hun diensten online te koop wordt aangeboden, weg te nemen of te beperken.

§ 4.2 BEVOEGDHEDEN MARKTTOEZICHTAUTORITEITEN

4.2.1. Onderzoeks- en handhavingsbevoegdheden

De nieuwe markttoezichtverordening voorziet in onderzoeks- en handhavingsbevoegdheden waarover elke bevoegde autoriteit ten minste dient te beschikken (artikel 14, vierde lid). De nieuwe markttoezichtverordening continueert de door de oude markttoezichtverordening voorgeschreven minimumbevoegdheden en vereist bovendien enkele nieuwe minimumbevoegdheden voor de markttoezichtautoriteiten. Door deze uitbreiding beschikken de toezichthouders in de gehele EU over hetzelfde pakket aan bevoegdheden waardoor het markttoezicht nog meer wordt geharmoniseerd.

De nieuwe markttoezichtverordening vereist dat markttoezichtautoriteiten tenminste beschikken over de volgende bevoegdheden (artikel 14, vierde lid):

- om marktdeelnemers te gelasten relevante documenten, technische specificaties, gegevens of informatie over de conformiteit en technische aspecten van het product te verstrekken (onderdeel a);

¹³ Zie ook overweging 13 bij de markttoezichtverordening.

- om marktdeelnemers te gelasten relevante informatie te verstrekken over de toeleveringsketen, over nadere bijzonderheden over het distributienet, over de producthoeveelheden op de markt en over andere productmodellen met dezelfde technische kenmerken als het product in kwestie (onderdeel b);
- om marktdeelnemers te gelasten relevante informatie te verstrekken die nodig is om de eigendom van websites te kunnen nagaan (onderdeel c);
- om onaangekondigd inspecties ter plaatse en fysieke controles van producten te verrichten (onderdeel d);
- om gebouwen, terreinen en vervoermiddelen te betreden die de marktdeelnemer bij zijn handels-, ondernemings-, ambachtelijke of beroepsactiviteiten gebruikt (onderdeel e);
- om op eigen initiatief onderzoeken in te stellen om gevallen van non-conformiteit vast te stellen en te beëindigen (onderdeel f);
- om marktdeelnemers te gelasten passende maatregelen te nemen om een geval van non-conformiteit te beëindigen of het risico weg te nemen (onderdeel g);
- om passende corrigerende maatregelen te nemen, met inbegrip van de bevoegdheid om het op de markt aanbieden van een product te verbieden of te beperken of te gelasten dat het product uit de handel genomen of teruggeroepen wordt (onderdeel h);
- om sancties op te leggen (onderdeel i);
- om, ook onder valse identiteit, productmonsters te verkrijgen (onderdeel j);
- om, wanneer er geen andere doeltreffende middelen voorhanden zijn om een ernstig risico weg te nemen, de verwijdering van inhoud in verband met de betrokken producten van een online interface te gelasten of de expliciete vermelding te vereisen van een waarschuwing voor eindgebruikers wanneer zij zich toegang verschaffen tot een online interface en indien niet aan een dergelijk verzoek wordt voldaan, aanbieders van diensten van de informatiemaatschappij te verplichten de toegang tot de online interface te beperken (onderdeel k)

Voor de meeste door de nieuwe markttoezichtverordening voorgeschreven bevoegdheden geldt dat deze ook zijn voorgeschreven door de oude markttoezichtverordening. Zoals beschreven in paragraaf 2.2 van deze memorie van toelichting, voorzien de [Awb en Awben](#) de productspecifieke regelgeving in deze bevoegdheden. Hiervoor is dus geen nadere wettelijke voorziening vereist. Voor de bevoegdheden in artikel 14, vierde lid, onderdelen e, j en k is een nadere wettelijke voorziening wel vereist, daar wordt hierna nader op ingegaan.

4.2.2. Nieuwe bevoegdheden

De bevoegdheden die markttoezichthouders ingevolge de markttoezichtverordening minimaal dienen te hebben, vertonen veel gelijkenis met de bevoegdheden die aan toezichthouders worden toegekend door verordening (EU) 2017/2394¹⁴ die ziet op samenwerking tussen nationale autoriteiten die verantwoordelijk zijn voor handhaving van de wetgeving inzake consumentenbescherming. Voor zover nodig zijn de bevoegdheden uit verordening (EU) 2017/2394 opgenomen in de Wet Handhaving Consumentenbescherming (WHC). De bepalingen die zien op bevoegdheden en de toelichting daarbij in onderhavig wetsvoorstel sluiten nauw aan bij die van de WHC. Daarbij is het van belang op te merken dat de nieuwe bevoegdheden alleen kunnen worden ingezet ten aanzien van producten die onder de markttoezichtverordening vallen, ook al heeft in sommige gevallen de wet betrekking op meer producten. Een voorbeeld hiervan is de Warenwet waarin bepalingen staan over producten die onder de markttoezichtverordening vallen en producten waarvoor dat niet het geval is zoals voedingsmiddelen.

4.2.2.1 Betreden van woningen

Artikel 14, vierde lid, onder e, kent markttoezichtautoriteiten de bevoegdheid toe om gebouwen, terreinen en vervoermiddelen te betreden die de marktdeelnemer bij zijn handels-, ondernemings-,

¹⁴ Verordening (EU) 2017/2394 van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2017 betreffende samenwerking tussen de nationale autoriteiten die verantwoordelijk zijn voor handhaving van de wetgeving inzake consumentenbescherming en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 2006/2004 (PbEU 2017, L 345).

ambachtelijke of beroepsactiviteiten gebruikt, om non-conformiteit op te sporen en bewijsmateriaal te verkrijgen. Marktdeelnemers kunnen handelsactiviteiten ook vanuit een woning ondernemen. Als een marktdeelnemer handelsactiviteiten onderneemt vanuit zijn woning, kan het nodig zijn dat een markttoezichthouder voor de opsporing van non-conformiteit en het vergaren van bewijsmateriaal de bevoegdheid heeft om die woning te betreden. Artikel 5:15 van de Awb bepaalt dat een toezichthouder bevoegd is om 'elke plaats te betreden met uitzondering van een woning zonder toestemming van de bewoner'. De bevoegdheid uit de verordening is ruimer, nu daarin de woning niet wordt uitgezonderd. Om die reden is deze bevoegdheid opgenomen in het wetsvoorstel. De voorwaarden van betreden zoals vermeld in de Algemene Wet Bestuursrecht blijven wel van kracht.

4.2.2.2 Toezicht met fictieve identiteit en hoedanigheid

In artikel 14, vierde lid, onder j) wordt een geheel nieuwe bevoegdheid gecreëerd, namelijk het verkrijgen van productmonsters onder valse identiteit. Omdat markttoezichtautoriteiten moeten kunnen controleren of producten die op de markt van de Unie worden aangeboden, voldoen aan de eisen van de harmonisatiewetgeving van de Unie, en bewijsmateriaal betreffende non-conformiteit moeten kunnen verkrijgen, heeft de Europese wetgever deze nieuwe bevoegdheid in het leven geroepen. Aldus krijgen markttoezichthouders de bevoegdheid om producten onder valse identiteit aan te kopen.

Voor effectief toezicht kan het nodig zijn dat een toezichthouder zonder zich als zodanig bekend te maken, deelneemt aan het handelsverkeer om te bezien of een handelaar zich in de praktijk houdt aan de productregelgeving. De digitalisering van de handel brengt met zich mee dat veel aankopen niet langer alleen fysiek, maar ook online plaatsvinden. Bij aankopen via webpagina's doet zich vaak de situatie voor dat een toezichthouder contactgegevens moet verstrekken. Indien de toezichthouder in dergelijke situaties als zodanig persoonlijk bekend is bij de handelaar, is effectief toezicht op die manier niet mogelijk. Artikel 14, vierde lid, onderdeel j, van de markttoezichtverordening schrijft daarom voor dat de bevoegde autoriteit de bevoegdheid heeft om te opereren onder een fictieve identiteit. De markttoezichtverordening spreekt van 'verkrijgen van productmonsters', waaronder ook te verstaan valt de handelingen gerelateerd aan het verkrijgen van dergelijke monsters. Hiermee zijn bedoeld handelingen met het oog op het sluiten van een overeenkomst of handelingen ter uitvoering van de overeenkomst. Hierbij kan gedacht worden aan het kopen van een product in een fysieke winkel of het doen van een aankoop via een online verkoopkanaal.

Om te bewerkstelligen dat een Nederlandse markttoezichthouder kan handelen met een fictieve identiteit als ware hij een eindgebruiker, voorziet dit wetsvoorstel in een uitzondering op de identificatieplicht van artikel 5:12, tweede lid, van de Awb bij de uitoefening van de bevoegdheid om te handelen met een fictieve identiteit. Als de toezichthouder door de marktdeelnemer wordt gevraagd zijn legitimatiebewijs te tonen, hoeft hij of zij niet zijn legitimatiebewijs als toezichthouder te laten zien. Ook in die situatie kan de toezichthouder tegenover een marktdeelnemer blijven handelen als ware deze een eindgebruiker. De uitzondering op de legitimatieplicht van artikel 5:12, tweede lid, van de Awb geldt alleen tijdens de inzet van de bevoegdheid bedoeld in artikel 14, vierde lid, onderdeel j, van de verordening. Als de toezichthouder na afloop van de inzet, of bij inzet van een andere bevoegdheid, wordt gevraagd om zijn legitimatiebewijs, dient hij dit wel te tonen.

De bevindingen-bevoegdheden van de toezichthouder bij aankopen met een fictieve identiteit zijn van belang bij het vergaren van bewijsmateriaal want anders wellicht niet mogelijk was om te verkrijgen. Dit bewijsmateriaal is en onderdeel van zijn onderzoek en kunnen kan worden gebruikt als onderbouwing van het besluit tot oplegging van een bestuurlijke herstelsanctie of een bestuurlijke boete. Dat betekent dat het uitoefenen van toezicht onder een fictieve identiteit ingrijpende gevolgen kan hebben voor een marktdeelnemer.

4.2.2.3. Beperkingen ten aanzien van online interfaces

Met opmerkingen [KmG(2)]: Deze zin zou ik laten vervallen, het is logisch dat onderzoeken kunnen leiden tot consequenties voor marktdeelnemers.

Eindegebruikers maken steeds meer gebruik van het internet voor de aankoop van producten of het afnemen van diensten. Toezicht op deze digitale handel brengt nieuwe uitdagingen met zich mee voor markttoezichthouders. De nieuwe markttoezichtverordening vereist dat de markttoezichtautoriteiten in de digitale omgeving snel en doeltreffend een einde kunnen maken aan inbreuken op productregelgeving. In gevallen waarin er geen andere doeltreffende middelen voorhanden zijn om een ernstig risico weg te nemen, moeten de markttoezichtautoriteiten op grond van artikel 14, vierde lid, onderdeel k, van de markttoezichtverordening maatregelen kunnen nemen, waaronder het gelasten van het verwijderen van inhoud van een online interface of eisen dat een duidelijk zichtbare waarschuwing wordt getoond wanneer gebruikers zich toegang tot de online interface verschaffen (artikel 14, vierde lid, onderdeel k, onder i). De maatregelen moeten geschikt zijn om hun doelstelling te verwezenlijken en mogen niet verder gaan dan daartoe noodzakelijk is. Anders dan de overige maatregelen richten deze maatregelen zich niet per se tot de handelaar die de productregelgeving overtreedt, maar kunnen zij ook zijn gericht tot een aanbieder van diensten van de informatiemaatschappij (artikel 14, vierde lid, onderdeel k, onder ii). Voor deze aanbieders geldt dat, als zij als tussenpersoon zijn te kwalificeren, op grond van de artikelen 12, 13 en 14 van de Europese richtlijn inzake elektronische handel¹⁵ zij zijn gevrijwaard van aansprakelijkheid voor hun aandeel in het ontsluiten van materiaal dat in strijd is met regelgeving, wanneer zij op geen enkele wijze zijn betrokken bij de doorgegeven informatie. Zodra een dergelijke aanbieder daadwerkelijk kennis heeft of krijgt van illegale informatie, dient hij prompt te handelen om de informatie te verwijderen of de toegang daartoe onmogelijk te maken, op straffe van verlies van zijn vrijwaring. Deze vrijwaring laat de mogelijkheid evenwel onverlet dat de aanbieder die als tussenpersoon optreedt, door een rechterlijke autoriteit wordt bevolen om een inbreuk te beëindigen of te voorkomen (artikelen 12, derde lid, 13, tweede lid, en 14, derde lid, van die richtlijn). Een lidstaat mag de aanbieder geen algemene verplichting opleggen om toe te zien op de via zijn server verspreide informatie of om actief te zoeken naar feiten of omstandigheden die op onrechtmatige activiteiten duiden (artikel 15, eerste lid, van die richtlijn). Wat wel redelijkerwijs wordt verwacht van aanbieders van diensten van de informatiemaatschappij, is dat wanneer via hun dienst in strijd met productregelgeving wordt gehandeld of het aannemelijk is dat in strijd met deze regelgeving zal worden gehandeld, een grote kans op schade aan de belangen van consumenten en professionele gebruikers bestaat, zij op aanwijzing van een markttoezichtautoriteit meewerken aan het ontoegankelijk maken van gegevensverkeer tussen een aanbieder en consumenten en professionele gebruikers in Nederland.

Vrijheid van meningsuiting

Het kabinet onderkent dat de toepassing van deze door de markttoezichtverordening voorgeschreven bevoegdheid kan leiden tot een beperking van de vrijheid van meningsuiting, die mede de vrijheid omvat om inlichtingen te ontvangen of te verstrekken (artikel 7 van de Grondwet, artikel 10 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens – (EVRM) – en artikel 11 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie). Het aanbieden van commerciële uitingen door een openbare elektronische communicatiedienst kan daaronder vallen. Artikel 7, derde lid, van de Grondwet bepaalt dat niemand voorafgaand verlof nodig heeft voor het openbaren van gedachten en gevoelens door andere middelen dan drukpers en omroep, behoudens ieders verantwoordelijkheid volgens de wet.

De uitoefening van het recht van vrijheid van meningsuiting kan op grond van artikel 10, tweede lid, van het EVRM worden beperkt indien dit bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving noodzakelijk (proportioneel en subsidiair) is in het belang van onder meer het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden, de bescherming van de goede naam of de rechten van anderen, of om de verspreiding van vertrouwelijke mededelingen te voorkomen. De in het wetsvoorstel opgenomen bevoegdheid voldoet, tezamen met de vereisten van de nieuwe markttoezichtverordening, aan de vereisten die in het genoemde verdrag zijn gesteld aan-voor het stellen van een beperking. Het wetsvoorstel voorziet in een wettelijke regeling van de bevoegdheid en bevat waarborgen die

¹⁵ Richtlijn 2000/31/EG van het Europees Parlement en de Raad van 8 juni 2000 betreffende bepaalde juridische aspecten van de diensten van de informatiemaatschappij, met name de elektronische handel, in de interne markt (PbEU 2000, L 178).

maken dat de toepassing van deze bevoegdheid alleen plaatsvindt met het oog op het gerechtvaardigde belang van de bescherming van eindgebruikers tegen inbreuken op hun wettelijke rechten, zoals vereist door de onderhavige nieuwe markttoezichtverordening. Omdat het hier gaat om commerciële uitingen, kan naar de mening van het kabinet aan de bescherming van eindgebruikers op voorhand meer gewicht worden toegekend dan aan het belang van marktdeelnemers die inbreuk maken op de regels ter bescherming van de eindgebruiker bij het verstrekken en ontvangen van gegevens van commerciële aard. Uitgangspunt is bij deze bevoegdheid dat het gebruik nodig en proportioneel moet zijn.

Bestuursrecht

Voorgesteld wordt de door artikel 14, vierde lid, onderdeel k, van de markttoezichtverordening vereiste bevoegdheden toe te voegen aan het bestuursrechtelijke instrumentarium van de betrokken bevoegde autoriteiten, in de vorm van een zelfstandige last, gericht aan een aanbieder van diensten van de informatiemaatschappij dan wel aan een andere partij die ertoe in staat is om de last uit te voeren, nadat de dringende noodzaak daarvan is aangetoond. Deze last is gericht op het treffen van maatregelen om ernstige inbreuken op de productveiligheidsregelgeving te voorkomen, te beperken of te beëindigen. Indien het benaderen van de aanbieder van diensten van de informatiemaatschappij geen soelaas biedt om de website ontoegankelijk te maken, bijvoorbeeld indien een buitenlandse aanbieder geen gehoor aan het verzoek geeft, kan de bevoegde autoriteit ter uitvoering van de nieuwe markttoezichtverordening degene die daartoe in staat is, aanspreken om inhoud te verwijderen, de website ontoegankelijk te maken of een duidelijke waarschuwing aan eindgebruikers weer te geven. Bij degene die daartoe in staat is, kan worden gedacht aan de marktdeelnemer zelf, de hostingprovider, de beheerder van de website, en andere partijen die de mogelijkheid hebben om op legale wijze de betreffende online inhoud aan te passen. Er zullen situaties zijn waarin het enkel opleggen van een zelfstandige last niet voldoende is om naleving te bewerkstelligen. Daarom wordt de mogelijkheid geïntroduceerd om aan de zelfstandige last een dwangsom te verbinden bij niet-naleving. Bij inzet van deze bevoegdheid is ook van belang wat de gevolgen van de zelfstandige last voor het internetverkeer zijn. De inzet van deze bevoegdheid mag er niet toe leiden dat dienstverleners van de informatiemaatschappij die fungeren als tussenpersoon in de positie gebracht worden dat zij het internetverkeer moeten filteren. Het is immers niet hun taak om op eigen initiatief een inschatting te maken van de onrechtmatigheid van door hen doorgegeven uitingen. Een zelfstandige last dient gericht te zijn op de onrechtmatige online inhoud, en kan niet gericht zijn op filtering of vervalsing van het internetverkeer als zodanig. Hiermee wordt bedoeld dat **het** niet is toegestaan om een ondernemer te verplichten om DNS- of IP-blokkades uit te voeren. Dergelijke blokkades zijn relatief eenvoudig te omzeilen en daarmee niet effectief. Met het oog hierop wordt voorgesteld expliciet te bepalen dat geen zelfstandige last opgelegd kan worden die leidt tot het blokkeren of filteren van internetverkeer. Vanwege de mogelijke beperking van grondrechten en het bijzondere belang van rechtsbescherming daarbij wordt in dit wetsvoorstel voorgesteld om de inzet van de bevoegdheid afhankelijk te stellen van een voorafgaande machtiging van de rechter-commissaris, belast met de behandeling van strafzaken bij de rechtbank Rotterdam. Het voorgestelde vereiste van een rechterlijke machtiging draagt bij aan de rechtseenheid waar het gaat om de inzet van deze bevoegdheid in verschillende rechtsgebieden. Na oplegging van de voorgestelde zelfstandige last staat voor belanghebbenden bezwaar en beroep open op grond van de Awb. De machtiging van de rechter-commissaris kan in deze procedure betrokken worden. Dit neemt niet weg dat de proportionaliteit en noodzakelijkheid van de zelfstandige last gronden voor bezwaar en beroep kunnen zijn, die de bestuursrechter zelfstandig en integraal kan toetsen. De voorgestelde aanpak sluit aan bij de keuzes die zijn gemaakt voor het vormgeven van een soortgelijke bevoegdheid in de **Whd**.

Met opmerkingen [KmG(3): Wellicht eerst volgt

4.2.2.4. Aanwijzing markttoezichthouders

Het markttoezicht zoals bepaald in de markttoezichtverordening, valt in Nederland onder de bevoegdheid van vijf verschillende toezichthouders, die elk op sectorspecifieke regelgeving toezicht houden. Hun respectievelijke bevoegdheden zijn ontleend aan de oude markttoezichtverordening en verder vormgegeven in nationale wet- en regelgeving.

Agentschap Telecom

Op grond van artikel 27 van de Metrologiewet zijn ambtenaren van het Agentschap Telecom belast met het toezicht op het naleven van de bepalingen in deze wet.
PM

Inspectie Gezondheidszorg en Jeugd

Op dit moment zijn op grond van artikel 10 van de Wmh de toezichthouders van de Igj belast met het toezicht op de naleving van het bepaalde bij of krachtens de Wet medische hulpmiddelen. Met onderhavig wetsvoorstel wordt een nieuw lid toegevoegd aan artikel 10, op grond waarvan bij besluit van Onze Minister van Volksgezondheid Welzijn en Sport ambtenaren zullen worden aangewezen die belast worden met het toezicht op de naleving van de markttoezichtverordening. Er zal dus een aanwijzingsbesluit worden opgesteld waarmee specifieke (afdelingen) toezichthouders van de Igj worden belast met dit toezicht.

Inspectie Leefomgeving en Transport

Op grond van artikel 93, tweede lid, van de Woningwet zijn de ambtenaren van de Inspectie voor de Leefomgeving belast met het toezicht op het naleven van de nationale voorschriften die volgen uit de Verordening bouwproducten. De specifieke aanwijzing van deze ambtenaren vindt plaats in het Besluit mandatering aan ILT van handhavingsbevoegdheden en aanwijzing toezichthouders op het terrein van BZK-wetgeving. In de artikelsgewijze memorie van toelichting zijn de overige aanwijzingsgronden van de Inspectie Leefomgeving en Transport te vinden.

Agentschap Telecom

Op grond van artikel 15.1, eerste lid, van de Telecommunicatiewet zijn de ambtenaren van Agentschap Telecom belast met het toezicht op het naleven van de nationale voorschriften die volgen uit de relevante Europese richtlijnen¹⁶. De specifieke aanwijzing van deze ambtenaren vindt plaats in het Besluit aanwijzing toezichthouders artikel 2 lid 1 Telecommunicatiewet.

Op grond van artikel 27 van de Metrologiewet zijn de ambtenaren van Agentschap Telecom belast met het toezicht op het naleven van de nationale voorschriften die volgen uit de relevante Europese richtlijnen. De specifieke aanwijzing van deze ambtenaren vindt plaats in artikel 1 van het Besluit aanwijzing toezichthouders Metrologiewet en Waarborgwet 1986.

Inspectie Sociale Zaken en Werkgelegenheid

Op grond van artikel 25 juncto de artikelen 3 en 13 van de Warenwet zijn de ambtenaren van de Inspectie SZW belast met het toezicht op het naleven van de nationale voorschriften die strekken ter implementatie van richtlijn 2006/42/EG (Warenwetbesluit machines), richtlijn 2014/29/EU (Warenwetbesluit drukvaten van eenvoudig aard), richtlijn 2014/33/EU (Warenwetbesluit liften 2016), richtlijn 2014/34/EU (Warenwetbesluit explosieveilig materieel 2016) en richtlijn 2014/68/EU (Warenwetbesluit drukapparatuur 2016) respectievelijk volgen uit verordening (EU) nr. 425/2016 (Warenwetbesluit persoonlijke beschermingsmiddelen 2018). De specifieke aanwijzing van deze ambtenaren vindt plaats in de Aanwijzingsregeling toezichthoudende ambtenaren en ambtenaren met specifieke uitvoeringstaken op grond van SZW wetgeving.

Nederlandse Voedsel- en Warenautoriteit

Op grond van artikel 25, eerste lid, van de Warenwet zijn voorts ambtenaren van de NVWA bij aanwijzingsbesluit belast met het toezicht op de naleving van het bepaalde bij of krachtens de Warenwet. Met onderhavig wetsvoorstel wordt een nieuw lid toegevoegd aan artikel 25, op grond waarvan bij besluit van Onze Minister van Volksgezondheid Welzijn en Sport ambtenaren zullen worden aangewezen die belast worden met het toezicht op de naleving van de markttoezichtverordening. Dit zal geschieden middels een aanwijzingsbesluit van de minister.

Voor wat betreft de Tabaks- en rookwarenwet geldt op dit moment dat de ambtenaren van de NVWA in artikel 7.1 van de Tabaks- en rookwarenregeling zijn aangewezen als toezichthouders die

¹⁶ Richtlijn 2014/30/EU van het Europees parlement en de Raad van 26 februari 2014 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen van de lidstaten inzake elektromagnetische compatibiliteit. Richtlijn 2014/53/EU van het Europees parlement en de raad van 16 april 2014 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen van de lidstaten inzake het op de markt aanbieden van radioapparatuur en tot intrekking van Richtlijn 1999/5/EG

belast zijn met de naleving van het bij of krachtens de Tabaks- en rookwarenwet bepaalde. Dit is gebaseerd op de wettelijke grondslag die artikel 13 van de Tabaks- en rookwarenwet bevat. Ook voor wat betreft de naleving van het bij of krachtens de markttoezichtverordening bepaalde zullen ambtenaren van de NVWA worden aangewezen. Dit zal geschieden middels een aanwijzingsbesluit van de minister.

Met opmerkingen [KmG(4): Voor de markttoezichtverordening is geen zelfstandige aanwijzing noodzakelijk

§4.3 VERHALEN VAN KOSTEN OP MARKTDEELNEMERS

Efficiënt markttoezicht is een intensieve publieke taak. Het is aan de lidstaten om ervoor te zorgen dat er altijd voldoende financiële middelen beschikbaar zijn om de markttoezichtautoriteiten naar behoren te voorzien van personeel en uitrusting. Gelet op de grote kosten die met onderzoek, opsporing, inbeslagname, testen en vernietiging gepaard gaan, voorziet artikel 15 van de markttoezichtverordening in de mogelijkheid om inkomsten te halen uit de terugvordering van de gemaakte kosten voor non-conforme producten van de desbetreffende marktdeelnemers. Hierbij dienen de toezichthouders het nationale beleid rondom maathouden¹⁷ in acht te nemen.

§ 4.4 HET VERBINDINGSBUREAU

Het verbindingsbureau is verantwoordelijk voor het vertegenwoordigen van het gecoördineerde standpunt van de markttoezichtautoriteiten en de overeenkomstig artikel 25, eerste lid, aangewezen autoriteiten en voor het mededelen van de nationale strategieën als vermeld in artikel 13 van de markttoezichtverordening. Het verbindingsbureau biedt ook ondersteuning bij de samenwerking tussen de markttoezichtautoriteiten in de verschillende lidstaten. Om het markttoezicht op online en offline aangeboden producten voor alle distributiekanaalen even doeltreffend uit te voeren, vereist de markttoezichtverordening dat de lidstaten ervoor zorgen dat hun markttoezichtautoriteiten en hun verbindingsbureau beschikken over de middelen, met inbegrip van financiële en andere middelen, zoals een toereikend aantal bekwame personeelsleden, deskundigheid, procedures en andere regelingen die zij nodig hebben om hun taken naar behoren te kunnen vervullen. Als er op het grondgebied van een lidstaat meer dan een markttoezichtautoriteit is, zorgt die lidstaat ervoor dat de respectieve taken van die autoriteiten duidelijk worden omschreven en dat passende communicatie- en coördinatieregelingen worden getroffen om de autoriteiten in staat te stellen nauw samen te werken en hun taken doeltreffend uit te oefenen. Dat is in Nederland het geval. Dit wetsvoorstel voorziet in een grond waarop Onze Minister van Economische Zaken en Klimaat een verbindingsbureau kan aanwijzen.

Met opmerkingen [KmG(5): Paragraaf 3.3 verwijst naar H5 voor het verbindingsbureau?

§4.4 HET VERLENEN VAN WEDERZIJDSE BIJSTAND

Artikel 22 van de markttoezichtverordening bepaalt dat indien een markttoezichtautoriteit een onderzoek niet kan afronden doordat het voor haar onmogelijk is om bepaalde informatie te verkrijgen, zij bij de markttoezichtautoriteit van een andere EU-lidstaat waar toegang tot deze informatie kan worden afgedwongen, een gemotiveerd verzoek kan indienen om deze informatie te achterhalen. Dit betekent voor Nederlandse markttoezichthouders dat zij indien zij een verzoek op grond van artikel 22 van de markttoezichtverordening ontvangen, zij bevoegdheden dienen te hebben om op basis van zo'n verzoek te handelen. Om die reden wordt in het wetsvoorstel titel 5.2 van de Awb van overeenkomstige toepassing verklaard op verzoeken ingevolge artikel 22.

§4.5 SANCTIES

Artikel 41 van de markttoezichtverordening bepaalt dat de lidstaten voorschriften vaststellen ten aanzien van de sancties die van toepassing zijn op overtredingen van de verordening en van de in bijlage II bij de verordening opgenomen harmonisatiewetgeving van de Unie die verplichtingen voor marktdeelnemers inhouden, en dat zij alle nodige maatregelen nemen om ervoor te zorgen dat die sancties overeenkomstig het nationale recht worden uitgevoerd. De sancties moeten doeltreffend, evenredig en afschrikkend zijn. Ter uitvoering van deze bepaling wordt zoveel mogelijk aangesloten bij al bestaande sanctieregimes in de verschillende wetten ten aanzien van productgroepen die onder de nieuwe markttoezichtverordening vallen.

¹⁷ 'Maat houden' Rapport van de interdepartementale werkgroep Herziening Maat houden, 11-4-2014

H5. TOEZICHT EN HANDHAVING (PM)

H 6 FINANCIËLE GEVOLGEN (PM)

- apparaatskosten
- regeldruk

HOOFDSTUK 7. ADVISERING EN TOETSING

PM

ATR, AT, NVWA, ILT, iSZW, IGJ

HOOFDSTUK 8. TRANSPONERINGSTABEL

TRANSPONERINGSTABEL

Artikel(lid) verordening 2019/1020	Artikel in wetsvoorstel	Huidige wetgeving	Opmerkingen
1 en 2			Geen wettelijke uitvoering nodig, bevat geen norm
3			PM
4, lid 1, 3 en 4	III, onderdeel C (Metrologiewet) V, onderdeel B (Telecommunicatiewet) XIII, onderdeel G (Wet milieubeheer) XV, onderdeel B (Wet pleziervaartuigen 2016)		Uitvoering ook in lagere regelgeving ¹⁸
4, lid 2 en 5			Geen wettelijke uitvoering nodig, bevat geen norm
5, lid 1			Geen wettelijke uitvoering nodig, bevat geen norm
5, lid 2	III, onderdeel C (Metrologiewet) V, onderdeel B (Telecommunicatiewet) XIII, onderdeel G (Wet milieubeheer) XV, onderdeel B (Wet pleziervaartuigen 2016)		Uitvoering ook in lagere regelgeving ¹⁹
5, lid 3			Geen wettelijke uitvoering nodig, EU-rechtelijk reguleren van feitelijke handelingen
6			Geen wettelijke uitvoering nodig, bevat geen norm

Met opmerkingen [KmG(6): Paragraaf 3.3, onder 2 verwijst naar H5 voor de nationale implementatie van het verbindingsbureau. In de Alliantiegroep is afgesproken dat het Verbindingsbureau een wettelijk haakje krijgt. Gaat dat mee in deze wet?

Met opmerkingen [KmG(7): Hoe is geborgd dat aanpassing in lagere regelgeving wordt doorgevoerd nadat deze wet is geïmplementeerd? Het gevaar bestaat dat het wordt vergeten.

Met opmerkingen [MM(8): Wat ons betreft is hier wel wettelijke uitvoering nodig, omdat het 'zorgen voor passende middelen' uit artikel 5, derde lid, gehandhaafd moet kunnen worden.

¹⁸ Warenwetbesluit uitvoering markttoezichtverordening (voorgenomen).

¹⁹ Warenwetbesluit uitvoering markttoezichtverordening (voorgenomen).

7	III, onderdeel C (Metrologiewet) IV, onderdelen B, D en G (Tabaks- en rookwarenwet) V, onderdeel B (Telecommunicatiewet) VII, onderdelen B en C (Wegenverkeerswet 1994) VIII, onderdeel D (Wet explosieven voor civiel gebruik) X, onderdeel C (Wet kabelbaaninstallaties) XI, onderdeel B (Wet luchtvaart) XII, onderdelen F en G (Wet medische hulpmiddelen) XIII, onderdelen B, C, E, G (Wet milieubeheer) XV, onderdeel B (Wet pleziervaartuigen 2016) XVI, onderdeel D (Wet scheepsuitrusting 2016)		Uitvoering ook in lagere regelgeving ²⁰
8, lid 1			Geen wettelijke uitvoering nodig, opdracht aan de Europese Commissie
8, lid 2			Geen wettelijke uitvoering nodig, EU-rechtelijk reguleren van feitelijke handelingen
9			Geen wettelijke uitvoering nodig, EU-rechtelijk reguleren van feitelijke handelingen
10, lid 1			Geen wettelijke uitvoering nodig, EU-rechtelijk reguleren van feitelijke handelingen
10, lid 2		PM	
10, lid 3	Hoofdstuk I		
10, lid 4			Geen wettelijke uitvoering nodig, rechtstreeks werkende norm

²⁰ Uitvoeringsbesluit Meststoffenwet, Warenwetbesluit uitvoering markttoezichtverordening (voorgenomen), Besluit energie-etikettering energiegerelateerde producten, Regeling vervoerbare drukapparatuur 2011, Besluit bouwwerken leefomgeving.

			voor bevoegde autoriteit
10, lid 5 en 6			Geen wettelijke uitvoering nodig, EU-rechtelijk reguleren van feitelijke handelingen
11 lid 1 tot en met 3			Geen wettelijke uitvoering nodig, EU-rechtelijk reguleren van feitelijke handelingen
11, lid 4			Geen wettelijke uitvoering nodig, opdracht aan de Europese Commissie
11, lid 5 tot en met 9			Geen wettelijke uitvoering nodig, EU-rechtelijk reguleren van feitelijke handelingen
12			Geen wettelijke uitvoering nodig, EU-rechtelijk reguleren van feitelijke handelingen
13			Geen wettelijke uitvoering nodig, EU-rechtelijk reguleren van feitelijke handelingen
14 lid 1 tot en met 3			Geen wettelijke uitvoering nodig, EU-rechtelijk reguleren van feitelijke handelingen
14, lid 4	II, onderdelen A en B (Meststoffenwet) III, onderdeel F (Metrologiewet) IV, onderdeel C (Tabaks- en rookwarenwet) V, onderdelen D en E (Telecommunicatiewet) VI, onderdelen J en K (Warenwet) VII, onderdeel E (Wegenverkeerswet) VIII, onderdeel E (Wet explosieven voor civiel gebruik)	5:15, 5:16, 5:16a, 5:17, 5:18 en 5:19 Algemene wet bestuursrecht	Uitvoering ook in lagere regelgeving ²¹

²¹ Besluit energie-etikettering energiegerelateerde producten.

	IX (Wet implementatie EU-richtlijnen energie-efficiëntie) X, onderdeel E (Wet kabelbaaninstallaties) XI, onderdeel C (Wet luchtvaart) XII, onderdeel D (Wet medische hulpmiddelen) XIII, onderdeel I (Wet milieubeheer) XV, onderdeel C (Wet pleziervaartuigen 2016) XVI, onderdeel C (Wet scheepsuitrusting 2016) XVII, onderdeel B (Wet vervoer gevaarlijke stoffen) XIX, onderdeel B (Woningwet)		
14, lid 5			Geen wettelijke uitvoering nodig, EU-rechtelijk reguleren van feitelijke handelingen
15	PM		PM
16, lid 1 en 2			Geen wettelijke uitvoering nodig, rechtstreeks werkende norm voor bevoegde autoriteit
16, lid 3 en 4			Geen wettelijke uitvoering nodig, EU-rechtelijk reguleren van feitelijke handelingen
16, lid 5			Geen wettelijke uitvoering nodig, rechtstreeks werkende norm voor bevoegde autoriteit
16, lid 6			Geen wettelijke uitvoering nodig, EU-rechtelijk reguleren van feitelijke handelingen
16, lid 7			Geen wettelijke uitvoering nodig, rechtstreeks werkende norm voor bevoegde autoriteit
17			Geen wettelijke uitvoering nodig, EU-rechtelijk

			reguleren van feitelijke handelingen
18			Geen wettelijke uitvoering nodig, EU-rechtelijk reguleren van feitelijke handelingen
19, lid 1			Geen wettelijke uitvoering nodig, rechtstreeks werkende norm voor bevoegde autoriteit
19, lid 2			Geen wettelijke uitvoering nodig, EU-rechtelijk reguleren van feitelijke handelingen
20 lid 1 tot en met 4			Geen wettelijke uitvoering nodig, EU-rechtelijk reguleren van feitelijke handelingen
20, lid 5			Geen wettelijke uitvoering nodig, opdracht aan de Europese Commissie
21, lid 1			Geen wettelijke uitvoering nodig, EU-rechtelijk reguleren van feitelijke handelingen
21, lid 2			Geen wettelijke uitvoering nodig, opdracht aan de Europese Commissie
21, lid 3 tot en met 8			Geen wettelijke uitvoering nodig, EU-rechtelijk reguleren van feitelijke handelingen
21, lid 9			Geen wettelijke uitvoering nodig, opdracht aan de Europese Commissie
22, lid 1			Geen wettelijke uitvoering nodig, EU-rechtelijk reguleren van feitelijke handelingen
22, lid 2 tot en met 5	II, onderdeel A (Meststoffenwet)		

	III, onderdeel E (Metrologiewet) IV, onderdeel C (Tabaks- en rookwarenwet) V, onderdeel D (Telecommunicatiewet) VI, onderdeel J (Warenwet) VII, onderdeel D (Wegenverkeerswet 1994) VIII, onderdeel E (Wet explosieven voor civiel gebruik) IX (Wet implementatie EU-richtlijnen energie-efficiëntie) X, onderdeel E (Wet kabelbaaninstallaties) XI, onderdeel C (Wet luchtvaart) XII, onderdeel D (Wet medische hulpmiddelen) XIII, onderdeel I (Wet milieubeheer) XV, onderdeel C (Wet pleziervaartuigen 2016) XVI, onderdeel C (Wet scheepsuitrusting 2016) XVII, onderdeel B (Wet vervoer gevaarlijke stoffen) XIX, onderdeel B (Woningwet)		
23, lid 1			Geen wettelijke uitvoering nodig, EU-rechtelijk reguleren van feitelijke handelingen
23, lid 2			Geen wettelijke uitvoering nodig, rechtstreeks werkende norm voor bevoegde autoriteit
23, lid 3			Geen wettelijke uitvoering nodig, EU-rechtelijk reguleren van feitelijke handelingen
24			Geen wettelijke uitvoering nodig, EU-rechtelijk reguleren van feitelijke handelingen

25, lid 1 en 2	I (Algemene Douanewet)	1:1, vierde lid, 1:3, eerste lid, c en d, en bijlage Algemene Douanewet	
25, lid 3 tot en met 6, eerste alineea			Geen wettelijke uitvoering nodig, EU-rechtelijk reguleren van feitelijke handelingen
25, lid 6, tweede alineea, tot en met 9			Geen wettelijke uitvoering nodig, opdracht aan de Europese Commissie
26, lid 1			Geen wettelijke uitvoering nodig, rechtstreeks werkende norm voor bevoegde autoriteit
26 lid 2 tot en met 4			Geen wettelijke uitvoering nodig, EU-rechtelijk reguleren van feitelijke handelingen
27			Geen wettelijke uitvoering nodig, EU-rechtelijk reguleren van feitelijke handelingen
28, lid 1 en 2			Geen wettelijke uitvoering nodig, rechtstreeks werkende norm voor bevoegde autoriteit
28, lid 3 en 4			Geen wettelijke uitvoering nodig, EU-rechtelijk reguleren van feitelijke handelingen
29			Geen wettelijke uitvoering nodig, EU-rechtelijk reguleren van feitelijke handelingen
30, lid 1 en 2			Geen wettelijke uitvoering nodig, EU-rechtelijk reguleren van feitelijke handelingen
30, lid 3			Geen wettelijke uitvoering nodig, opdracht aan de Europese Commissie

30, lid 4 tot en met 8			Geen wettelijke uitvoering nodig, EU-rechtelijk reguleren van feitelijke handelingen
31			Geen wettelijke uitvoering nodig, EU-rechtelijk reguleren van feitelijke handelingen
32			Geen wettelijke uitvoering nodig, EU-rechtelijk reguleren van feitelijke handelingen
33			Geen wettelijke uitvoering nodig, EU-rechtelijk reguleren van feitelijke handelingen
34, lid 1 en 2			Geen wettelijke uitvoering nodig, opdracht aan de Europese Commissie
34, lid 3 tot en met 6			Geen wettelijke uitvoering nodig, EU-rechtelijk reguleren van feitelijke handelingen
34, lid 7 en 8			Geen wettelijke uitvoering nodig, opdracht aan de Europese Commissie
35, lid 1			Geen wettelijke uitvoering nodig, opdracht aan de Europese Commissie
35, lid 2			Geen wettelijke uitvoering nodig, EU-rechtelijk reguleren van feitelijke handelingen
35, lid 3 en 4			Geen wettelijke uitvoering nodig, opdracht aan de Europese Commissie
35, lid 5 tot en met 9			Geen wettelijke uitvoering nodig, EU-rechtelijk reguleren van feitelijke handelingen

35, lid 10 en 11			Geen wettelijke uitvoering nodig, opdracht aan de Europese Commissie
35, lid 12			Geen wettelijke uitvoering nodig, EU-rechtelijk reguleren van feitelijke handelingen
36			Geen wettelijke uitvoering nodig, EU-rechtelijk reguleren van feitelijke handelingen
37, lid 1 en 2			Geen wettelijke uitvoering nodig, opdracht aan de Europese Commissie
37, lid 3			Geen wettelijke uitvoering nodig, EU-rechtelijk reguleren van feitelijke handelingen
38			Geen wettelijke uitvoering nodig, rechtstreeks werkende norm
39			Geen wettelijke uitvoering nodig, rechtstreeks werkende norm
40			Geen wettelijke uitvoering nodig, rechtstreeks werkende norm
41	PM		
42			Geen wettelijke uitvoering nodig, opdracht aan de Europese Commissie
43, lid 1			Geen wettelijke uitvoering nodig, aanwijzing van instantie
43, lid 2			Geen wettelijke uitvoering nodig, rechtstreeks werkende norm
44			Geen wettelijke uitvoering nodig, rechtstreeks werkende norm

HOOFDSTUK 9. VOORSTEL VAN WET EN ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING

VOORSTEL VAN WET

VOORSTEL VAN WET

Wij Willem-Alexander, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het ter uitvoering van verordening (EU) 2019/1020 van het Europees Parlement en de Raad van 20 juni 2019 betreffende markttoezicht en conformiteit van producten en tot wijziging van Richtlijn 2004/42/EG en de Verordening (EG) nr. 765/2008 en (EU) nr. 305/2011 (PbEU 2019, L169) en verordening (EU) 2020/740 van het Europees Parlement en de Raad van 25 mei 2020 inzake de etikettering van banden met betrekking tot hun brandstofefficiëntie en andere parameters, tot wijziging van Verordening (EU) 2017/1369 en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1222/2009 noodzakelijk is om aanvullende bevoegdheden te introduceren voor het uitoefenen van toezicht op de naleving van productregelgeving en de handhaving van die regelgeving;

Zo is het, dat Wij, de Afdeling advisering van de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

HOOFDSTUK I ALGEMEEN

De Minister van Economische Zaken en Klimaat wijst een verbindingsbureau als bedoeld in artikel 10, derde lid, van verordening (EU) 2019/1020 van het Europees Parlement en de Raad van 20 juni 2019 betreffende markttoezicht en conformiteit van producten en tot wijziging van Richtlijn 2004/42/EG en de Verordening (EG) nr. 765/2008 en (EU) nr. 305/2011 (PbEU 2019, L169) aan.

HOOFDSTUK II WIJZIGING VAN ANDERE WETTEN

ARTIKEL I (WIJZIGING VAN DE ALGEMENE DOUANEWET)

De bijlage, onderdeel b, wordt als volgt gewijzigd:

1. In de alfabetische volgorde worden ingevoegd:

- Meststoffenwet
- Metrologiewet
- Wet implementatie EU-richtlijnen energie-efficiëntie
- Wet kabelbaaninstallaties
- Wet pleziervaartuigen 2016
- Wet scheepsuitrusting 2016
- Woningwet

2. “Wet op de medische hulpmiddelen” wordt vervangen door “Wet medische hulpmiddelen”.

ARTIKEL II (WIJZIGING VAN DE MESTSTOFFENWET)

De Meststoffenwet wordt als volgt gewijzigd:

A

Na artikel 47 worden drie artikelen ingevoegd, luidende:

Artikel 47a

Een krachtens artikel 47, eerste lid, aangewezen ambtenaar is bevoegd met medeneming van de benodigde apparatuur een woning te betreden zonder toestemming van de bewoner, voor zover hem deze bevoegdheid in het besluit tot aanwijzing is toegekend.

Artikel 47b

1. Een krachtens artikel 47, eerste lid, aangewezen ambtenaar is bevoegd om onder verstrekking van onjuiste of onvolledige gegevens met betrekking tot zijn identiteit en hoedanigheid, meststoffen te verkrijgen en hieraan gerelateerde handelingen te verrichten, voor zover hem deze bevoegdheid in het besluit tot aanwijzing is toegekend. Artikel 5:12, tweede lid, van de Algemene wet bestuursrecht is niet van toepassing.
2. De ambtenaar die gebruik heeft gemaakt van de bevoegdheid, bedoeld in het eerste lid, maakt daarvan een schriftelijk verslag op waarin hij vermeldt:
 - a. zijn naam of nummer en zijn hoedanigheid;
 - b. de motivering van de noodzaak/uitoefening van de bevoegdheid;
 - c. de voorschriften op de naleving waarvan wordt toegezien;
 - d. het adres, waaronder indien van toepassing, het elektronisch adres, waar de meststof is verkregen en, voor zover bekend, de omschrijving van de betrokkene;
 - e. de onjuiste of onvolledige gegevens die bij de handelingen ten behoeve van het verkrijgen van de meststof zijn verstrekt;
 - f. de wijze waarop en het tijdvak waarin de handelingen hebben plaatsgevonden;
 - g. hetgeen tijdens het onderzoek van de meststof is verricht, gebleken en overigens is voorgevallen.

Artikel 47c

Titel 5.2 van de Algemene wet bestuursrecht is van overeenkomstige toepassing voor zover een krachtens artikel 47, eerste lid, aangewezen ambtenaar bijstand verleent aan een markttoezichtautoriteit als bedoeld in artikel 3, onder 4, van verordening (EU) 2019/1020 van het Europees Parlement en de Raad van 20 juni 2019 betreffende markttoezicht en conformiteit van producten en tot wijziging van Richtlijn 2004/42/EG en de Verordeningen (EG) nr. 765/2008 en (EU) nr. 305/2011 (PbEU 2019, L169) uit een andere lidstaat van de Europese Unie op grond van artikel 22 van genoemde verordening.

B

Na artikel 49 wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 49a

1. Indien er geen andere doeltreffende middelen voorhanden zijn om een ernstig risico als bedoeld in verordening (EU) 2019/1020 van het Europees Parlement en de Raad van 20 juni 2019 betreffende markttoezicht en conformiteit van producten en tot wijziging van Richtlijn 2004/42/EG en de Verordeningen (EG) nr. 765/2008 en (EU) nr. 305/2011 (PbEU 2019, L169), gevormd door een meststof, weg te nemen, kan Onze Minister een zelfstandige last opleggen aan:
 - a. degene die daartoe in staat is, om inhoud te verwijderen van of de toegang te beperken tot een online interface als bedoeld in genoemde verordening, of opdracht te geven tot de duidelijke weergave van een waarschuwing aan eindgebruikers wanneer die zich toegang tot de online interface verschaffen, of;
 - b. indien niet aan een verzoek als bedoeld onder a is voldaan, een aanbieder van diensten van de informatiemaatschappij als bedoeld in genoemde verordening om alle maatregelen te treffen die redelijkerwijs van hem kunnen worden gevergd om de toegang tot een online interface te beperken, onder meer door een daarvoor in aanmerking komende derde te verzoeken dergelijke maatregelen uit te voeren.
2. Degene tot wie een zelfstandige last als bedoeld in het eerste lid is gericht, handelt overeenkomstig die last.
3. Op grond van het eerste lid kan geen zelfstandige last worden opgelegd die leidt tot het blokkeren of filteren van internetverkeer.
4. Voor een zelfstandige last als bedoeld in het eerste lid, is voorafgaande machtiging vereist van de rechter-commissaris. In het verzoek om afgifte van een machtiging worden de proportionaliteit en subsidiariteit van het verzoek gemotiveerd. De rechter-commissaris kan het openbaar ministerie horen alvorens te beslissen. Artikel 171 van het Wetboek van Strafvordering is van overeenkomstige toepassing.
5. Tegen de beslissing van de rechter-commissaris, bedoeld in het vierde lid, staat voor zover het verzoek om een machtiging niet is toegewezen, voor Onze Minister binnen veertien dagen beroep open bij de rechtbank, sector strafrecht.
6. Onze Minister maakt de machtiging van de rechter-commissaris gelijktijdig met de zelfstandige last, bedoeld in het eerste lid, bekend.

ARTIKEL III (WIJZIGING VAN DE METROLOGIEWET)

De Metrologiewet wordt als volgt gewijzigd:

A

Aan artikel 1 worden, onder vervanging van de punt aan het slot van onderdeel q door een puntkomma, vier onderdelen toegevoegd, luidende:

- r. verordening (EU) 2019/1020: verordening (EU) 2019/1020 van het Europees Parlement en de Raad van 20 juni 2019 betreffende markttoezicht en conformiteit van producten en tot wijziging van Richtlijn 2004/42/EG en de Verordeningen (EG) nr. 765/2008 en (EU) nr. 305/2011 (PbEU 2019, L169);
- s. fulfilmentdienstverlener: fulfilmentdienstverlener als bedoeld in artikel 3, onder 11, van verordening (EU) 2019/1020;
- t. aanbieder van diensten van de informatiemaatschappij: een aanbieder van een dienst zoals gedefinieerd in artikel 1, punt 1, onder b, van Richtlijn (EU) 2015/1535 van het Europees Parlement en de Raad van 9 september 2015 betreffende een informatieprocedure op het gebied van technische voorschriften en regels betreffende de diensten van de informatiemaatschappij (PbEU 2015, L241);
- u. online interface: online interface als bedoeld in artikel 3, onder 15, van verordening (EU) 2019/1020.

B

Artikel 9a wordt als volgt gewijzigd:

- 1. In het eerste lid wordt na "de marktdeelnemer" ingevoegd "of de fulfilmentdienstverlener".
- 2. Aan het tweede lid wordt, onder vervanging van de punt aan het slot van onderdeel c door een puntkomma, een onderdeel toegevoegd, luidende:
- d. de in artikel 16, derde lid, onderdelen d tot en met g, van verordening (EU) 2019/1020 bedoelde maatregelen, voor zover het een meetinstrument betreft waar die verordening op van toepassing is.

C

Na artikel 23 worden drie artikelen ingevoegd, luidende:

Artikel 23a

- 1. Het is een ieder verboden een meetinstrument waar verordening (EU) 2019/1020 op van toepassing is, in de handel te brengen in strijd met artikel 4, eerste lid, van die verordening.
- 2. Het is ten aanzien van een meetinstrument waar verordening (EU) 2019/1020 op van toepassing is, de fabrikant, de importeur, de gemachtigde, die is aangewezen om de in artikel 4, derde lid, van die verordening vermelde taken namens de fabrikant te verrichten of de fulfilmentdienstverlener verboden te handelen in strijd met artikel 4, derde en vierde lid, van die verordening.
- 3. Het is de gemachtigde, bedoeld in het tweede lid, verboden te handelen in strijd met artikel 5, tweede lid, van verordening (EU) 2019/1020.

Artikel 23b

- 1. Het is een marktdeelnemer en een fulfilmentdienstverlener ten aanzien van een meetinstrument waar verordening (EU) 2019/1020 op van toepassing is, verboden te handelen in strijd met artikel 7, eerste lid, van die verordening.
- 2. Het is aanbieders van diensten van de informatiemaatschappij ten aanzien van een meetinstrument waar verordening (EU) 2019/1020 op van toepassing is, verboden te handelen in strijd met artikel 7, tweede lid, van die verordening.

Artikel 23c

De artikelen 23a en 23b zijn van toepassing voor zover in de artikelen 23 en 25a niet is voorzien in een verbod als bedoeld in eerstgenoemde artikelen.

D

In artikel 27, eerste lid, wordt na "hoofdstuk 5 en artikel 39 van deze wet" ingevoegd "en verordening (EU) 2019/1020, voor zover die betrekking heeft op de in bijlage 1 van die verordening, onder 3, 6, 28, 50 en 51 genoemde richtlijnen."

Met opmerkingen [ZA9]: Voor de eenduidigheid van de NL wetgeving pleit ik er toch voor om zowel in de MW als in de TW de aangepaste definitie van marktdeelnemer op te nemen, eventueel via verwijzing naar de verordening. Daarmee wordt eenduidig vastgelegd dat een fulfilmentdienstverlener een marktdeelnemer is. Nu blijft dat door het verschil van implementatie in de diverse wetten multi interpreteerbaar. Tevens wordt dan meteen voorkomen dat eventuele toekomstige aanvullende eisen aan marktdeelnemers worden "vergeten" voor fulfilmentdienstverleners.

Met opmerkingen [ZA10]: Waar is de distributeur gebleven? De verordening heeft het over een marktdeelnemer. Distributeur lijkt niet te worden uitgesloten. De beste oplossing is om hier de term 'marktdeelnemer' te gebruiken.

Met opmerkingen [ZA11]: Voor artikel 5 3^e lid zie vraag bij implementatietabel hierboven.

E

Aan artikel 28 wordt een lid toegevoegd, luidende:

3. Titel 5.2 van de Algemene wet bestuursrecht is van overeenkomstige toepassing voor zover de ambtenaren, bedoeld in artikel 27, bijstand verlenen aan een markttoezichtautoriteit als bedoeld in artikel 3, onder 4, van verordening (EU) 2019/1020 uit een andere lidstaat van de Europese Unie op grond van artikel 22 van die verordening.

F

Na artikel 28 worden drie artikelen ingevoegd, luidende:

Artikel 28a

De ambtenaren, bedoeld in artikel 27, zijn bevoegd met medeneming van de benodigde apparatuur een woning te betreden zonder toestemming van de bewoner ten behoeve van de uitoefening van de bevoegdheden, bedoeld in artikel 14, vierde lid, onderdelen a, d en e, van verordening (EU) 2019/1020.

Artikel 28b

1. De ambtenaren, bedoeld in artikel 27, zijn bevoegd om, voor zover het gaat om toezicht op de naleving van verordening (EU) 2019/1020, onder verstrekking van onjuiste of onvolledige gegevens met betrekking tot hun identiteit en hoedanigheid, meetinstrumenten te verkrijgen en de hieraan gerelateerde handelingen te verrichten voor zover dat voor de vervulling van hun taak noodzakelijk is. Artikel 5:12, tweede lid, van de Algemene wet bestuursrecht is niet van toepassing.

2. De ambtenaar die gebruik heeft gemaakt van de bevoegdheid, bedoeld in het eerste lid, maakt daarvan een schriftelijk verslag op waarin hij vermeldt:

- a. zijn naam of nummer en hoedanigheid;
- b. de motivering van de noodzaak/uitoefening van de bevoegdheid;
- c. de voorschriften op de naleving waarvan wordt toegezien;
- d. het adres, waaronder indien van toepassing, het elektronische adres, waar het meetinstrument is verkregen en, voor zover bekend, de omschrijving van de betrokken marktdeelnemer;
- e. de onjuiste of onvolledige gegevens die bij de handelingen ten behoeve van het verkrijgen van het meetinstrument zijn verstrekt;
- f. de wijze waarop en het tijdvak waarin de handelingen hebben plaatsgevonden;
- g. hetgeen tijdens het onderzoek van het meetinstrument is verricht, gebleken en overigens is voorgevallen.

Artikel 28c

1. Ter uitvoering van verordening (EU) 2019/1020 kan Onze Minister, indien er geen andere doeltreffende middelen voorhanden zijn om een meetinstrument dat een risico vormt waarvoor, op basis van een risicobeoordeling en rekening houdend met het normale en voorzienbare gebruik van het meetinstrument, de combinatie van de waarschijnlijkheid dat zich een gevaar voordoet dat schade veroorzaakt en de ernst van die schade, een snel ingrijpen noodzakelijk wordt geacht, met inbegrip van de gevallen waarin de gevolgen van het risico zich niet onmiddellijk voordoen, een zelfstandige last opleggen aan degene die daartoe in staat is, om inhoud te verwijderen van of de toegang te beperken tot een online interface of opdracht te geven tot de duidelijke weergave van een waarschuwing voor eindgebruikers wanneer zij zich toegang verschaffen tot een online interface.

2. Indien niet binnen de daarvoor gestelde termijn aan een last als bedoeld in het eerste lid is voldaan, kan Onze Minister een zelfstandige last opleggen aan een aanbieder van diensten van de informatiemaatschappij om alle maatregelen te treffen die redelijkerwijs van hem kunnen worden gevergd om de toegang tot een online interface te beperken, onder meer door een daarvoor in aanmerking komende derde te verzoeken dergelijke maatregelen uit te voeren.

3. Degene tot wie een zelfstandige last als bedoeld in het eerste of tweede lid is gericht, handelt overeenkomstig die last.

4. Op grond van het eerste of tweede lid kan geen zelfstandige last worden opgelegd die leidt tot het blokkeren of filteren van internetverkeer.

5. Voor een zelfstandige last als bedoeld in het eerste of tweede lid is voorafgaande machtiging vereist van de rechter-commissaris. In het verzoek om afgifte van een machtiging worden de proportionaliteit en subsidiariteit van het verzoek gemotiveerd. De rechter-commissaris kan het

openbaar ministerie horen alvorens te beslissen. Artikel 171 van het Wetboek van Strafvordering is van overeenkomstige toepassing.

6. Tegen de beslissing van de rechter-commissaris, bedoeld in het vijfde lid, staat voor zover het verzoek om een machtiging niet is toegewezen, voor Onze Minister binnen veertien dagen beroep open bij de rechtbank, sector strafrecht.

7. Onze Minister maakt de machtiging van de rechter-commissaris gelijktijdig met de zelfstandige last, bedoeld in het eerste of tweede lid, bekend.

G

In artikel 35, eerste lid, wordt na "22 tot en met 25a" ingevoegd ", 28c, derde lid,".

ARTIKEL IV (WIJZIGING VAN DE TABAKS- EN ROOKWARENWET)

De Tabaks- en rookwarenwet wordt als volgt gewijzigd:

A

In artikel 1, eerste lid, wordt in de alfabetische volgorde een begripsbepaling ingevoegd, luidende: *Verordening (EU) 2019/1020*: Verordening (EU) 2019/1020 van het Europees Parlement en de Raad van 20 juni 2019 betreffende markttoezicht en conformiteit van producten en tot wijziging van Richtlijn 2004/42/EG en de Verordeningen (EG) nr. 765/2008 en (EU) nr. 305/2011 (PbEU 2019, L 169);.

B

In artikel 11b, eerste lid, wordt na "18" ingevoegd "van deze wet of artikel 7 van Verordening (EU) 2019/1020".

C

Na artikel 13 worden twee artikelen ingevoegd, luidende:

Artikel 13a

1. Met het toezicht op de naleving van het bepaalde bij of krachtens Verordening (EU) 2019/1020, voor zover die verordening van toepassing is op producten waarop de tabaksproductenrichtlijn van toepassing is, zijn belast de bij besluit van Onze Minister aangewezen ambtenaren.

2. Een krachtens het eerste lid aangewezen ambtenaar is bevoegd:

- a. met medeneming van de benodigde apparatuur een woning te betreden zonder toestemming van de bewoner ten behoeve van de uitoefening van de bevoegdheden, bedoeld in artikel 14, vierde lid, onderdelen a, d en e, van Verordening (EU) 2019/1020; en
- b. onder verstrekking van onjuiste of onvolledige gegevens met betrekking tot hun identiteit en hoedanigheid, producten waarop de tabaksproductenrichtlijn van toepassing is te verkrijgen en de hieraan gerelateerde handelingen te verrichten voor zover dat voor de invulling van hun taak noodzakelijk is. Artikel 5:12, tweede lid, van de Algemene wet bestuursrecht is niet van toepassing.

3. De ambtenaar die gebruik heeft gemaakt van de bevoegdheid, bedoeld in het tweede lid, onderdeel b, maakt daarvan een schriftelijk verslag op waarin hij vermeldt:

- a. zijn naam of nummer en hoedanigheid;
- b. de motivering van de noodzaak van het inzetten van de bevoegdheid;
- c. de voorschriften op de naleving waarvan wordt toegezien;
- d. het adres, waaronder indien van toepassing, het elektronische adres, waar het product is verkregen en, voor zover bekend, de omschrijving van de betrokken marktdeelnemer;
- e. de onjuiste of onvolledige gegevens die bij het verkrijgen van het product zijn verstrekt;
- f. de wijze waarop en het tijdvak waarin het product is verkregen;
- g. hetgeen tijdens het onderzoek van het product is verricht, gebleken en overigens is voorgevallen.

4. Titel 5.2 van de Algemene wet bestuursrecht is van overeenkomstige toepassing voor zover een krachtens het eerste lid aangewezen ambtenaar bijstand verleent aan een markttoezichtautoriteit als bedoeld in artikel 3, onderdeel 4, van Verordening (EU) 2019/1020 uit een andere lidstaat van de Europese Unie op grond van artikel 22 van Verordening (EU) 2019/1020.

Artikel 13b

1. Indien er geen andere doeltreffende middelen voorhanden zijn om een ernstig risico als bedoeld in artikel 3, onderdeel 20, van Verordening (EU) 2019/1020, gevormd door een product waarop de tabaksproductenrichtlijn van toepassing is, weg te nemen, kan Onze Minister een zelfstandige last opleggen aan:

a. degene die daartoe in staat is, om inhoud te verwijderen van of de toegang te beperken tot een online interface als bedoeld in artikel 14, vierde lid, onderdeel k, van Verordening (EU) 2019/1020, of opdracht te geven tot de duidelijke weergave van een waarschuwing aan eindgebruikers wanneer die zich toegang tot de online interface verschaffen, of;

b. indien niet aan een verzoek als bedoeld onder a is voldaan, een aanbieder van diensten van de informatiemaatschappij als bedoeld in Verordening (EU) 2019/1020 om alle maatregelen te treffen die redelijkerwijs van hem kunnen worden gevergd om de toegang tot een online interface te beperken, onder meer door een daarvoor in aanmerking komende derde te verzoeken dergelijke maatregelen uit te voeren.

2. Degene tot wie een zelfstandige last als bedoeld in het eerste lid is gericht, handelt overeenkomstig die last.

3. Op grond van het eerste lid kan geen zelfstandige last worden opgelegd die leidt tot het blokkeren of filteren van internetverkeer.

4. Voor een zelfstandige last als bedoeld in het eerste lid, is voorafgaande machtiging vereist van de rechter-commissaris. In het verzoek om afgifte van een machtiging worden de proportionaliteit en subsidiariteit van het verzoek gemotiveerd. De rechter-commissaris kan het openbaar ministerie horen alvorens te beslissen. Artikel 171 van het Wetboek van Strafvordering is van overeenkomstige toepassing.

5. Tegen de beslissing van de rechter-commissaris, bedoeld in het vierde lid, staat voor zover het verzoek om een machtiging niet is toegewezen, voor Onze Minister binnen veertien dagen beroep open bij de rechtbank, sector strafrecht.

6. Onze Minister maakt de machtiging van de rechter-commissaris gelijktijdig met de zelfstandige last, bedoeld in het eerste lid, bekend.

7. Onze Minister kan een last onder dwangsom opleggen aan degene die handelt in strijd met het tweede lid.

D

Artikel 14 wordt als volgt gewijzigd:

1. Voor de tekst wordt de aanduiding "1." geplaatst.

2. Er wordt een lid toegevoegd, luidende:

2. Een krachtens artikel 13a, eerste lid, aangewezen ambtenaar is bevoegd om in het belang van de volksgezondheid en de veiligheid van personen, een last onder bestuursdwang op te leggen ter handhaving van artikel 7 van Verordening (EU) 2019/1020.

E

In artikel 17 wordt "De toezichthouders" vervangen door "De toezichthouders, bedoeld in artikel 13,".

F

In artikel 19, eerste lid, wordt de zinsnede "met bij of krachtens deze wet" vervangen door "met bij of krachtens deze wet of Verordening (EU) 2019/1020".

G

In categorie A van de bijlage wordt na "- Artikel 18" onder vervanging van de punt door een putkomma de volgende zinsnede toegevoegd "- Artikel 7 van Verordening (EU) 2019/1020."

ARTIKEL V (WIJZIGING VAN DE TELECOMMUNICATIEWET)

De Telecommunicatiewet wordt als volgt gewijzigd:

A

In artikel 1.1 worden in de alfabetische volgorde de een begripsbepaling ingevoegd, luidende:

Met opmerkingen [ZA12]: Nogmaals voor pleiten om fulfilmentdienstverlener ook aan de definitie van marktdeelnemer toe te voegen.

- *aanbieder van diensten van de informatiemaatschappij*: een aanbieder van een dienst zoals gedefinieerd in artikel 1, punt 1, onder b, van Richtlijn (EU) 2015/1535 van het Europees Parlement en de Raad van 9 september 2015 betreffende een informatieprocedure op het gebied van technische voorschriften en regels betreffende de diensten van de informatiemaatschappij (PbEU 2015, L241);

- *fulfilmentdienstverlener*: fulfilmentdienstverlener als bedoeld in artikel 3, onder 11, van verordening (EU) 2019/1020;

- *online interface*: online interface als bedoeld in artikel 3, onder 15, van verordening (EU) 2019/1020;

- *verordening (EU) 2019/1020*: verordening (EU) 2019/1020 van het Europees Parlement en de Raad van 20 juni 2019 betreffende markttoezicht en conformiteit van producten en tot wijziging van Richtlijn 2004/42/EG en de Verordeningen (EG) nr. 765/2008 en (EU) nr. 305/2011 (PbEU 2019, L169).

B

Na artikel 10.11 worden drie artikelen ingevoegd, luidende:

Artikel 10.11a

Voor de toepassing van verordening (EU) 2019/1020 wordt in de artikelen 10.11b en 10.11c onder marktdeelnemer verstaan: marktdeelnemer als bedoeld in artikel 3, onder 13, van verordening (EU) 2019/1020.

Artikel 10.11b

1. Het is een ieder verboden uitrusting of radioapparaten waar verordening (EU) 2019/1020 op van toepassing is, in de handel te brengen in strijd met artikel 4, eerste lid, van die verordening.
2. Het is ten aanzien van uitrusting of radioapparaten waar verordening (EU) 2019/1020 op van toepassing is, de fabrikant, de importeur, de gemachtigde, die is aangewezen om de in artikel 4, derde lid, van die verordening vermelde taken namens de fabrikant te verrichten of de fulfilmentdienstverlener verboden te handelen in strijd met artikel 4, derde en vierde lid, van die verordening.
3. Het is de gemachtigde, bedoeld in het tweede lid, verboden te handelen in strijd met artikel 5, tweede lid, van verordening (EU) 2019/1020.

Artikel 10.11c

1. Het is een marktdeelnemer ten aanzien van uitrusting of radioapparaten waar verordening (EU) 2019/1020 op van toepassing is, verboden te handelen in strijd met artikel 7, eerste lid, van die verordening.
2. Het is een aanbieder van diensten van de informatiemaatschappij ten aanzien van uitrusting of radioapparaten waar verordening (EU) 2019/1020 op van toepassing is, verboden te handelen in strijd met artikel 7, tweede lid, van die verordening.

C

Artikel 15.1, eerste lid, wordt als volgt gewijzigd:

1. In de aanhef wordt "bij of krachtens deze wet en de eidas-verordening" vervangen door "bij of krachtens deze wet, de eidas-verordening en verordening (EU) 2019/1020, voor zover die betrekking heeft op de in bijlage 1 van die verordening, onder 49 en 56 genoemde richtlijnen".
2. In onderdeel f wordt "hoofdstuk 10 en hoofdstuk 20" vervangen door "de hoofdstukken 10 en 20 en verordening (EU) 2019/1020, voor zover die betrekking heeft op de in bijlage 1 van die verordening, onder 49 en 56 genoemde richtlijnen".
3. In onderdeel j wordt na "de artikelen 11a.1, 11a.2, 11a.3, 12.6," ingevoegd "15.7b, derde lid,".

D

Aan artikel 15.7 worden twee leden toegevoegd, luidende:

3. De ambtenaren, bedoeld in artikel 15.1, eerste lid, zijn bevoegd met medeneming van de benodigde apparatuur een woning te betreden zonder toestemming van de bewoner ten behoeve van de uitoefening van de bevoegdheden, bedoeld in artikel 14, vierde lid, onderdelen a, d en e, van verordening (EU) 2019/1020. Artikel 5:15, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht is niet van toepassing.

Met opmerkingen [ZA13]: Artikel 4 1^e lid spreekt over alle marktdeelnemers en verwijst naar taken uit 3^e lid. 2^e Lid van dit wetsartikel beperkt de verantwoordelijkheden voor 4 3^e lid verordening, ze sluit de distributeur uit. Beste oplossing is om hier te verwijzen naar de marktdeelnemer.

Met opmerkingen [ZA14]: Artikel 5 derde lid, zie vraag bij implementatietabel hierboven?

4. Titel 5.2 van de Algemene wet bestuursrecht is van overeenkomstige toepassing voor zover de ambtenaren, bedoeld in artikel 15.1, eerste lid, bijstand verlenen aan een markttoezichtautoriteit als bedoeld in artikel 3, onder 4, van verordening (EU) 2019/1020 uit een andere lidstaat van de Europese Unie op grond van artikel 22 van die verordening.

E

Na artikel 15.7 worden twee artikelen ingevoegd, luidende:

Artikel 15.7a

1. De ambtenaren, bedoeld in artikel 15.1, eerste lid, zijn bevoegd om, voor zover het gaat om toezicht op de naleving van verordening (EU) 2019/1020, onder verstrekking van onjuiste of onvolledige gegevens met betrekking tot hun identiteit en hoedanigheid, uitrusting of radioapparaten te verkrijgen en de hieraan gerelateerde handelingen te verrichten voor zover dat voor de vervulling van hun taak noodzakelijk is. Artikel 5:12, tweede lid, van de Algemene wet bestuursrecht is niet van toepassing.
2. De ambtenaar die gebruik heeft gemaakt van de bevoegdheid, bedoeld in het eerste lid, maakt daarvan een schriftelijk verslag op waarin hij vermeldt:
 - a. zijn naam of nummer en hoedanigheid;
 - b. de motivering van de noodzaak/uitoefening van de bevoegdheid;
 - c. de voorschriften op de naleving waarvan wordt toegezien;
 - d. het adres, waaronder indien van toepassing, het elektronische adres, waar de uitrusting of het radioapparaat is verkregen en, voor zover bekend, de omschrijving van de betrokken marktdeelnemer;
 - e. de onjuiste of onvolledige gegevens die bij de handelingen ten behoeve van het verkrijgen van de uitrusting of het radioapparaat zijn verstrekt;
 - f. de wijze waarop en het tijdvak waarin de handelingen hebben plaatsgevonden;
 - g. hetgeen tijdens het onderzoek van de uitrusting of het radioapparaat is verricht, gebleken en overigens is voorgevallen.

Artikel 15.7b

1. Ter uitvoering van verordening (EU) 2019/1020 kan Onze Minister, indien er geen andere doeltreffende middelen voorhanden zijn om uitrusting of een radioapparaat die of dat een risico vormt waarvoor, op basis van een risicobeoordeling en rekening houdend met het normale en voorzienbare gebruik van de uitrusting of het radioapparaat, de combinatie van de waarschijnlijkheid dat zich een gevaar voordoet dat schade veroorzaakt en de ernst van die schade, een snel ingrijpen noodzakelijk wordt geacht, met inbegrip van de gevallen waarin de gevolgen van het risico zich niet onmiddellijk voordoen, een zelfstandige last opleggen aan degene die daartoe in staat is, om inhoud te verwijderen van of de toegang te beperken tot een online interface of opdracht te geven tot de duidelijke weergave van een waarschuwing voor eindgebruikers wanneer zij zich toegang verschaffen tot een online interface.
2. Indien niet binnen de daarvoor gestelde termijn aan een last als bedoeld in het eerste lid is voldaan, kan Onze Minister een zelfstandige last opleggen aan een aanbieder van diensten van de informatiemaatschappij om alle maatregelen te treffen die redelijkerwijs van hem kunnen worden gevergd om de toegang tot een online interface te beperken, onder meer door een daarvoor in aanmerking komende derde te verzoeken dergelijke maatregelen uit te voeren.
3. Degene tot wie een zelfstandige last als bedoeld in het eerste of tweede lid is gericht, handelt overeenkomstig die last.
4. Op grond van het eerste of tweede lid kan geen zelfstandige last worden opgelegd die leidt tot het blokkeren of filteren van internetverkeer.
5. Voor een zelfstandige last als bedoeld in het eerste of tweede lid is voorafgaande machtiging vereist van de rechter-commissaris. In het verzoek om afgifte van een machtiging worden de proportionaliteit en subsidiariteit van het verzoek gemotiveerd. De rechter-commissaris kan het openbaar ministerie horen alvorens te beslissen. Artikel 171 van het Wetboek van Strafvordering is van overeenkomstige toepassing.
6. Tegen de beslissing van de rechter-commissaris, bedoeld in het vijfde lid, staat voor zover het verzoek om een machtiging niet is toegewezen, voor Onze Minister binnen veertien dagen beroep open bij de rechtbank, sector strafrecht.
7. Onze Minister maakt de machtiging van de rechter-commissaris gelijktijdig met de zelfstandige last, bedoeld in het eerste of tweede lid, bekend.

F

Artikel 16.1 wordt als volgt gewijzigd:

1. In het eerste lid wordt "ingevolge het bepaalde bij of krachtens deze wet of de eidas-verordening" vervangen door "ingevolge het bepaalde bij of krachtens deze wet, de eidas-verordening en verordening 2019/1020, voor zover die betrekking heeft op de in bijlage 1 van die verordening, onder 49 en 56 genoemde richtlijnen".
2. In het tweede lid wordt "naleving van het bepaalde bij of krachtens deze wet of van de eidas-verordening" vervangen door "naleving van het bepaalde bij of krachtens deze wet, de eidas-verordening en verordening 2019/1020, voor zover die betrekking heeft op de in bijlage 1 van die verordening, onder 49 en 56 genoemde richtlijnen".

ARTIKEL VI (WIJZIGING VAN DE WARENWET)

De Warenwet wordt als volgt gewijzigd:

A

Aan artikel 1, eerste lid, wordt, onder vervanging van de punt aan het slot van onderdeel g door een puntkomma, een onderdeel toegevoegd, luidende:
h. Verordening (EU) 2019/1020: Verordening (EU) 2019/1020 van het Europees Parlement en de Raad van 20 juni 2019 betreffende markttoezicht en conformiteit van producten en tot wijziging van Richtlijn 2004/42/EG en de Verordeningen (EG) nr. 765/2008 en (EU) nr. 305/2011 (PbEU 2019, L 169).

B

Artikel 25 wordt als volgt gewijzigd:

1. Onder vernummering van het tweede tot en met vijfde lid tot derde tot en met zesde lid, wordt een nieuw lid ingevoegd, luidende:
2. Met het toezicht op de naleving van het bepaalde bij of krachtens Verordening (EU) 2019/1020, voor zover die verordening van toepassing is op de bij of krachtens algemene maatregel van bestuur aangewezen producten, zijn belast de bij besluit van Onze Minister aangewezen ambtenaren.
2. In het vierde lid (nieuw) wordt "tweede lid" vervangen door "derde lid".
3. In het vijfde lid (nieuw) wordt "eerste lid" vervangen door "eerste of tweede lid".
4. In het zesde lid (nieuw) wordt "derde lid" vervangen door "vierde lid".

C

In artikel 25a, vierde lid, wordt "artikel 25, eerste lid" vervangen door "artikel 25, eerste en tweede lid".

D

In artikel 27, eerste lid, wordt "artikel 25" telkens vervangen door "artikel 25, eerste en tweede lid".

E

In artikel 28 wordt "artikel 25" vervangen door "artikel 25, eerste en tweede lid".

F

In artikel 29 wordt "artikel 25" vervangen door "artikel 25, eerste lid".

G

In artikel 30, eerste lid, wordt "artikel 25" vervangen door "artikel 25, eerste en tweede lid".

H

In artikel 31, eerste lid, wordt "artikel 25" vervangen door "artikel 25, eerste en tweede lid".

I

In artikel 32c wordt "artikel 25" vervangen door "artikel 25, eerste en tweede lid".

J

Artikel 32d komt te luiden:

Artikel 32d

1. Een krachtens artikel 25, tweede lid, aangewezen ambtenaar is bevoegd:
 - a. met medeneming van de benodigde apparatuur een woning te betreden zonder toestemming van de bewoner ten behoeve van de uitoefening van de bevoegdheden, bedoeld in artikel 14, vierde lid, onderdelen a, d en e, van Verordening (EU) 2019/1020; en
 - b. onder verstrekking van onjuiste of onvolledige gegevens met betrekking tot haar identiteit en hoedanigheid, bij of krachtens algemene maatregel van bestuur aangewezen producten te verkrijgen en hieraan gerelateerde handelingen te verrichten voor zover dat voor de vervulling van haar taak noodzakelijk is. Artikel 5:12, tweede lid, van de Algemene wet bestuursrecht is niet van toepassing.
2. De ambtenaar, die gebruik heeft gemaakt van de bevoegdheid, bedoeld in het eerste lid, onderdeel b, maakt daarvan een schriftelijk verslag op waarin diegene vermeldt:
 - a. zijn naam of nummer en hoedanigheid;
 - b. de motivering van de noodzaak/uitoefening van de bevoegdheid;
 - c. de voorschriften op de naleving waarvan wordt toegezien;
 - d. het adres, waaronder indien van toepassing, het elektronische adres, waar het bij of krachtens algemene maatregel van bestuur aangewezen product is verkregen en, voor zover bekend, de omschrijving van de betrokken marktdeelnemer;
 - e. de onjuiste of onvolledige gegevens die bij het verkrijgen van het product zijn verstrekt;
 - f. de wijze waarop en het tijdvak waarin het product is verkregen; en
 - g. hetgeen tijdens het onderzoek van het bij of krachtens algemene maatregel van bestuur aangewezen product is verricht, gebleken en overigens is voorgevallen.
3. Titel 5.2 van de Algemene wet bestuursrecht is van overeenkomstige toepassing voor zover een krachtens artikel 25, tweede lid, aangewezen ambtenaar bijstand verleent aan een markttoezichtautoriteit als bedoeld in artikel 3, onderdeel 4, van Verordening (EU) 2019/1020 uit een lidstaat van de Europese Unie op grond van artikel 22 van Verordening (EU) 2019/1020.

K

Artikel 32e komt te luiden:

Artikel 32e

1. Indien er geen andere doeltreffende middelen voorhanden zijn om een ernstig risico als bedoeld in artikel 3, onderdeel 20, van Verordening (EU) 2019/1020, gevormd door een bij of krachtens algemene maatregel van bestuur aangewezen product, weg te nemen, kan Onze Minister een zelfstandige last opleggen aan:
 - a. degene die daartoe in staat is, om inhoud te verwijderen van of de toegang te beperken tot een online interface als bedoeld in artikel 14, vierde lid, onderdeel k, van Verordening (EU) 2019/1020, of opdracht te geven tot de duidelijke weergave van een waarschuwing aan eindgebruikers wanneer die zich toegang tot de online interface verschaffen, of;
 - b. indien niet aan een verzoek als bedoeld onder a, is voldaan, aanbieders van diensten van de informatiemaatschappij als bedoeld in artikel 1, veertiende onderdeel, van Verordening (EU) 2019/1020 om alle maatregelen te treffen die redelijkerwijs van hem kunnen worden geleverd om de toegang tot een online interface te beperken, onder meer door een daarvoor in aanmerking komende derde te verzoeken dergelijke maatregelen uit te voeren.
2. Degene tot wie een zelfstandige last als bedoeld in het eerste lid is gericht, handelt overeenkomstig die last.
3. Op grond van het eerste lid kan geen zelfstandige last worden opgelegd die leidt tot het blokkeren of filteren van internetverkeer.
4. Voor een zelfstandige last als bedoeld in het eerste lid, is voorafgaande machtiging vereist van de rechter-commissaris. In het verzoek om afgifte van een machtiging worden de proportionaliteit en subsidiariteit van het verzoek gemotiveerd. De rechter-commissaris kan het openbaar ministerie horen alvorens te beslissen. Artikel 171 van het Wetboek van Strafvordering is van overeenkomstige toepassing.

5. Tegen de beslissing van de rechter-commissaris, bedoeld in het vierde lid, staat voor zover het verzoek om een machtiging niet is toegewezen, voor Onze Minister binnen veertien dagen beroep open bij de rechtbank, sector strafrecht.

6. Onze Minister maakt de machtiging van de rechter-commissaris gelijktijdig met de zelfstandige last, bedoeld in het eerste lid, bekend.

L

In artikel 32l, tweede lid, wordt "artikel 25" vervangen door "artikel 25, eerste en tweede lid".

ARTIKEL VII (WIJZIGING VAN DE WEGENVERKEERSWET 1994)

De Wegenverkeerswet 1994 wordt als volgt gewijzigd:

A

Artikel 1 wordt als volgt gewijzigd:

1. In het eerste lid worden, onder vernummering van onderdeel ff tot fh, 2 onderdelen ingevoegd:
ff. *verordening (EU) 2019/1020*: verordening (EU) 2019/1020 van het Europees Parlement en de Raad van 20 juni 2019 betreffende markttoezicht en conformiteit van producten en tot wijziging van Richtlijn 2004/42/EG en de Verordeningen (EG) nr. 765/2008 en (EU) nr. 305/2011 (PbEU 2019, L169);

fg. *Verordening (EU) 2020/740*: verordening (EU) 2020/740 van het Europees Parlement en de Raad van 25 mei 2020 inzake de etikettering van banden met betrekking tot hun brandstofefficiëntie en andere parameters, tot wijziging van Verordening (EU) 2017/1369 en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1222/2009 (PbEU 2020, L177);

2. Na lid 1a wordt een lid ingevoegd, luidende:

1b. Onverminderd lid 1a wordt voor de toepassing van deze wet en de daarop berustende bepalingen, voor zover dat voor de toepassing van verordening (EU) 2019/1020 noodzakelijk is, tevens verstaan onder op de markt aanbieden, in de handel brengen, markttoezicht en marktdeelnemer, hetgeen daaronder wordt verstaan in die verordening.

B

Na artikel 30 wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 30a

1. Het is marktdeelnemers die betrokken zijn bij het op de markt aanbieden of in de handel brengen van voertuigen en systemen, onderdelen, technische eenheden, voertuigdelen, uitrustingsstukken en voorzieningen voor dergelijke voertuigen en aanhangwagens daarvan of voorzieningen ter bescherming van inzittenden van voertuigen en kwetsbare weggebruikers, als bedoeld in een EU-verordening in verband met de goedkeuring van motorvoertuigen, verboden in strijd te handelen met artikel 7, eerste lid, van verordening (EU) 2019/1020.

2. Het is aanbieders van diensten van de informatiemaatschappij als bedoeld in artikel 3, onder 14, van verordening (EU) 2019/1020 die betrokken zijn bij het op de markt aanbieden of in de handel brengen van voertuigen en systemen, onderdelen, technische eenheden, voertuigdelen, uitrustingsstukken en voorzieningen voor dergelijke voertuigen en aanhangwagens daarvan of voorzieningen ter bescherming van inzittenden van voertuigen en kwetsbare weggebruikers, als bedoeld in een EU-verordening in verband met de goedkeuring van motorvoertuigen, verboden in strijd te handelen met artikel 7, tweede lid, van verordening (EU) 2019/1020.

C

Na artikel 33 wordt een nieuw hoofdstuk ingevoegd, luidende:

Hoofdstuk 3A Aanvullende eisen voor het op de markt aanbieden of in de handel brengen van voertuigen en banden

Artikel 34

Onverminderd artikel 21 is het verboden bij algemene maatregel van bestuur aan te wijzen voertuigen zonder dat aan in de maatregel gestelde eisen wat betreft de beschikbaarheid van consumenteninformatie over het brandstofverbruik en de CO₂ uitstoot wordt voldaan, op de markt

aan te bieden of in de handel te brengen.

Artikel 34a

Onverminderd artikel 21 is het verboden banden zonder dat aan de daaraan gestelde eisen wat betreft etikettering wordt voldaan als bedoeld in artikel 4 tot en met 9 van verordening (EU) 2020/740 op de markt aan te bieden of in de handel te brengen.

Artikel 35

1. Het is marktdeelnemers die betrokken zijn bij het op de markt aanbieden of in de handel brengen van voertuigen als bedoeld in artikel 34 of banden als bedoeld in artikel 34a, verboden in strijd te handelen met artikel 7, eerste lid, van verordening (EU) 2019/1020.
2. Het is aanbieders van diensten van de informatiemaatschappij als bedoeld in artikel 3, onder 14, van verordening (EU) 2019/1020 die betrokken zijn bij het op de markt aanbieden of in de handel brengen van voertuigen als bedoeld in artikel 34 of banden als bedoeld in artikel 34a, verboden in strijd te handelen met artikel 7, tweede lid, van verordening (EU) 2019/1020.

D

Artikel 158a wordt als volgt gewijzigd:

1. In het eerste lid wordt "en artikel 30" vervangen door "artikel 30, 34, 34a en 35 van deze wet en van verordening (EU) 2019/1020 en verordening (EU) 2020/740,".
2. Het tweede lid, komt te luiden:
2. Titel 5.2 van de Algemene wet bestuursrecht is van overeenkomstige toepassing voor zover door de bij besluit van Onze Minister aangewezen personen als bedoeld in artikel 158, eerste lid, bijstand verlenen aan een markttoezichtautoriteit als bedoeld in artikel 3, onder 4, van verordening (EU) 2019/1020 uit een andere lidstaat van de Europese Unie op grond van artikel 22 van die verordening.

E

Na artikel 158a worden drie artikelen ingevoegd, luidende:

Artikel 158b

De bij besluit van Onze Minister aangewezen personen als bedoeld in artikel 158, eerste lid, zijn bevoegd met medeneming van de benodigde apparatuur een woning te betreden zonder toestemming van de bewoner ten behoeve van de uitoefening van de bevoegdheden, bedoeld in artikel 14, vierde lid, onderdelen a, d en e, van verordening (EU) 2019/1020 in verband met het markttoezicht bedoeld in artikel 158a.

Artikel 158c

1. De bij besluit van Onze Minister aangewezen personen als bedoeld in artikel 158, eerste lid, zijn bevoegd om, voor zover het gaat om toezicht op de naleving van de artikelen 29, 30, 30a, 34, 34a en 35 van deze wet, onder verstrekking van onjuiste of onvolledige gegevens met betrekking tot hun identiteit en hoedanigheid, voertuigen, systemen, onderdelen, technische eenheden, voertuigdelen, uitrustingsstukken of voorzieningen voor dergelijke voertuigen en aanhangwagens daarvan of voorzieningen ter bescherming van inzittenden van voertuigen en kwetsbare weggebruikers als bedoeld in artikel 21, voertuigen als bedoeld in artikel 34 of banden als bedoeld in artikel 34a, te verkrijgen ten behoeve het controleren van de kenmerken van deze producten en de verificatie van de documenten en de hieraan gerelateerde handelingen te verrichten voor zover dat voor de vervulling van hun taak noodzakelijk is. Artikel 5:12, tweede lid, van de Algemene wet bestuursrecht is niet van toepassing.
2. De persoon die gebruik heeft gemaakt van de bevoegdheid, bedoeld in het eerste lid, maakt daarvan een schriftelijk verslag op waarin hij vermeldt:
a. zijn naam of nummer en hoedanigheid;
b. de motivering van de noodzaak tot uitoefening van de bevoegdheid;
c. de voorschriften op de naleving waarvan wordt toegezien;
d. het adres, waaronder indien van toepassing, het elektronische adres, waar een in het eerste lid bedoeld product is verkregen en, voor zover bekend, de omschrijving van de betrokken marktdeelnemer;
e. de onjuiste of onvolledige gegevens die bij de handelingen ten behoeve van het verkrijgen van een in het eerste lid bedoelde product, zijn verstrekt;
f. de wijze waarop en het tijdvak waarin de handelingen hebben plaatsgevonden; en

g. hetgeen tijdens het onderzoek van een in het eerste lid bedoelde product, is verricht, gebleken en overigens is voorgevallen.

Artikel 158d

1. Ter uitvoering van verordening (EU) 2019/1020 kunnen de bij besluit van Onze Minister aangewezen personen als bedoeld in artikel 158, eerste lid, indien er geen andere doeltreffende middelen voorhanden zijn om een ernstig risico als bedoeld in artikel 3, onder 20, van verordening (EU) 2019/1020, gevormd door een product als bedoeld in artikel 158c, eerste lid, weg te nemen, een zelfstandige last opleggen aan degene die daartoe in staat is, om de inhoud te verwijderen van of de toegang te beperken tot een online interface als bedoeld in artikel 3, onderdeel 15, van die verordening of opdracht te geven tot de duidelijke weergave van een waarschuwing voor eindgebruikers, als bedoeld in artikel 3, onder 21, van die verordening wanneer zij zich toegang verschaffen tot een online interface.
2. Indien niet binnen de daarvoor gestelde termijn aan een last als bedoeld in het eerste lid is voldaan, kunnen de in het eerste lid bedoelde personen een zelfstandige last opleggen aan een aanbieder van diensten van de informatiemaatschappij, als bedoeld in artikel 3, onder 14, van verordening (EU) 2019/1020, om alle maatregelen te treffen die redelijkerwijs van hem kunnen worden geleverd om de toegang tot een online interface te beperken, onder meer door een daarvoor in aanmerking komende derde te verzoeken dergelijke maatregelen uit te voeren.
3. Degene tot wie een zelfstandige last als bedoeld in het eerste of het tweede lid is gericht, handelt overeenkomstig die last.
4. Op grond van het eerste of tweede lid kan geen zelfstandige last worden opgelegd die leidt tot het blokkeren of filteren van internetverkeer.
5. Voor een zelfstandige last als bedoeld in het eerste of tweede lid is voorafgaande machtiging vereist van de rechter-commissaris. In het verzoek om afgifte van een machtiging worden de proportionaliteit en subsidiariteit van het verzoek gemotiveerd. De rechter-commissaris kan het openbaar ministerie horen alvorens te beslissen. Artikel 171 van het Wetboek van Strafvordering is van overeenkomstige toepassing.
6. Tegen de beslissing van de rechter-commissaris, bedoeld in het vijfde lid, staat voor zover het verzoek om een machtiging niet is toegewezen, voor de in het eerste lid bedoelde personen, binnen veertien dagen beroep open bij de rechtbank, sector strafrecht.
7. De in het eerste lid bedoelde personen maken de machtiging van de rechter-commissaris gelijktijdig met de zelfstandige last, bedoeld in het eerste of tweede lid, bekend.

F

Artikel 169 wordt als volgt gewijzigd:

In het eerste lid wordt na "een EU-verordening in verband met de goedkeuring van motorvoertuigen" ingevoegd ", verordening (EU) 2019/1020 of verordening (EU) 2020/740".

G

Artikel 174c wordt als volgt gewijzigd:

1. In het eerste lid wordt "artikel 27 en 30" vervangen door "artikel 27, 30, 30a, 34, 34a en 35".
2. Onder vernummering van het tweede tot en met vijfde lid tot derde tot en met zesde lid, wordt een nieuw lid ingevoegd:
2. De bestuurlijke boete die voor een overtreding van artikel 34 of artikel 34a kan worden opgelegd, komt overeen met ten hoogste een boete van de tweede categorie, bedoeld in artikel 23, vierde lid, van het Wetboek van Strafrecht.
2. In het vijfde lid (nieuw) wordt "artikel 20g, derde lid, artikel 21, derde lid, onderdeel b, en vierde lid, onderdelen b en c, artikel 25, artikel 27, of artikel 30, derde lid," vervangen door "artikel 20g, derde lid, 21, derde lid, onderdeel b, en vierde lid, onderdelen b en c, 25, 27, 30, derde lid, 30a of 35".

ARTIKEL VIII (WIJZIGING VAN DE WET EXPLOSIEVEN VOOR CIVIEL GEBRUIK)

De Wet explosieven voor civiel gebruik wordt als volgt gewijzigd:

A

Artikel 1 wordt als volgt gewijzigd:

1. In de alfabetische volgorde worden begripsbepalingen ingevoegd, luidende:
aanbieder van diensten van de informatiemaatschappij: aanbieder van diensten van de informatiemaatschappij, bedoeld in artikel 3, onder 14, van de EU-verordening Markttoezicht;
EU-verordening Markttoezicht: verordening (EU) nr. 2019/1020 van het Europees Parlement en de Raad van 20 juni betreffende markttoezicht en conformiteit van producten en tot wijziging van Richtlijn 2004/42/EG en Verordeningen (EG) nr. 765/2008 en (EU) nr. 305/2011 (PbEU 2019, L169);
gemachtigde: gemachtigde, bedoeld in artikel 3, onder 12, van de EU-verordening Markttoezicht;.
2. De begripsomschrijving van *marktdeelnemer* komt te luiden:
marktdeelnemer, bedoeld in artikel 3, onder 13, van de EU-verordening Markttoezicht.
3. De begripsbepaling *vertegenwoordiger* vervalt.

B

Het opschrift van Hoofdstuk Ia komt te luiden: Verplichtingen voor marktdeelnemers en aanbieders van diensten van de informatiemaatschappij.

C

In het opschrift van paragraaf 1 van hoofdstuk Ia, artikel 2h, eerste, derde en vierde lid, en in artikel 7b, derde lid, wordt "vertegenwoordiger" vervangen door "gemachtigde".

D

Aan het slot van Hoofdstuk Ia wordt een paragraaf toegevoegd, luidende:

§ 4. Verplichtingen van marktdeelnemers en aanbieders van diensten van de informatiemaatschappij

Artikel 2y

1. Het is een marktdeelnemer verboden in strijd te handelen met artikel 7, eerste lid, van de EU-verordening Markttoezicht.
2. Het is een aanbieder van diensten van de informatiemaatschappij verboden in strijd te handelen met artikel 7, tweede lid, van de EU-verordening Markttoezicht.

E

De artikelen 23 tot en met 26 komen te luiden:

Artikel 23

De ingevolge artikel 22, eerste lid, aangewezen toezichthoudende ambtenaren, zijn bevoegd met medeneming van de benodigde apparatuur een woning te betreden zonder toestemming van de bewoner ten behoeve van de uitoefening van de bevoegdheden, bedoeld in artikel 14, vierde lid, onderdelen a, d en e, van de EU-verordening Markttoezicht.

Artikel 24

1. De ingevolge artikel 22, eerste lid, aangewezen toezichthoudende ambtenaren zijn bevoegd om, voor zover het gaat om toezicht op de naleving van de EU-verordening Markttoezicht, onder verstrekking van onjuiste of onvolledige gegevens met betrekking tot hun identiteit en hoedanigheid, explosieven en bijzondere explosieven te verkrijgen ten behoeve van het controleren van de kenmerken van een explosief of een bijzonder explosief en de verificatie van de documenten en de hieraan gerelateerde handelingen te verrichten voor zover dat voor de vervulling van hun taak noodzakelijk is. Artikel 5:12, tweede lid, van de Algemene wet bestuursrecht is niet van toepassing.
2. De ambtenaar die gebruik heeft gemaakt van de bevoegdheid bedoeld in het eerste lid, maakt daarvan een schriftelijk verslag op waarin hij vermeldt:
 - a. zijn naam of nummer en hoedanigheid;
 - b. de motivering van de noodzaak van de uitoefening van de bevoegdheid;
 - c. de voorschriften op de naleving waarvan wordt toegezien;
 - d. het adres, waaronder indien van toepassing, het elektronische adres waar het explosief of het bijzondere explosief, is verkregen en voor zover bekend, de omschrijving van de betrokken

marktaandeelner;

e. de onjuiste of onvolledige gegevens die zijn verstrekt bij de verkrijging van het explosief of het bijzondere explosief;

f. de wijze waarop en het tijdvak waarin de handelingen hebben plaatsgevonden;

g. wat de uitkomst is van het onderzoek van het verkregen explosief of bijzondere explosief.

Artikel 25

1. Ter uitvoering van de EU-verordening Markttoezicht kan Onze Minister, indien er geen andere doeltreffende middelen voorhanden zijn om een explosief of een bijzonder explosief dat een ernstig risico vormt, als bedoeld in artikel 3, onder 20, van de EU-verordening Markttoezicht, weg te nemen, een zelfstandige last opleggen aan degene die in staat is, om inhoud te verwijderen van of de toegang te beperken tot een online interface als bedoeld in artikel 3, onder 15, van de EU-verordening Markttoezicht of opdracht te geven tot de duidelijke weergave van een waarschuwing voor eindgebruikers als bedoeld in artikel 3, onder 21, van de EU-verordening Markttoezicht, wanneer zij zich toegang verschaffen tot een online interface.

2. Indien niet binnen de daarvoor gestelde termijn aan een last als bedoeld in het eerste lid is voldaan, kan Onze Minister, een zelfstandige last opleggen aan een aanbieder van diensten van de informatiemaatschappij, om alle maatregelen te treffen die redelijkerwijs van hem kunnen worden geleverd om de toegang tot een online interface te beperken, onder meer door een daarvoor in aanmerking komende derde te verzoeken dergelijke maatregelen uit te voeren.

3. Degene tot wie een zelfstandige last als bedoeld in het eerste of tweede lid is gericht, handelt overeenkomstig die last.

4. Op grond van het eerste of tweede lid kan geen zelfstandige last worden opgelegd die leidt tot het blokkeren of filteren van internetverkeer.

5. Voor een zelfstandige last als bedoeld in het eerste of tweede lid is voorafgaande machtiging vereist van de rechter-commissaris. In het verzoek om afgifte van een machtiging worden de proportionaliteit en subsidiariteit van het verzoek gemotiveerd. De rechter-commissaris kan het openbaar ministerie horen alvorens te beslissen. Artikel 171 van het Wetboek van Strafvordering is van overeenkomstige toepassing.

6. Tegen de beslissing van de rechter-commissaris, bedoeld in het vijfde lid, staat voor zover het verzoek om een machtiging niet is toegewezen, voor Onze Minister, binnen veertien dagen beroep open bij de rechtbank, sector strafrecht.

7. Onze Minister maakt de machtiging van de rechter-commissaris gelijktijdig met de zelfstandige last, bedoeld in het eerste of tweede lid, bekend.

Artikel 26

Titel 5.2 van de Algemene wet bestuursrecht is van overeenkomstige toepassing voor zover de ingevolge artikel 22, eerste lid, aangewezen toezichthoudende ambtenaren bijstand verlenen aan een markttoezichtautoriteit als bedoeld in artikel 3, onder 4, van de EU-verordening Markttoezicht uit een andere lidstaat van de Europese Unie op grond van artikel 22 van die verordening.

ARTIKEL IX (WIJZIGING VAN DE WET IMPLEMENTATIE EU-RICHTLIJNEN ENERGIE-EFFICIËNTIE)

In de Wet implementatie EU-richtlijnen energie-efficiëntie worden na artikel 31 drie artikelen ingevoegd, luidende:

Artikel 31a

Een krachtens artikel 31, eerste lid, aangewezen ambtenaar is bevoegd met medeneming van de benodigde apparatuur een woning te betreden zonder toestemming van de bewoner, voor zover hem deze bevoegdheid in het besluit tot aanwijzing is toegekend.

Artikel 31b

1. Een krachtens artikel 31, eerste lid, aangewezen ambtenaar is bevoegd om onder verstrekking van onjuiste of onvolledige gegevens met betrekking tot zijn identiteit en hoedanigheid, energieregelende producten te verkrijgen en hieraan gerelateerde handelingen te verrichten, voor zover hem deze bevoegdheid in het besluit tot aanwijzing is toegekend. Artikel 5:12, tweede lid, van de Algemene wet bestuursrecht is niet van toepassing.

2. De ambtenaar die gebruik heeft gemaakt van de bevoegdheid, bedoeld in het eerste lid, maakt daarvan een schriftelijk verslag op waarin hij vermeldt:

- a. zijn naam of nummer en hoedanigheid;
- b. de motivering van de noodzaak/uitoefening van de bevoegdheid;
- c. de voorschriften op de naleving waarvan wordt toegezien;

d. het adres, waaronder indien van toepassing het elektronische adres, waar het energieregelateerde product is verkregen, en voor zover bekend, de omschrijving van de betrokkene;

e. de onjuiste of onvolledige gegevens die bij de handelingen ten behoeve van het verkrijgen van het energieregelateerde product zijn verstrekt;

f. de wijze waarop en het tijdvak waarin de handelingen hebben plaatsgevonden;

g. hetgeen tijdens het onderzoek van het energieregelateerde product is verricht, gebleken en overigens is voorgevallen.

Artikel 31c

Titel 5.2 van de Algemene wet bestuursrecht is van overeenkomstige toepassing voor zover een krachtens artikel 31, eerste lid, aangewezen ambtenaar bijstand verleent een markttoezichtautoriteit als bedoeld in artikel 3, onder 4, van verordening (EU) 2019/1020 van het Europees Parlement en de Raad van 20 juni 2019 betreffende markttoezicht en conformiteit van producten en tot wijziging van Richtlijn 2004/42/EG en de Verordeningen (EG) nr. 765/2008 en (EU) nr. 305/2011 (PbEU 2019, L169) uit een andere lidstaat van de Europese Unie op grond van artikel 22 van genoemde verordening.

ARTIKEL X (WIJZIGING VAN DE WET KABELBAANINSTALLATIES)

De Wet kabelbaaninstallaties wordt als volgt gewijzigd:

A

In artikel 1, eerste lid, wordt in de alfabetische volgorde een begripsbepaling ingevoegd, luidende: *EU-verordening Markttoezicht*: verordening (EU) nr. 2019/1020 van het Europees Parlement en de Raad van 20 juni 2019 betreffende markttoezicht en conformiteit van producten en tot wijziging van Richtlijn 2004/42/EG en Verordeningen (EG) nr. 765/2008 en (EU) nr. 305/2011 (PbEU 2019, L169);.

B

In artikel 30 wordt "de artikelen 3, aanhef en onderdeel b, 20, eerste lid, 24, eerste lid, 25, 27 en 28" vervangen door "de artikelen 3, aanhef en onderdeel b, 20, eerste lid, 24, eerste lid, 25, 27, 28, 31a en 34c, derde lid".

C

Na artikel 31 wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 31a

Het is verboden in strijd te handelen met artikel 7 van de EU-verordening Markttoezicht.

D

In artikel 34, eerste lid, wordt na "de verordening" ingevoegd ", de EU-verordening Markttoezicht".

E

In hoofdstuk 8 worden na artikel 34 vier artikelen ingevoegd, luidende:

Artikel 34a

De ingevolge artikel 34, eerste lid, aangewezen ambtenaren zijn bevoegd met medeneming van de benodigde apparatuur een woning te betreden zonder toestemming van de bewoner ten behoeve van de uitoefening van de bevoegdheden, bedoeld in artikel 14, vierde lid, onderdelen a, d en e, van de EU-verordening Markttoezicht.

Artikel 34b

1. De ingevolge artikel 34, eerste lid, aangewezen ambtenaren zijn bevoegd om, voor zover het gaat om toezicht op de naleving van de EU-verordening Markttoezicht, onder verstrekking van

onjuiste of onvolledige gegevens met betrekking tot hun identiteit en hoedanigheid, subsystemen of veiligheidscomponenten te verkrijgen ten behoeve van het controleren van de kenmerken van deze subsystemen of veiligheidscomponenten en de verificatie van de documenten en de hieraan gerelateerde handelingen te verrichten voor zover dat voor de vervulling van hun taak noodzakelijk is. Artikel 5:12, tweede lid, van de Algemene wet bestuursrecht is niet van toepassing.

2. De ambtenaar die gebruik heeft gemaakt van de bevoegdheid, bedoeld in het eerste lid, maakt daarvan een schriftelijk verslag op waarin hij vermeldt:

- a. zijn naam of nummer en hoedanigheid;
- b. de motivering van de noodzaak van de uitoefening van de bevoegdheid;
- c. de voorschriften op de naleving waarvan wordt toegezien;
- d. het adres, waaronder indien van toepassing, het elektronische adres waar het subsysteem of de veiligheidscomponent, is verkregen, en voor zover bekend, de omschrijving van de betrokken marktdeelnemer, bedoeld in artikel 3, onder 13, van de EU-verordening Markttoezicht;
- e. de onjuiste of onvolledige gegevens die zijn verstrekt bij de verkrijging van het subsysteem of de veiligheidscomponent;
- f. de wijze waarop en het tijdvak waarin de handelingen hebben plaatsgevonden;
- g. wat de uitkomst is van het onderzoek van het verkregen subsysteem of de verkregen veiligheidscomponent.

Artikel 34c

1. Ter uitvoering van de EU-verordening Markttoezicht kan Onze Minister, indien er geen andere doeltreffende middelen voorhanden zijn om het subsysteem of de veiligheidscomponent dat een ernstig risico vormt, als bedoeld in artikel 3, onder 20, van de EU-verordening Markttoezicht, weg te nemen, een zelfstandige last opleggen aan degene die in staat is, om inhoud te verwijderen van of de toegang te beperken tot een online interface als bedoeld in artikel 3, onder 15, van de EU-verordening Markttoezicht of opdracht te geven tot de duidelijke weergave van een waarschuwing voor eindgebruikers, bedoeld in artikel 3, onder 21, van de EU-verordening Markttoezicht, wanneer zij zich toegang verschaffen tot een online interface.

2. Indien niet binnen de daarvoor gestelde termijn aan een last als bedoeld in het eerste lid is voldaan, kan Onze Minister een zelfstandige last opleggen aan een aanbieder van diensten van de informatiemaatschappij, als bedoeld in artikel 3, onder 14, van de EU-verordening Markttoezicht om alle maatregelen te treffen die redelijkerwijs van hem kunnen worden gevergd om de toegang tot een online interface te beperken, onder meer door een daarvoor in aanmerking komende derde te verzoeken dergelijke maatregelen uit te voeren.

3. Degene tot wie een zelfstandige last als bedoeld in het eerste of tweede lid is gericht, handelt overeenkomstig die last.

4. Op grond van het eerste of tweede lid kan geen zelfstandige last worden opgelegd die leidt tot het blokkeren of filteren van internetverkeer.

5. Voor een zelfstandige last als bedoeld in het eerste of tweede lid is voorafgaande machtiging vereist van de rechter-commissaris. In het verzoek om afgifte van een machtiging worden de proportionaliteit en subsidiariteit van het verzoek gemotiveerd. De rechter-commissaris kan het openbaar ministerie horen alvorens te beslissen. Artikel 171 van het Wetboek van Strafvordering is van overeenkomstige toepassing.

6. Tegen de beslissing van de rechter-commissaris, bedoeld in het vijfde lid, staat voor zover het verzoek om een machtiging niet is toegewezen, voor Onze Minister, binnen veertien dagen beroep open bij de rechtbank, sector strafrecht.

7. Onze Minister maakt de machtiging van de rechter-commissaris gelijktijdig met de zelfstandige last, bedoeld in het eerste of tweede lid, bekend.

Artikel 34d

Titel 5.2 van de Algemene wet bestuursrecht is van overeenkomstige toepassing voor zover de ingevolge artikel 34, eerste lid, aangewezen ambtenaren bijstand verlenen aan een markttoezichtautoriteit als bedoeld in artikel 3, onder 4, van de EU-verordening Markttoezicht uit een andere lidstaat van de Europese Unie op grond van artikel 22 van die verordening.

ARTIKEL XI (WIJZIGING VAN DE WET LUCHTVAART)

De Wet luchtvaart wordt als volgt gewijzigd:

A

In artikel 1.1, eerste lid, wordt in de alfabetische volgorde een begripsbepaling ingevoegd, luidende:
verordening markttoezicht: verordening (EU) nr. 2019/1020 van het Europees Parlement en de Raad van 20 juni 2019 betreffende markttoezicht en conformiteit van producten en tot wijziging van Richtlijn 2004/42/EG en Verordeningen (EG) nr. 765/2008 en (EU) nr. 305/2011 (PbEU 2019, L169);.

B

Aan artikel 11.15, onderdeel b, wordt, onder vervanging van de punt aan het slot van dat onderdeel door een puntkomma, een onderdeel toegevoegd, luidende:
13°. artikel 7 van de verordening markttoezicht in verband met de basisverordening, voor zover het gaat om het ontwerp, de productie en het in de handel brengen van luchtvaartuigen als bedoeld in artikel 2, eerste lid, onder a en b, van die basisverordening wat betreft onbemande luchtvaartuigen, en hun motoren, propellers, onderdelen en apparatuur om het luchtvaartuig van een afstand te bedienen.

C

Aan hoofdstuk 11 wordt een titel toegevoegd, luidende:

Titel 11.4 Toezicht ter uitvoering van verordening markttoezicht

Artikel 11.28a

De ingevolge artikel 1.5 aangewezen toezichthouders zijn, ter uitvoering van de verordening markttoezicht in verband met de basisverordening, voor zover het gaat om het ontwerp, de productie en het in de handel brengen van luchtvaartuigen als bedoeld in artikel 2, eerste lid, onder a en b, van de basisverordening wat betreft onbemande luchtvaartuigen, en hun motoren, propellers, onderdelen en apparatuur om het luchtvaartuig van een afstand te bedienen, bevoegd met medeneming van de benodigde apparatuur een woning te betreden zonder toestemming van de bewoner ten behoeve van de uitoefening van de bevoegdheden, bedoeld in artikel 14, vierde lid, onderdelen a, d en e, van de verordening markttoezicht.

Artikel 11.28b

1. De ingevolge artikel 1.5 aangewezen toezichthouders zijn bevoegd om, voor zover het gaat om:
a. het toezicht op de naleving de basisverordening en
b. het ontwerp, de productie en het in de handel brengen van luchtvaartuigen als bedoeld in artikel 2, eerste lid, onder a en b, van die basisverordening wat betreft onbemande luchtvaartuigen, en hun motoren, propellers, onderdelen en apparatuur om het luchtvaartuig van een afstand te bedienen,
onder verstrekking van onjuiste of onvolledige gegevens met betrekking tot hun identiteit en hoedanigheid, motoren, propellers, onderdelen en apparatuur om luchtvaartuigen van een afstand te bedienen te verkrijgen ten behoeve van het controleren van de kenmerken van deze producten en de verificatie van de documenten en de hieraan gerelateerde handelingen te verrichten voor zover dat voor de vervulling van hun taak noodzakelijk is. Artikel 5:12, tweede lid, van de Algemene wet bestuursrecht is niet van toepassing.
2. De toezichthouder die gebruik heeft gemaakt van de bevoegdheid, bedoeld in het eerste lid, maakt daarvan een schriftelijk verslag op waarin hij vermeldt:
a. zijn naam of nummer en hoedanigheid;
b. de motivering van de noodzaak van de uitoefening van de bevoegdheid;
c. de voorschriften op de naleving waarvan wordt toegezien;
d. het adres, waaronder indien van toepassing, het elektronische adres waar de motor, de propeller, het onderdeel of de apparatuur om luchtvaartuigen van een afstand te bedienen is verkregen, en voor zover bekend, de omschrijving van de betrokken marktdeelnemer, bedoeld in artikel 3, onder 13, van de verordening markttoezicht;
e. de onjuiste of onvolledige gegevens die zijn verstrekt bij de verkrijging van de motor, de propeller, het onderdeel of de apparatuur om luchtvaartuigen van een afstand te bedienen;
f. de wijze waarop en het tijdvak waarin de handelingen hebben plaatsgevonden;
g. wat de uitkomst is van het onderzoek van de verkregen motor of propeller, het verkregen onderdeel of de verkregen apparatuur om luchtvaartuigen van een afstand te bedienen.

Artikel 11.28c

1. Ter uitvoering van de verordening markttoezicht kan Onze Minister van Infrastructuur en Waterstaat, indien er geen andere doeltreffende middelen voorhanden zijn om het product of onderdeel, bedoeld in artikel 11.28b, eerste lid, dat een ernstig risico vormt, als bedoeld in artikel 3, onder 20, van de EU-verordening Markttoezicht, weg te nemen, een zelfstandige last opleggen aan degene die in staat is, om inhoud te verwijderen van of de toegang te beperken tot een online interface als bedoeld in artikel 3, onder 15, van de verordening markttoezicht of opdracht te geven tot de duidelijke weergave van een waarschuwing voor eindgebruikers, bedoeld in artikel 3, onder 21, van de EU-verordening Markttoezicht wanneer zij zich toegang verschaffen tot een online interface.
2. Indien niet binnen de daarvoor gestelde termijn aan een last als bedoeld in het eerste lid is voldaan, kan Onze Minister van Infrastructuur en Waterstaat een zelfstandige last opleggen aan een aanbieder van diensten van de informatiemaatschappij, als bedoeld in artikel 3, onder 14, van de verordening markttoezicht om alle maatregelen te treffen die redelijkerwijs van hem kunnen worden gevergd om de toegang tot een online interface te beperken, onder meer door een daarvoor in aanmerking komende derde te verzoeken dergelijke maatregelen uit te voeren.
3. Degene tot wie een zelfstandige last als bedoeld in het eerste of tweede lid is gericht, handelt overeenkomstig die last.
4. Op grond van het eerste of tweede lid kan geen zelfstandige last worden opgelegd die leidt tot het blokkeren of filteren van internetverkeer.
5. Voor een zelfstandige last als bedoeld in het eerste of tweede lid is voorafgaande machtiging vereist van de rechter-commissaris. In het verzoek om afgifte van een machtiging worden de proportionaliteit en subsidiariteit van het verzoek gemotiveerd. De rechter-commissaris kan het openbaar ministerie horen alvorens te beslissen. Artikel 171 van het Wetboek van Strafvordering is van overeenkomstige toepassing.
6. Tegen de beslissing van de rechter-commissaris, bedoeld in het vijfde lid, staat voor zover het verzoek om een machtiging niet is toegewezen, voor Onze Minister van Infrastructuur en Waterstaat, binnen veertien dagen beroep open bij de rechtbank, sector strafrecht.
7. Onze Minister van Infrastructuur en Waterstaat maakt de machtiging van de rechter-commissaris gelijkwaardig met de zelfstandige last, bedoeld in het eerste of tweede lid, bekend.

Artikel 11.28d

Titel 5.2 van de Algemene wet bestuursrecht is van overeenkomstige toepassing voor zover de ingevolge artikel 1.5 aangewezen toezichthouders bijstand verlenen aan een markttoezichtautoriteit als bedoeld in artikel 3, onder 4, van de verordening markttoezicht uit een andere lidstaat van de Europese Unie op grond van artikel 22 van die verordening.

ARTIKEL XII (WIJZIGING VAN DE WET MEDISCHE HULPMIDDELEN)

De Wet medische hulpmiddelen wordt als volgt gewijzigd:

A

In artikel 1 wordt in de alfabetische volgorde een begripsbepaling ingevoegd, luidende:
Verordening (EU) 2019/1020: Verordening (EU) 2019/1020 van het Europees Parlement en de Raad van 20 juni 2019 betreffende markttoezicht en conformiteit van producten en tot wijziging van Richtlijn 2004/42/EG en de Verordeningen (EG) nr. 765/2008 en (EU) nr. 305/2011 (PbEU 2019, L169).

B

In artikel 7, eerste lid, wordt "Verordening (EU) 2017/745 en Verordening (EU) 2017/746" vervangen door "Verordening (EU) 2017/745, Verordening (EU) 2017/746 en Verordening (EU) 2019/1020".

C

Artikel 10 wordt als volgt gewijzigd:

1. Voor de tekst komt de aanduiding "1." te staan.
2. Er wordt een lid toegevoegd, luidende:
2. Met het toezicht op de naleving van het bepaalde bij of krachtens Verordening (EU) 2019/1020, voor zover die verordening van toepassing is op medische hulpmiddelen of medische hulpmiddelen

voor in-vitrodiagnostiek waarop Verordening (EU) 2017/745 of Verordening (EU) 2017/746 van toepassing is, zijn belast de bij besluit van Onze Minister aangewezen ambtenaren.

D

Na artikel 10 worden twee artikelen ingevoegd, luidende:

Artikel 10a Markttoezicht op grond van Verordening (EU) 2019/1020

1. Een krachtens artikel 10, tweede lid, aangewezen ambtenaar is bevoegd:
 - a. met medeneming van de benodigde apparatuur een woning te betreden zonder toestemming van de bewoner ten behoeve van de uitoefening van de bevoegdheden, bedoeld in artikel 14, vierde lid, onderdelen a, d en e, van Verordening (EU) 2019/1020; en
 - b. onder verstrekking van onjuiste of onvolledige gegevens met betrekking tot hun identiteit en hoedanigheid, medische hulpmiddelen of medische hulpmiddelen voor in-vitrodiagnostiek te verkrijgen en de hieraan gerelateerde handelingen te verrichten voor zover dat voor de invulling van hun taak noodzakelijk is. Artikel 5:12, tweede lid, van de Algemene wet bestuursrecht is niet van toepassing.
2. De ambtenaar die gebruik heeft gemaakt van de bevoegdheid bedoeld in het eerste lid, onderdeel b, maakt daarvan een schriftelijk verslag op waarin hij vermeldt:
 - a. zijn naam of nummer en hoedanigheid;
 - b. de motivering van de noodzaak van het inzetten van de bevoegdheid;
 - c. de voorschriften op de naleving waarvan wordt toegezien;
 - d. het adres, waaronder indien van toepassing, het elektronische adres, waar het medisch hulpmiddel of het medisch hulpmiddel voor in-vitrodiagnostiek is verkregen en, voor zover bekend, de omschrijving van de betrokken marktdeelnemer;
 - e. de onjuiste of onvolledige gegevens die bij het verkrijgen van het medisch hulpmiddel of medisch hulpmiddel voor in-vitrodiagnostiek zijn verstrekt;
 - f. de wijze waarop en het tijdstip waarin het medisch hulpmiddel of medisch hulpmiddel voor in-vitrodiagnostiek is verkregen;
 - g. hetgeen tijdens het onderzoek van het medisch hulpmiddel of medisch hulpmiddel voor in-vitrodiagnostiek is verricht, gebleken en overigens is voorgevallen.
3. Titel 5.2 van de Algemene wet bestuursrecht is van overeenkomstige toepassing voor zover een krachtens artikel 10, tweede lid, aangewezen ambtenaar bijstand verleent aan een markttoezichtautoriteit als bedoeld in artikel 3, onderdeel 4, van Verordening (EU) 2019/1020 uit een lijst van de Europese Unie op grond van artikel 22 van Verordening (EU) 2019/1020.

Artikel 10b Zelfstandige last

1. Indien er geen andere doeltreffende middelen voorhanden zijn om een ernstig risico als bedoeld in artikel 3, onderdeel 20, van Verordening (EU) 2019/1020, gevormd door een medisch hulpmiddel of medisch hulpmiddel voor in-vitrodiagnostiek, weg te nemen, kan Onze Minister een zelfstandige last opleggen aan:
 - a. degene die daartoe in staat is, om inhoud te verwijderen van of de toegang te beperken tot een online interface als bedoeld in artikel 14, vierde lid, onderdeel k, van Verordening (EU) 2019/1020, of opdracht te geven tot de duidelijke weergave van een waarschuwing aan eindgebruikers wanneer die zich toegang tot de online interface verschaffen, of;
 - b. indien niet aan een verzoek als bedoeld onder a is voldaan, aanbieders van diensten van de informatiemaatschappij als bedoeld in Verordening (EU) 2019/1020 om alle maatregelen te treffen die redelijkerwijs van hem kunnen worden gevergd om de toegang tot een online interface te beperken, onder meer door een daarvoor in aanmerking komende derde te verzoeken dergelijke maatregelen uit te voeren.
2. Degene tot wie een zelfstandige last als bedoeld in het eerste lid is gericht, handelt overeenkomstig die last.
3. Op grond van het eerste lid kan geen zelfstandige last worden opgelegd die leidt tot het blokkeren of filteren van internetverkeer.
4. Voor een zelfstandige last als bedoeld in het eerste lid, is voorafgaande machtiging vereist van de rechter-commissaris. In het verzoek om afgifte van een machtiging worden de proportionaliteit en subsidiariteit van het verzoek gemotiveerd. De rechter-commissaris kan het openbaar ministerie horen alvorens te beslissen. Artikel 171 van het Wetboek van Strafvordering is van overeenkomstige toepassing.
5. Tegen de beslissing van de rechter-commissaris, bedoeld in het vierde lid, staat voor zover het verzoek om een machtiging niet is toegewezen, voor Onze Minister binnen veertien dagen beroep open bij de rechtbank, sector strafrecht.

6. Onze Minister maakt de machtiging van de rechter-commissaris gelijktijdig met de zelfstandige last, bedoeld in het eerste lid, bekend.

E

In artikel 12, onderdeel c, wordt "6 en 9a" vervangen door "6, 9a en 10b, tweede lid,".

F

In artikel 13 wordt na "artikel 5:20, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht" ingevoegd "of artikel 7 van Verordening (EU) 2019/1020".

G

Aan artikel 14, tweede lid, wordt, onder vervanging van de punt aan het einde van onderdeel c door een puntkomma wordt een onderdeel toegevoegd, luidende:
d. artikel 7 van Verordening (EU) 2019/1020.

ARTIKEL XIII (WIJZIGING VAN DE WET MILIEUBEHEER)

De Wet milieubeheer wordt als volgt gewijzigd:

A

In artikel 1.1, eerste lid, wordt in de alfabetische volgorde een begripsbepaling ingevoegd, luidende:
EU-verordening Markttoezicht: verordening (EU) nr. 2019/1020 van het Europees Parlement en de Raad van 20 juni 2019 betreffende markttoezicht en conformiteit van producten en tot wijziging van Richtlijn 2004/42/EG en Verordeningen (EG) nr. 765/2008 en (EU) nr. 305/2011 (PbEU 2019, L169);.

B

Artikel 2.44 van de Wet milieubeheer wordt als volgt gewijzigd:
1. Voor de tekst wordt de aanduiding "1." geplaatst.
2. Er wordt een lid toegevoegd, luidende:
2. Het is verboden in strijd te handelen met de volgende bepaling van de EU-verordening markttoezicht: artikel 7.

C

Na artikel 9.3.3 wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 9.3.4

Het is verboden te handelen in strijd met de volgende bepaling van de EU-verordening Markttoezicht: artikel 7.

D

In artikel 9.3a.3, eerste lid, wordt "25, eerste, tweede en vierde tot en met zesde lid," vervangen door "25, eerste, tweede en vierde tot en met zevende lid,".

E

Artikel 9.3a.4 komt te luiden:

Artikel 9.3a.4

Het is verboden te handelen in strijd met de volgende bepaling van de EU-verordening markttoezicht: artikel 7.

F

Artikel 9.4.1 wordt als volgt gewijzigd:

1. De begripsomschrijving van *fabrikant* komt te luiden: een natuurlijke of rechtspersoon die een energiegerelateerd product vervaardigt of laat ontwerpen of vervaardigen en het onder zijn naam of handelsmerk verhandelt.
2. De begripsomschrijving van *importeur* komt te luiden: een in de Unie gevestigde natuurlijke persoon of rechtspersoon die een energiegerelateerd product uit een derde land op de markt introduceert of in de handel brengt.
3. Het derde lid komt te luiden:
3. Voor de toepassing van deze titel en de daarop berustende bepalingen wordt onder *op de markt brengen, in de handel brengen, distributeur, fulfilmentdienstverlener, gemachtigde, marktdeelnemer en aanbieder van diensten van de informatiemaatschappij* verstaan hetgeen daaronder in artikel 3 van de EU-verordening Markttoezicht wordt verstaan.

G

Na artikel 9.4.8 wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 9.4.9

1. Het is een marktdeelnemer die betrokken is of betrokken is geweest bij het op de markt aanbieden of in de handel brengen van een energiegerelateerd product dat behoort tot een bij algemene maatregel van bestuur aangewezen categorie of tot een categorie aangewezen in een uitvoeringsmaatregel die in de vorm van een verordening is gesteld, verboden in strijd te handelen met de artikelen 4, eerste, derde en vierde lid, en 7, eerste lid, van de EU-verordening Markttoezicht.
2. Het is een aanbieder van diensten van de informatiemaatschappij die betrokken is of is geweest bij het op de markt aanbieden of in de handel brengen van een energiegerelateerd product dat behoort tot een bij algemene maatregel van bestuur aangewezen categorie of tot een categorie aangewezen in een uitvoeringsmaatregel die in de vorm van een verordening is gesteld, verboden in strijd te handelen met artikel 7, tweede lid, van de EU-verordening Markttoezicht.
3. Het is een gemachtigde als bedoeld in artikel 4, tweede lid, onder c, van de EU-verordening Markttoezicht, die betrokken is of betrokken is geweest bij het op de markt aanbieden of in de handel brengen van een energiegerelateerd product dat behoort tot een bij algemene maatregel van bestuur aangewezen categorie of tot een categorie aangewezen in een uitvoeringsmaatregel die in de vorm van een verordening is gesteld, verboden te handelen in strijd met artikel 5, tweede volzin, van die verordening.

H

Aan artikel 18.1a, eerste lid, onderdeel d, wordt, onder de vervanging van de punt aan het slot van dat onderdeel door een puntkomma, een onderdeel toegevoegd, luidende:
e. de EG-verordening EU-milieukeur.

I

Na artikel 18.19 worden de volgende artikelen ingevoegd, luidende:

Artikel 18.20

1. In verband met de uitvoering van de EU-verordening Markttoezicht en voor zover het gaat om handhaving van het bepaalde bij of krachtens:
 - a. de titels 9.3, 9.3a en 9.4,
 - b. de EG-verordening registratie, evaluatie en autorisatie van chemische stoffen,
 - c. de EG-verordening indeling, etikettering en verpakken van stoffen en mengsels,
 - d. de EG-verordening EU-milieukeur of
 - e. de titels 2.4, 9.2 en 9.5, voor zover daarbij uitvoering wordt gegeven aan een internationale verplichting,zijn:
 - i krachtens artikel 18.1a, eerste lid, juncto artikel 18.6 van de Omgevingswet, aangewezen toezichthouders,
 - ii Onze Minister voor zover de op grond van artikel 18.2b, eerste lid, bedoelde zorg voor de bestuursrechtelijke handhaving bij hem berust, en
 - iii Onze Ministers van Economische Zaken en Klimaat, van Sociale Zaken en Werkgelegenheid of van Volksgezondheid, Welzijn en Sport, voor zover deze de zorg voor de bestuursrechtelijke

handhaving ingevolge artikel 18.2b, tweede lid, tot taak heeft, bevoegd om, onder verstrekking van onjuiste of onvolledige gegevens met betrekking tot hun identiteit en hoedanigheid, stoffen, mengsels of producten te verkrijgen ten behoeve van het controleren van de kenmerken van deze stoffen, mengsels of producten en de verificatie van de betreffende documenten en de hieraan gerelateerde handelingen te verrichten voor zover dat voor de vervulling van hun taak noodzakelijk is. Artikel 5.12, tweede lid, van de Algemene wet bestuursrecht is niet van toepassing.

2. De toezichthouder die gebruik heeft gemaakt van de bevoegdheid, bedoeld in het eerste lid, maakt daarvan een schriftelijk verslag op, waarin vermeld wordt:

- a. zijn naam of nummer en hoedanigheid;
- b. de motivering van de noodzaak van de uitoefening van de bevoegdheid;
- c. de voorschriften op de naleving waarvan wordt toegezien;
- d. het adres, waaronder indien van toepassing, het elektronische adres waar de stof, het mengsel of het product, is verkregen en, voor zover bekend, de omschrijving van de betrokken marktdeelnemer, bedoeld in artikel 3, onder 13, van de EU-verordening Markttoezicht;
- e. de onjuiste of onvolledige gegevens die zijn verstrekt bij de verkrijging van de stof, het mengsel of het product;
- f. de wijze waarop en het tijdvak waarin de handelingen hebben plaatsgevonden;
- g. wat de uitkomst is van het onderzoek van de verkregen stof, het verkregen mengsel of het verkregen product.

Artikel 18.21

1. Ter uitvoering van de EU-verordening Markttoezicht kan Onze Minister, indien er geen andere doeltreffende middelen voorhanden zijn om een stof, mengsel of product dat een ernstig risico vormt, als bedoeld in artikel 3, onder 20, van de EU-verordening Markttoezicht, weg te nemen, een zelfstandige last opleggen aan degene die in staat is, om inhoud te verwijderen van of de toegang te beperken tot een online interface als bedoeld in artikel 3, onder 15, van de EU-verordening Markttoezicht of opdracht te geven tot de duidelijke weergave van een waarschuwing voor eindgebruikers, bedoeld in artikel 3, onder 21, van de EU-verordening Markttoezicht, wanneer zij zich toegang verschaffen tot een online interface.

2. Indien niet binnen de daarvoor gestelde termijn aan een last als bedoeld in het eerste lid is voldaan, kan Onze Minister een zelfstandige last opleggen aan een aanbieder van diensten van de informatiemaatschappij, als bedoeld in artikel 3, onder 14, van de EU-verordening Markttoezicht om alle maatregelen te treffen die redelijkerwijs van hem kunnen worden gevergd om de toegang tot een online interface te beperken, onder meer door een daarvoor in aanmerking komende derde te verzoeken dergelijke maatregelen uit te voeren.

3. Degene tot wie een zelfstandige last als bedoeld in het eerste of het tweede lid is gericht, handelt overeenkomstig die last.

4. Op grond van het eerste of tweede lid kan geen zelfstandige last worden opgelegd die leidt tot het blokkeren of filteren van internetverkeer.

5. Voor een zelfstandige last als bedoeld in het eerste of tweede lid is voorafgaande machtiging vereist van de rechter-commissaris. In het verzoek om afgifte van een machtiging worden de proportionaliteit en subsidiariteit van het verzoek gemotiveerd. De rechter-commissaris kan het openbaar ministerie horen alvorens te beslissen. Artikel 171 van het Wetboek van Strafvordering is van overeenkomstige toepassing.

6. Tegen de beslissing van de rechter-commissaris, bedoeld in het vijfde lid, staat voor zover het verzoek om een machtiging niet is toegewezen, voor Onze Minister, binnen veertien dagen beroep open bij de rechtbank, sector strafrecht.

7. Onze Minister maakt de machtiging van de rechter-commissaris gelijktijdig met de zelfstandige last, bedoeld in het eerste of tweede lid, bekend.

8. Onze Minister kan een last onder dwangsom opleggen aan degene die handelt in strijd met het derde lid.

Artikel 18.22

Titel 5.2 van de Algemene wet bestuursrecht is van overeenkomstige toepassing voor zover de krachtens artikel 18.1a, eerste lid, juncto artikel 18.6 van de Omgevingswet, aangewezen toezichthouders, bijstand verlenen aan een markttoezichtautoriteit als bedoeld in artikel 3, onder 4, van de EU-verordening Markttoezicht uit een andere lidstaat van de Europese Unie op grond van artikel 22 van die verordening.

ARTIKEL XIV (WIJZIGING VAN DE WET OP DE ECONOMISCHE DELICTEN)

De Wet op de economische delicten wordt als volgt gewijzigd:

1. In artikel 1, onder 4°, wordt bij "de Metrologiewet" "23, eerste en tweede lid en vijfde lid, tweede volzin" vervangen door "23, eerste, tweede en vijfde lid, tweede volzin, 23a en 23b"
2. In artikel 1a, onder 2°, wordt bij "de Wegenverkeerswet 1994" "en de artikelen 30, 31, tweede lid en 33" vervangen door "en de artikelen 30, 30a en 33".

Met opmerkingen [ZA15]: Zie de opmerking in de UHT brief. Graag aanpassen zodat ook artikelen 10.11b en 10.11c van de Telecommunicatiewet hier onder vallen.

ARTIKEL XV (WIJZIGING VAN DE WET PLEZIERVAARTUIGEN 2016)

De Wet pleziervaartuigen 2016 wordt als volgt gewijzigd:

A

Artikel 1 wordt als volgt gewijzigd:

1. In de alfabetische volgorde worden begripsbepalingen ingevoegd, luidende:
EU-verordening Markttoezicht: verordening (EU) nr. 2019/1020 van het Europees Parlement en de Raad van 20 juni betreffende markttoezicht en conformiteit van producten en tot wijziging van Richtlijn 2004/42/EG en Verordeningen (EG) nr. 765/2008 en (EU) nr. 305/2011 (PbEU 2019 L169);
fulfilmentdienstverlener: fulfilmentdienstverlener als bedoeld in artikel 3, onder 11, van de EU-verordening Markttoezicht;
markttoezichtautoriteit: autoriteit als bedoeld in artikel 3, onder 4, van de EU-verordening Markttoezicht en aangewezen als markttoezichthouder;.
2. De begripsomschrijvingen "gemachtigde", "marktdelnemers" en "markttoezicht" komen te luiden:
gemachtigde: gemachtigde, bedoeld in artikel 3, onder 12, van de EU-verordening Markttoezicht;
marktdelnemers: marktdelnemers, bedoeld in artikel 3, onder 13, van de EU-verordening Markttoezicht;
markttoezicht: markttoezicht, bedoeld in artikel 3, onder 3, van de EU-verordening Markttoezicht, waarbij onder "het onder die wetgeving vallende openbaar belang" wordt verstaan: de gezondheid en veiligheid;.

B

Aan artikel 12 wordt drie leden toegevoegd, luidende:

7. Het is verboden te handelen in strijd met de artikelen 4, eerste, derde en vierde lid, en 7, eerste lid, van de EU-verordening Markttoezicht.
8. Het is een aanbieder van diensten van de informatiemaatschappij, als bedoeld in artikel 3, onder 14, van de EU-verordening Markttoezicht die betrokken is of is geweest bij het op de markt aanbieden of in de handel brengen van een product als bedoeld in artikel 3, eerste lid, verboden in strijd te handelen met artikel 7, tweede lid, van de EU-verordening Markttoezicht.
9. Het is een gemachtigde als bedoeld in artikel 4, tweede lid, onder c, van de EU-verordening Markttoezicht, die betrokken is of betrokken is geweest bij het op de markt aanbieden of in de handel brengen van een product als bedoeld in artikel 3, eerste lid, verboden te handelen in strijd met artikel 5, tweede volzin, van die verordening.

C

Na artikel 13 worden vier artikelen ingevoegd, luidende:

Artikel 13a

De ingevolge artikel 13 aangewezen ambtenaren zijn bevoegd met medeneming van de benodigde apparatuur een woning te betreden zonder toestemming van de bewoner ten behoeve van de uitoefening van de bevoegdheden, bedoeld in artikel 14, vierde lid, onderdelen a, d en e, van de EU-verordening Markttoezicht.

Artikel 13b

1. De ingevolge artikel 13 aangewezen ambtenaren zijn bevoegd om, voor zover het gaat om toezicht op de naleving van de EU-verordening Markttoezicht, onder verstrekking van onjuiste of onvolledige gegevens met betrekking tot hun identiteit en hoedanigheid, producten als bedoeld in artikel 3, eerste lid, te verkrijgen ten behoeve van het controleren van de kenmerken van deze producten en de verificatie van de documenten en de hieraan gerelateerde handelingen te

verrichten voor zover dat voor de vervulling van hun taak noodzakelijk is. Artikel 5:12, tweede lid, van de Algemene wet bestuursrecht is niet van toepassing.

2. De ambtenaar die gebruik heeft gemaakt van de bevoegdheid bedoeld in het eerste lid, maakt daarvan een schriftelijk verslag op waarin hij vermeldt:

- a. zijn naam of nummer en hoedanigheid;
- b. de motivering van de noodzaak van de uitoefening van de bevoegdheid;
- c. de voorschriften op de naleving waarvan wordt toegezien;
- d. het adres, waaronder indien van toepassing, het elektronische adres waar het product, bedoeld in het eerste lid, is verkregen en, voor zover bekend, de omschrijving van de betrokken marktdeelnemer;
- e. de onjuiste of onvolledige gegevens die zijn verstrekt bij de verkrijging van het product, bedoeld in het eerste lid;
- f. de wijze waarop en het tijdvak waarin de handelingen hebben plaatsgevonden;
- g. wat de uitkomst is van het onderzoek van het verkregen product, bedoeld in het eerste lid.

Artikel 13c

1. Ter uitvoering van de EU-verordening Markttoezicht kan Onze Minister, indien er geen andere doeltreffende middelen voorhanden zijn om het product dat een ernstig risico vormt, als bedoeld in artikel 3, onder 20, van de EU-verordening Markttoezicht, weg te nemen, een zelfstandige last opleggen aan degene die in staat is, om inhoud te verwijderen van of de toegang te beperken tot een online interface als bedoeld in artikel 3, onder 15, van de EU-verordening Markttoezicht of opdracht te geven tot de duidelijke weergave van een waarschuwing voor eindgebruikers, bedoeld in artikel 3, onder 21, van de EU-verordening Markttoezicht, wanneer zij zich toegang verschaffen tot een online interface.

2. Indien niet binnen de daarvoor gestelde termijn aan een last als bedoeld in het eerste lid is voldaan, kan Onze Minister een zelfstandige last opleggen aan een aanbieder van diensten van de informatiemaatschappij, als bedoeld in artikel 3, onder 14, van de EU-verordening Markttoezicht om alle maatregelen te treffen die redelijkerwijs van hem kunnen worden gevergd om de toegang tot een online interface te beperken, onder meer door een daarvoor in aanmerking komende derde te verzoeken dergelijke maatregelen uit te voeren.

3. Degene tot wie een zelfstandige last als bedoeld in het eerste of tweede lid is gericht, handelt overeenkomstig die last.

4. Op grond van het eerste of tweede lid kan geen zelfstandige last worden opgelegd die leidt tot het blokkeren of filteren van internetverkeer.

5. Voor een zelfstandige last als bedoeld in het eerste of tweede lid is voorafgaande machtiging vereist van de rechter-commissaris. In het verzoek om afgifte van een machtiging worden de proportionaliteit en subsidiariteit van het verzoek gemotiveerd. De rechter-commissaris kan het openbaar ministerie horen alvorens te beslissen. Artikel 171 van het Wetboek van Strafvordering is van overeenkomstige toepassing.

6. Tegen de beslissing van de rechter-commissaris, bedoeld in het vijfde lid, staat voor zover het verzoek om een machtiging niet is toegewezen, voor Onze Minister, binnen veertien dagen beroep open bij de rechtbank, sector strafrecht.

7. Onze Minister maakt de machtiging van de rechter-commissaris gelijktijdig met de zelfstandige last, bedoeld in het eerste of tweede lid, bekend.

Artikel 13d

Titel 5.2 van de Algemene wet bestuursrecht is van overeenkomstige toepassing voor zover de krachtens artikel 13 van de wet aangewezen toezichthouders bijstand verlenen aan een markttoezichtautoriteit als bedoeld in artikel 3, onder 4, van de EU-verordening Markttoezicht uit een andere lidstaat van de Europese Unie op grond van artikel 22 van die verordening.

ARTIKEL XVI (WIJZIGING VAN DE WET SCHEEPSUITRUSTING 2016)

De Wet scheepsuitrusting 2016 wordt als volgt gewijzigd:

A

Artikel 1 wordt als volgt gewijzigd:

1. In de alfabetische volgorde wordt een begripsbepaling ingevoegd, luidende:

EU-verordening Markttoezicht: verordening (EU) nr. 2019/1020 van het Europees Parlement en de Raad van 20 juni betreffende markttoezicht en conformiteit van producten en tot wijziging van Richtlijn 2004/42/EG en Verordeningen (EG) nr. 765/2008 en (EU) nr. 305/2011 (PbEU 2019

L169));

2. De begripsbepalingen “gemachtigde”, “marktdelnemers”, “markttoezicht” en “markttoezichtautoriteit” komen te luiden:

gemachtigde: gemachtigde, bedoeld in artikel 3, onderdeel 12, van de EU-verordening Markttoezicht;

marktdelnemers: marktdelnemers, bedoeld in artikel 3, onderdeel 13, van de EU-verordening Markttoezicht;

markttoezicht: markttoezicht, bedoeld in artikel 3, onderdeel 3, van de EU-verordening Markttoezicht, waarbij onder “het onder die wetgeving vallende openbaar belang” wordt verstaan: de maritieme veiligheid, de gezondheid en het milieu;

markttoezichtautoriteit: autoriteit als bedoeld in artikel 3, onderdeel 4, van de EU-verordening Markttoezicht, zijnde ambtenaren als bedoeld in artikel 16;

3. De begripsbepaling *vertegenwoordiger* vervalt.

B

In artikel 8, tweede lid, wordt “vertegenwoordiger” vervangen door “gemachtigde”.

C

Na artikel 16 worden vier artikelen ingevoegd, luidende:

Artikel 16a

De ingevolge artikel 16 aangewezen ambtenaren zijn bevoegd met medeneming van de benodigde apparatuur een woning te betreden zonder toestemming van de bewoner ten behoeve van de uitoefening van de bevoegdheden, bedoeld in artikel 14, vierde lid, onderdelen a, d en e, van de EU-verordening Markttoezicht.

Artikel 16b

1. De ingevolge artikel 16 aangewezen ambtenaren zijn bevoegd om, voor zover het gaat om toezicht op de naleving van de EU-verordening Markttoezicht, onder verstrekking van onjuiste of onvolledige gegevens met betrekking tot hun identiteit en hoedanigheid, producten te verkrijgen ten behoeve van het controleren van de kenmerken van deze producten en de verificatie van de documenten en de hieraan gerelateerde handelingen te verrichten voor zover dat voor de vervulling van hun taak noodzakelijk is. Artikel 5:12, tweede lid, van de Algemene wet bestuursrecht is niet van toepassing.

2. De ambtenaar die gebruik heeft gemaakt van de bevoegdheid bedoeld in het eerste lid, maakt daarvan een schriftelijk verslag op waarin hij vermeldt:

- a. zijn naam of nummer en hoedanigheid;
- b. de motivering van de noodzaak van de uitoefening van de bevoegdheid;
- c. de voorschriften op de naleving waarvan wordt toegezien;
- d. het adres, waaronder indien van toepassing, het elektronische adres waar het product, bedoeld in het eerste lid, is verkregen en, voor zover bekend, de omschrijving van de betrokken marktdelnemer;
- e. de onjuiste of onvolledige gegevens die zijn verstrekt bij de verkrijging van het product, bedoeld in het eerste lid;
- f. de wijze waarop en het tijdvak waarin de handelingen hebben plaatsgevonden;
- g. wat de uitkomst is van het onderzoek van het verkregen product of de verkregen scheepsuitrusting, bedoeld in het eerste lid.

Artikel 16c

1. Ter uitvoering van de EU-verordening Markttoezicht kan Onze Minister, indien er geen andere doeltreffende middelen voorhanden zijn om het product dat een ernstig risico vormt, als bedoeld in artikel 3, onderdeel 20, van de EU-verordening Markttoezicht, weg te nemen, een zelfstandige last opleggen aan degene die in staat is, om inhoud te verwijderen van of de toegang te beperken tot een online interface als bedoeld in artikel 3, onderdeel 15, van de EU-verordening Markttoezicht of opdracht te geven tot de duidelijke weergave van een waarschuwing voor eindgebruikers, bedoeld in artikel 3, onderdeel 21, van de EU-verordening Markttoezicht, wanneer zij zich toegang

verschaffen tot een online interface.

2. Indien niet binnen de daarvoor gestelde termijn aan een last als bedoeld in het eerste lid is voldaan, kan Onze Minister een zelfstandige last opleggen aan een aanbieder van diensten van de informatiemaatschappij, als bedoeld in artikel 3, onderdeel 14, van de EU-verordening Markttoezicht om alle maatregelen te treffen die redelijkerwijs van hem kunnen worden geleverd om de toegang tot een online interface te beperken, onder meer door een daarvoor in aanmerking komende derde te verzoeken dergelijke maatregelen uit te voeren.

3. Degene tot wie een zelfstandige last als bedoeld in het eerste of het tweede lid is gericht, handelt overeenkomstig die last.

4. Op grond van het eerste of tweede lid kan geen zelfstandige last worden opgelegd die leidt tot het blokkeren of filteren van internetverkeer.

5. Voor een zelfstandige last als bedoeld in het eerste of tweede lid is voorafgaande machtiging vereist van de rechter-commissaris. In het verzoek om afgifte van een machtiging worden de proportionaliteit en subsidiariteit van het verzoek gemotiveerd. De rechter-commissaris kan het openbaar ministerie horen alvorens te beslissen. Artikel 171 van het Wetboek van Strafvordering is van overeenkomstige toepassing.

6. Tegen de beslissing van de rechter-commissaris, bedoeld in het vijfde lid, staat voor zover het verzoek om een machtiging niet is toegewezen, voor Onze Minister, binnen veertien dagen beroep open bij de rechtbank, sector strafrecht.

7. Onze Minister maakt de machtiging van de rechter-commissaris gelijktijdig met de zelfstandige last, bedoeld in het eerste of tweede lid, bekend.

Artikel 16d

Titel 5.2 van de Algemene wet bestuursrecht is van overeenkomstige toepassing voor zover de krachtens artikel 16 aangewezen toezichthouders bijstand verlenen aan een markttoezichtautoriteit als bedoeld in artikel 3, onder 4, van de EU-verordening Markttoezicht uit een andere lidstaat van de Europese Unie op grond van artikel 22 van die verordening.

D

Artikel 22 wordt als volgt gewijzigd:

1. Aan het vijfde lid wordt, onder vervanging van de punt aan het slot van onderdeel c door een puntkomma, een onderdeel toegevoegd, luidende:

d. artikel 7, eerste lid, van de EU-verordening Markttoezicht.

2. Er wordt een lid toegevoegd, luidende:

6. Het is een aanbieder van diensten van de informatiemaatschappij die betrokken is of is geweest bij het op de markt aanbieden of in de handel brengen van een product of scheepsuitrusting, verboden in strijd te handelen met artikel 7, tweede lid, van de EU-verordening Markttoezicht.

E

In artikel 23, eerste lid, wordt na "artikel 22" ingevoegd: , met uitzondering van het vijfde lid, onderdeel d, en het zesde lid,.

ARTIKEL XVII (WIJZIGING VAN DE WET VERVOER GEVAARLIJKE STOFFEN)

De Wet vervoer gevaarlijke stoffen wordt als volgt gewijzigd:

A

In artikel 1, eerste lid, worden in de alfabetische volgorde twee begripsbepalingen ingevoegd, luidende:

EU-richtlijn Vervoerbare drukapparatuur: richtlijn (EU) nr. 2010/35 van het Europees Parlement en de Raad van 16 juni 2010 betreffende vervoerbare drukapparatuur en houdende intrekking van Richtlijnen 76/767/EEG, 84/525/EEG, 85/526/EEG, 84/527/EEG, en 1999/36/EG van de Raad (PbEU 2010, L165);

EU-verordening Markttoezicht: verordening (EU) nr. 2019/1020 van het Europees Parlement en de Raad van 20 juni 2019 betreffende markttoezicht en conformiteit van producten en tot wijziging

van Richtlijn 2004/42/EG en Verordeningen (EG) nr. 765/2008 en (EU) nr. 305/2011 (PbEU 2019 L169);.

B

Na artikel 34 worden vier artikelen ingevoegd, luidende:

Artikel 35

De ingevolge artikel 34 aangewezen ambtenaren zijn bevoegd voor krachtens artikel 10a in verband met EU-richtlijn Vervoerbare drukapparatuur gestelde verplichtingen, met medeneming van de benodigde apparatuur een woning te betreden zonder toestemming van de bewoner ten behoeve van de uitoefening van de bevoegdheden, bedoeld in artikel 14, vierde lid, onderdelen a, d en e, van EU-verordening Markttoezicht.

Artikel 36

1. De ingevolge artikel 34 aangewezen ambtenaren zijn bevoegd om, voor zover het gaat om toezicht op de naleving van de EU-verordening Markttoezicht en voor krachtens artikel 10a gestelde verplichtingen in verband met EU-richtlijn Vervoerbare drukapparatuur, onder verstrekking van onjuiste of onvolledige gegevens met betrekking tot hun identiteit en hoedanigheid, producten waarvoor krachtens artikel 10a verplichtingen zijn gesteld, te verkrijgen ten behoeve van het controleren van de kenmerken van deze producten en de verificatie van de documenten en de hieraan gerelateerde handelingen te verrichten voor zover dat voor de vervulling van hun taak noodzakelijk is. Artikel 5:12, tweede lid, van de Algemene wet bestuursrecht is niet van toepassing.
2. De ambtenaar die gebruik heeft gemaakt van de bevoegdheid bedoeld in het eerste lid, maakt daarvan een schriftelijk verslag op waarin hij vermeldt:
 - a. zijn naam of nummer en hoedanigheid;
 - b. de motivering van de noodzaak van de uitoefening van de bevoegdheid;
 - c. de voorschriften op de naleving waarvan wordt toegezien;
 - d. het adres, waaronder indien van toepassing, het elektronische adres waar het product, bedoeld in het eerste lid, is verkregen en, voor zover bekend, de omschrijving van de betrokken marktdeelnemer, bedoeld in artikel 3, onder 13, van EU-verordening Markttoezicht;
 - e. de onjuiste of onvolledige gegevens die zijn verstrekt bij de verkrijging van het product, bedoeld in het eerste lid;
 - f. de wijze waarop en het tijdvak waarin de handelingen hebben plaatsgevonden;
 - g. wat de uitkomst is van het onderzoek van het verkregen product, bedoeld in het eerste lid.

Artikel 37

1. Ter uitvoering van EU-verordening Markttoezicht kan Onze Minister, voor krachtens artikel 10a gestelde verplichtingen in verband met EU-richtlijn Vervoerbare drukapparatuur, en indien er geen andere doeltreffende middelen voorhanden zijn om het product dat een ernstig risico vormt, als bedoeld in artikel 3, onder 20, van EU-verordening Markttoezicht, weg te nemen, een zelfstandige last opleggen aan degene die in staat is, om inhoud te verwijderen van of de toegang te beperken tot een online interface als bedoeld in artikel 3, onder 15, van EU-verordening Markttoezicht of opdracht te geven tot de duidelijke weergave van een waarschuwing voor eindgebruikers wanneer zij zich toegang verschaffen tot een online interface.
2. Indien niet binnen de daarvoor gestelde termijn aan een last als bedoeld in het eerste lid is voldaan, kan de ambtenaar een zelfstandige last opleggen aan een aanbieder van diensten van de informatiemaatschappij, als bedoeld in artikel 3, onder 14, van EU-verordening Markttoezicht om alle maatregelen te treffen die redelijkerwijs van hem kunnen worden geveerd om de toegang tot een online interface te beperken, onder meer door een daarvoor in aanmerking komende derde te verzoeken dergelijke maatregelen uit te voeren.
3. Degene tot wie een zelfstandige last als bedoeld in het eerste of het tweede lid is gericht, handelt overeenkomstig die last.
4. Op grond van het eerste of tweede lid kan geen zelfstandige last worden opgelegd die leidt tot het blokkeren of filteren van internetverkeer.
5. Voor een zelfstandige last als bedoeld in het eerste of tweede lid is voorafgaande machtiging vereist van de rechter-commissaris. In het verzoek om afgifte van een machtiging worden de proportionaliteit en subsidiariteit van het verzoek gemotiveerd. De rechter-commissaris kan het openbaar ministerie horen alvorens te beslissen. Artikel 171 van het Wetboek van Strafvordering is van overeenkomstige toepassing.
6. Tegen de beslissing van de rechter-commissaris, bedoeld in het vijfde lid, staat voor zover het verzoek om een machtiging niet is toegewezen, voor de ambtenaar, binnen veertien dagen beroep

open bij de rechtbank, sector strafrecht.

7. De ambtenaar maakt de machtiging van de rechter-commissaris gelijktijdig met de zelfstandige last, bedoeld in het eerste of tweede lid, bekend.

Artikel 38

Titel 5.2 van de Algemene wet bestuursrecht is van overeenkomstige toepassing voor zover de krachtens artikel 34 aangewezen toezichthouders bijstand verlenen aan een markttoezichtautoriteit als bedoeld in artikel 3, onder 4, van de EU-verordening Markttoezicht uit een andere lidstaat van de Europese Unie op grond van artikel 22 van die verordening.

ARTIKEL XVIII (WIJZIGING VAN DE WET WEDERZIJDSSE ERKENNING EN TENUITVOERLEGGING VAN GELDELIJKE SANCTIES EN BESLISSINGEN TOT CONFISCATIE)

In artikel 10, eerste lid, onderdeel g, van de Wet wederzijdse erkenning en tenuitvoerlegging geldelijke sancties en beslissingen tot confiscatie wordt in onderdeel g "en artikel 30 van die wet" vervangen door "en artikel 30, 30a, 34, 34a en 35 van die wet".

ARTIKEL XIX (WIJZIGING VAN DE WONINGWET)

De Woningwet wordt als volgt gewijzigd:

A

Aan artikel 1 wordt een lid toegevoegd, luidende:

8. Voor de toepassing van verordening (EU) 2019/1020 van het Europees Parlement en de Raad van 20 juni 2019 betreffende markttoezicht en conformiteit van producten en tot wijziging van Richtlijn 2004/42/EG en de Verordeningen (EG) nr. 765/2008 en (EU) nr. 305/2011 (PbEU 2019, L169) wordt voor het bij of krachtens deze wet bepaalde verstaan onder:

- *aanbieder van diensten van de informatiemaatschappij*: een aanbieder van een dienst zoals gedefinieerd in artikel 1, punt 1, onder b, van Richtlijn (EU) 2015/1535 van het Europees Parlement en de Raad van 9 september 2015 betreffende een informatieprocedure op het gebied van technische voorschriften en regels betreffende de diensten van de informatiemaatschappij (PbEU 2015, L241);
- *fulfilmentdienstverlener*: fulfilmentdienstverlener als bedoeld in artikel 3, onder 11, van verordening (EU) 2019/1020;
- *marktdeelnemer*: marktdeelnemer als bedoeld in artikel 3, onder 13, van verordening (EU) 2019/1020;
- *online interface*: online interface als bedoeld in artikel 3, onder 15, van verordening (EU) 2019/1020;
- *verordening (EU) 2019/1020*: verordening (EU) 2019/1020 van het Europees Parlement en de Raad van 20 juni 2019 betreffende markttoezicht en conformiteit van producten en tot wijziging van Richtlijn 2004/42/EG en de Verordeningen (EG) nr. 765/2008 en (EU) nr. 305/2011 (PbEU 2019, L169).

B

Na artikel 93 worden vier artikelen ingevoegd, luidende:

Artikel 93a

De toezichthoudende ambtenaren, bedoeld in artikel 93, tweede lid, zijn bevoegd met medeneming van de benodigde apparatuur een woning te betreden zonder toestemming van de bewoner ten behoeve van de uitoefening van de bevoegdheden, bedoeld in artikel 14, vierde lid, onderdelen a, d en e, van verordening (EU) 2019/1020.

Artikel 93b

1. De toezichthoudende ambtenaren, bedoeld in artikel 93, tweede lid, zijn bevoegd om, voor zover het gaat om het toezicht op de naleving van verordening (EU) 2019/1020, onder verstrekking van onjuiste of onvolledige gegevens met betrekking tot hun identiteit en hoedanigheid, bouwproducten te verkrijgen en de hieraan gerelateerde handelingen te verrichten voor zover dat voor de vervulling van hun taak noodzakelijk is. Artikel 5:12, tweede lid, van de Algemene wet bestuursrecht is niet van toepassing.

2. De ambtenaar die gebruik heeft gemaakt van de bevoegdheid, bedoeld in het eerste lid, maakt daarvan een schriftelijk verslag op waarin hij vermeldt:

- a. zijn naam of nummer en hoedanigheid;
- b. de motivering van de noodzaak/uitoefening van de bevoegdheid;
- c. de voorschriften op de naleving waarvan wordt toegezien;
- d. het adres, waaronder indien van toepassing, het elektronische adres, waar het bouwproduct is verkregen en, voor zover bekend, de omschrijving van de betrokken marktdeelnemer;
- e. de onjuiste of onvolledige gegevens die bij de handelingen ten behoeve van het verkrijgen van het bouwproduct zijn verstrekt;
- f. de wijze waarop en het tijdvak waarin de handelingen hebben plaatsgevonden;
- g. hetgeen tijdens het onderzoek van het bouwproduct is verricht, gebleken en overigens is voorgevallen.

Artikel 93c

1. Ter uitvoering van verordening (EU) 2019/1020 kan Onze Minister, indien er geen andere doeltreffende middelen voorhanden zijn om een ernstig risico als bedoeld in artikel 3, onder 20, van verordening (EU) 2019/1020, gevormd door een bouwproduct, weg te nemen, een zelfstandige last opleggen aan degene die daartoe in staat is, om inhoud te verwijderen van of de toegang te beperken tot een online interface of opdracht te geven tot de duidelijke weergave van een waarschuwing voor eindgebruikers wanneer zij zich toegang verschaffen tot een online interface.

2. Indien niet binnen de daarvoor gestelde termijn aan een last als bedoeld in het eerste lid is voldaan, kan Onze Minister een zelfstandige last opleggen aan een aanbieder van diensten van de informatiemaatschappij om alle maatregelen te treffen die redelijkerwijs van hem kunnen worden gevergd om de toegang tot een online interface te beperken, onder meer door een daarvoor in aanmerking komende derde te verzoeken dergelijke maatregelen uit te voeren.

3. Degene tot wie een zelfstandige last als bedoeld in het eerste of tweede lid is gericht, handelt overeenkomstig die last.

4. Op grond van het eerste of tweede lid kan geen zelfstandige last worden opgelegd die leidt tot het blokkeren of filteren van internetverkeer.

5. Voor een zelfstandige last als bedoeld in het eerste of tweede lid is voorafgaande machtiging vereist van de rechter-commissaris. In het verzoek om afgifte van een machtiging worden de proportionaliteit en subsidiariteit van het verzoek gemotiveerd. De rechter-commissaris kan het openbaar ministerie horen alvorens te beslissen. Artikel 171 van het Wetboek van Strafvordering is van overeenkomstige toepassing.

6. Tegen de beslissing van de rechter-commissaris, bedoeld in het vijfde lid, staat voor zover het verzoek om een machtiging niet is toegewezen, voor Onze Minister binnen veertien dagen beroep open bij de rechtbank, sector strafrecht.

7. Onze Minister maakt de machtiging van de rechter-commissaris gelijktijdig met de zelfstandige last, bedoeld in het eerste of tweede lid, bekend.

8. Onze Minister kan een last onder dwangsom opleggen aan degene die handelt in strijd met het derde lid.

Artikel 93d

Titel 5.2 van de Algemene wet bestuursrecht is van overeenkomstige toepassing voor zover een toezichthoudende ambtenaar, bedoeld in artikel 93, tweede lid, bijstand verleent aan een markttoezichtautoriteit als bedoeld in artikel 3, onder 4, van verordening (EU) 2019/1020 uit een andere lidstaat van de Europese Unie op grond van artikel 22 van die verordening.

C

Het achtste lid van artikel 1 wordt vernummerd tot zevende lid.

D

In artikel 93a wordt "artikel 93, tweede lid" vervangen door "artikel 93, derde lid".

E

In artikel 93b wordt "artikel 93, tweede lid" vervangen door "artikel 93, derde lid".

F

In artikel 93d wordt "artikel 93, tweede lid" vervangen door "artikel 93, derde lid".

G

Na artikel 119 wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 119a

1. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen voorschriften worden gegeven ter uitvoering van verordening (EU) 2019/1020.
2. Gedragingen in strijd met voorschriften als bedoeld in het eerste lid zijn verboden.

H

In artikel 120b, eerste lid, wordt "artikel 120, tweede lid" vervangen door: artikel 119, tweede lid, artikel 119a, tweede lid, en artikel 120, tweede lid.

ARTIKEL PM (OMHANGBEPALING TEN BEHOEVE VAN BESLUIT ETIKETTERING ENERGIEGEBRUIK PERSONENAUTO'S)

Na inwerkingtreding van deze wet berust het Besluit etikettering energiegebruik personenauto's in plaats van op artikel 13 Wet implementatie EU-richtlijnen energie-efficiëntie en artikel 4b van de Wegenverkeerswet, op artikel 34 van de Wegenverkeerswet 1994.

HOOFDSTUK III

Deze wet treedt in werking met ingang van (...).

Lasten en bevelen dat deze in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat alle ministeries, autoriteiten, colleges en ambtenaren die zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven,

ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING

Hoofdstuk I Algemeen

PM

Hoofdstuk II Wijziging van andere wetten

Artikel I (Wijziging van de Algemene douanewet)

Met de voorgestelde wijziging van de Algemene douanewet worden ten behoeve van de goede uitvoering van de markttoezichtverordening wetten aan de bijlage van die wet toegevoegd. Artikel 1:1, vierde lid, van de Algemene douanewet bepaalt: 'De bepalingen bij of krachtens deze wet strekken mede tot uitvoering van bindende EU-rechtshandelingen, voor zover deze betrekking hebben op goederen en goederenverkeer en voorts onderwerpen betreffen die vallen onder de reikwijdte van een of meer regelingen als bedoeld in de bijlage bij deze wet.' Voor de uitvoering van hoofdstuk VII (producten die de markt van de Unie binnenkomen) van de verordening is het daarom van belang dat alle relevante wetten in de bijlage worden genoemd.

Artikel II (Wijziging van de Meststoffenwet)

De voorgestelde wijzigingen van de Meststoffenwet hebben betrekking op de uitvoering van de markttoezichtverordening waar het betreft verordening (EG) nr. 2003/2003 van het Europees Parlement en de Raad van 13 oktober 2003 inzake meststoffen (PbEU 2003, L304) (hierna ook: meststoffenverordening).²² Naast de voorgestelde wijzigingen van de Meststoffenwet is ook nog

²² Per 16 juli 2022 treedt een nieuwe Meststoffenverordening in werking (Verordening (EU) 2019/1009 van het Europees Parlement en de Raad van 5 juni 2019 tot vaststelling van voorschriften inzake het op de markt

een wijziging van het Uitvoeringsbesluit Meststoffenwet noodzakelijk. Dit ter uitvoering van artikel 7 van de markttoezichtverordening. Voor de volledigheid wordt hier nog opgemerkt dat sanctiëring van de in het Uitvoeringsbesluit Meststoffenwet op te nemen bepaling op grond van artikel 49 van de Meststoffenwet of artikel 1a, onder 3°, van de Wet op de economische delicten zal kunnen geschieden.

Onderdeel A

Het toezicht op de meststoffenverordening wordt uitgevoerd door de Nederlandse Voedsel- en Warenautoriteit (NVWA). Met de nieuw voorgestelde artikelen 47a en 47b wordt de mogelijkheid gecreëerd om in verband met de uitvoering van de markttoezichtverordening extra toezichtbevoegdheden van toepassing te verklaren (de bevoegdheid om zonder toestemming van een bewoner een woning te betreden en de bevoegdheid om, ook onder valse identiteit, productmonsters te verkrijgen). Een aanpassing van het aanwijzingsbesluit van de NVWA op grond van artikel 47 van de Meststoffenwet is nog nodig. Voor een meer uitgebreide toelichting op de extra toezichtbevoegdheden wordt verwezen naar het algemeen deel van deze memorie van toelichting.

In het nieuw voorgestelde artikel 47c wordt nog geregeld dat titel 5.2 van de Algemene wet bestuursrecht van overeenkomstige toepassing is in het geval de NVWA bijstand verleend aan een markttoezichthouder uit een andere lidstaat.

Onderdeel B

Met het nieuw voorgestelde artikel 49a wordt in verband met de uitvoering van de markttoezichtverordening de bevoegdheid om, wanneer er geen andere doeltreffende middelen voorhanden zijn om een ernstig risico weg te nemen, de verwijdering van inhoud in verband met meststoffen van een online interface te gelasten of de expliciete vermelding te vereisen van een waarschuwing voor eindgebruikers wanneer zij zich toegang verschaffen tot een online interface en wanneer niet aan een dergelijk verzoek wordt voldaan, aanbieders van diensten van de informatiemaatschappij te verplichten de toegang tot de online interface te beperken, van toepassing voor de Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit.

Voor de volledigheid wordt hier nog opgemerkt dat artikel 49 van de Meststoffenwet de mogelijkheid biedt tot het opleggen van een last onder bestuursdwang op overtreding van artikelen van die wet. Om die reden is er, in tegenstelling tot andere wetten waarin een vergelijkbare bepaling als artikel 49a is opgenomen, van af gezien, deze mogelijkheid aan het nieuw voorgestelde artikel 49a van de Meststoffenwet toe te voegen.

Artikel III (Wijziging van de Metrologiewet)

De voorgestelde wijzigingen van de Metrologiewet hebben betrekking op de uitvoering van de markttoezichtverordening waar het betreft 5 EU-richtlijnen die in bijlage I van de markttoezichtverordening worden genoemd.²³ Naast de voorgestelde wijzigingen van de Metrologiewet is ook nog een wijziging van het Besluit meetinstrumenten en marktdeelnemers noodzakelijk.

Onderdeel A

Van de meeste marktdeelnemers zijn reeds in artikel 1 van de Metrologiewet definities opgenomen, die in essentie overeenkomen met de definities in de markttoezichtverordening. De in de nieuw voorgestelde onderdelen s, t en u van artikel 1 opgenomen definities van fulfilmentdienstverlener,

aanbieden van EU-bemestingsproducten en tot wijziging van de Verordeningen (EG) nr. 1069/2009 en (EG) nr. 1107/2009 en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 2003/2003 (PbEU 2019, L170).

²³ Richtlijn 75/107/EEG van de Raad van 19 december 1974 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten inzake flessen, gebruikt als tapmaat (PbEG 1975, L42), Richtlijn 80/181/EEG van de Raad van 20 december 1979 inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten op het gebied van de meeteenheden, en tot intrekking van Richtlijn 71/354/EEG (PbEG 1980, L39), Richtlijn 2009/34/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 april 2009 betreffende voor meetmiddelen en metrologische controlemethoden geldende algemene bepalingen (PbEU 2009, L106), Richtlijn 2014/31/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 februari 2014 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen van de lidstaten inzake het op de markt aanbieden van niet-automatische weegwerktuigen (PbEU 2014, L96), Richtlijn 2014/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 februari 2014 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen van de lidstaten inzake het op de markt aanbieden van meetinstrumenten (PbEU 2014, L96).

aanbieder van diensten van de informatiemaatschappij en online interface zijn opgenomen in verband met de uitvoering van de markttoezichtverordening.

Onderdeel B

In artikel 9a van de Metrologiewet is reeds voorzien in de bevoegdheid voor de Minister van Economische Zaken en Klimaat om bepaalde maatregelen op te leggen aan marktdeelnemers. In artikel 16 van de markttoezichtverordening is de kring van personen tot wie de maatregelen zich kunnen richten, uitgebreid met de fulfilmentdienstverlener. De wijziging van het eerste lid van artikel 9a strekt ertoe dat de minister ook hem een maatregel kan opleggen. In artikel 16 van de verordening zijn echter naast de in artikel 9a verwoorde maatregelen nog andere maatregelen vermeld. De uitbreiding van het tweede lid van artikel 9a maakt het mogelijk dat de minister ook die maatregelen kan opleggen.

Onderdelen C en D

Artikel 4, eerste lid, van de markttoezichtverordening voorziet er in dat een product enkel in de EU in de handel mag worden gebracht als een marktdeelnemer (in de zin van de verordening) is belast met de in artikel 4, derde lid, bedoelde taken. Om de naleving daarvan te verzekeren, is in het nieuw voorgestelde artikel 23a, eerste lid, een verbod voor een ieder opgenomen om een meetinstrument waarop de verordening van toepassing is in de handel te brengen in strijd met artikel 4, eerste lid.

Het tweede lid van artikel 23a bevat een verbod voor de onderscheiden marktdeelnemers om te handelen in strijd met artikel 4, derde en vierde lid, van de verordening. Dat betekent dat degene die het product in de handel brengt en als marktdeelnemer is aan te merken, zich er altijd van moeten vergewissen dat er een (andere) marktdeelnemer is die die taken verricht. Als dat niet het geval is, is hij zelf verantwoordelijk voor uitvoering van die taken.

Op grond van artikel 5, tweede lid, van de verordening moet een gemachtigde op verzoek van de markttoezichthouder (op het gebied van de metrologie is dat Agentschap Telecom) een kopie van het door de fabrikant aan hem gegeven mandaat overleggen. Artikel 23a, derde lid, voorziet in een verbod op het handelen in strijd met die verplichting.

Om de naleving van de in artikel 7 van de verordening opgenomen samenwerkingsplicht te verzekeren, is in nieuw voorgestelde artikel 23b voorzien in een verbod op het handelen in de strijd met artikel 7 voor marktdeelnemers en voor aanbieders van diensten van de informatiemaatschappij. Artikel 5:20 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) voorziet reeds in een plicht (voor marktdeelnemers) om medewerking aan de toezichthouders te verlenen bij de uitoefening van hun toezichthoudende bevoegdheden. Voor verplichtingen als het verstrekken van inlichtingen en feitelijk toezicht mogelijk maken door marktdeelnemers is die bepaling voldoende. Artikel 7 van de verordening vereist echter ook een meer actieve houding bij het nemen van maatregelen en het beperken van risico's. Dat is ruimer dan het houden van toezicht. Het gaat om uitvoering geven aan maatregelen indien bij het toezicht is of wordt geconstateerd dat een product niet aan de eisen voldoet of risico's vertoont. De meewerkplicht van artikel 5:20 van de Awb strekt zich niet zover uit.

Het nieuw voorgestelde artikel 23c geeft aan dat de artikelen 23a en 23b aanvullend zijn op het bestaande regime.

Overtreding van de artikelen 23a en 23b is gesanctioneerd via artikel 35 van de Metrologiewet (last onder bestuursdwang) en de toevoeging van deze artikelen aan artikel 1, onder 4°, van de Wet op de economische delicten.

Onderdeel E

Het nieuw voorgestelde derde lid van artikel 28 voorziet er in dat de toezichthoudende ambtenaren van de bevoegdheden van titel 5.2 van de Algemene wet bestuursrecht gebruik kunnen maken ingeval van een verzoek om bijstand van een markttoezichthouder uit een andere EU-lidstaat. In dat geval gaat het niet zozeer om het toezicht op de naleving van de nationale metrologiewetgeving waarvoor zij op grond van artikel 27 zijn aangewezen, maar om het toezicht op verzoek.

Onderdelen F en G

In de nieuw voorgestelde artikelen 28a tot en met 28c zijn de bevoegdheden waarin nog niet via de Algemene wet bestuursrecht is voorzien opgenomen. In het algemeen deel van deze memorie van toelichting is daar reeds op in gegaan.

rookwarenwet bepaalde op grond van artikel 13 van de Tabaks- en rookwarenwet in combinatie met artikel 7.1 van de Tabaks- en rookwarenregeling. Daarom ligt het voor de hand dat de ambtenaren van de NVWA ook belast worden met de nieuwe toezichtsbevoegdheden uit de markttoezichtverordening. De markttoezichtverordening kent specifieke en verregaande bevoegdheden toe aan markttoezichtautoriteiten, bijvoorbeeld doordat het mogelijk wordt voor de toezichthouder om een woning te betreden zonder toestemming van de bewoner. Omdat de markttoezichtverordening verregaande bevoegdheden kent, is het niet proportioneel en doeltreffend om alle ambtenaren van de NVWA deze bevoegdheden toe te kennen. Voor het uitvoeren van de nieuwe toezichtsbevoegdheden op grond van de markttoezichtverordening zoals neergelegd in artikel 13a van de Tabaks- en rookwarenwet zullen daarom ambtenaren van de NVWA worden aangewezen middels een aanwijzingsbesluit. De bevoegdheid om een bestuurlijke boete op te leggen bij overtreding van verplichtingen voortvloeiend uit de tabaksproductenrichtlijn komt toe aan de minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport (het huidige artikel 11b van de Tabaks- en rookwarenwet). De ambtenaren van de NVWA kunnen namens de minister in mandaat deze bevoegdheid inzetten. Ook de nieuwe handhavingsbevoegdheden op grond van de markttoezichtverordening, zoals voorgesteld in artikel 13b van de Tabaks- en rookwarenwet, zullen worden toegekend aan de minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport die ze mandateert aan ambtenaren van de NVWA. Op deze wijze wordt aan de bestaande handhavings- en toezichtstructuur vastgehouden zoals neergelegd in de Tabaks- en rookwarenwet. De markttoezichtverordening biedt hier specifiek de ruimte voor (artikel 14, derde lid, onderdeel b).

Onderdeel D

Artikel 14 van de Tabaks- en rookwarenwet bepaalt dat de toezichthouders bevoegd zijn een last onder bestuursdwang op te leggen ter handhaving van een aantal artikelen uit de Tabaks- en rookwarenwet. Op grond van het nieuw voorgestelde tweede lid kunnen de krachtens artikel 13a, eerste lid, aangewezen ambtenaren een last onder bestuursdwang opleggen ter handhaving van artikel 7 van Verordening (EU) 2019/1020. Volledigheidshalve wordt erop gewezen dat ingevolge artikel 5:32 van de Awb de bevoegdheid om een last onder bestuursdwang op te leggen, tevens de bevoegdheid inhoudt om een last onder dwangsom op te leggen.

Onderdeel E

Met dit onderdeel wordt het huidige artikel 17 van de Tabaks- en rookwarenwet op een technisch punt gewijzigd. Artikel 17 bepaalt dat toezichthouders met medeneming van de benodigde apparatuur bevoegd zijn een woning binnen te betreden zonder toestemming van de bewoner. Dit binnentreden moet wel beperkt blijven tot het zich begeven naar en het betreden van de in de woning aanwezige bedrijfsruimten. Met onderhavig wetsvoorstel (artikel IV, onderdeel C) wordt een soortgelijke bevoegdheid gecreëerd voor toezichthouders, die is gebaseerd op de markttoezichtverordening. Deze bevoegdheid tot binnentreden is echter niet beperkt tot bedrijfsruimten. Deze bevoegdheid kan ingezet worden door toezichthouders bij het toezicht op de naleving van de markttoezichtverordening. De bevoegdheid, genoemd in artikel 17, heeft dan ook geen toegevoegde waarde voor de toezichthouders die belast worden met het toezicht op de naleving van de markttoezichtverordening, omdat aan hen al de verdergaande bevoegdheid tot binnentreden toekomt.

Onderdeel F

Met dit onderdeel wordt artikel 19, eerste lid, van de Tabaks- en rookwarenwet gewijzigd. In dit lid is bepaald dat aan degene ten behoeve van wie werkzaamheden worden verricht, de kosten ten laste kunnen worden gebracht die samenhangen met bij of krachtens de Tabaks- en rookwarenwet voorgeschreven keuringen, controles, nadere controles, beoordelingen, of de ontvangst, verwerking, analyse, opslag en publicatie van bij of krachtens de Tabaks- en rookwarenwet verstrekte gegevens en bescheiden.

Artikel 15 van de markttoezichtverordening geeft de mogelijkheid aan lidstaten om toe te staan de totale kosten van hun activiteiten in verband met gevallen van non-conformiteit op de betrokken marktdeelnemer te verhalen. Concreet betekent dit dat een toezichthouder de kosten voor het uitvoeren van testen en bijvoorbeeld het nemen van maatregelen kan verhalen op de marktdeelnemer. Met de wijziging van artikel 19, eerste lid, wordt voorzien in een grondslag om ook deze kosten te verhalen.

Artikel V (Wijziging van de Telecommunicatiewet)

De voorgestelde wijzigingen van de Telecommunicatiewet hebben betrekking op de uitvoering van de markttoezichtverordening waar het betreft twee EU-richtlijnen die in bijlage I van de markttoezichtverordening worden genoemd.²⁴

Onderdeel A

Van de meeste marktdeelnemers zijn reeds in artikel 1.1 van de Telecommunicatiewet definities opgenomen, die in essentie overeenkomen met de definities in de markttoezichtverordening. De nieuw in artikel 1.1 opgenomen definities van aanbieder van diensten van de informatiemaatschappij, fulfilmentdienstverlener en online interface zijn opgenomen in verband met de uitvoering van de markttoezichtverordening.

Onderdelen B en C

Artikel 4, eerste lid, van de markttoezichtverordening voorziet er in dat een product enkel in de EU in de handel mag worden gebracht als een marktdeelnemer (in de zin van de verordening) is belast met de in artikel 4, derde lid, bedoelde taken. Om de naleving daarvan te verzekeren, is in het nieuw voorgestelde artikel 10.11b, eerste lid, een verbod voor een ieder opgenomen om uitrusting of radioapparaten waarop de verordening van toepassing is, in de handel te brengen in strijd met artikel 4, eerste lid.

Het tweede lid van artikel 10.11b bevat een verbod voor de onderscheiden marktdeelnemers om te handelen in strijd met artikel 4, derde en vierde lid, van de verordening. Dat betekent dat degene die het product in de handel brengt en als marktdeelnemer is aan te merken, zich er altijd van moeten vergewissen dat er een (andere) marktdeelnemer is die die taken verricht. Als dat niet het geval is, is hij zelf verantwoordelijk voor uitvoering van die taken.

Op grond van artikel 5, tweede lid, van de verordening moet een gemachtigde op verzoek van de markttoezichthouder (voor uitrusting en radioapparaten is dat Agentschap Telecom) een kopie van het door de fabrikant aan hem gegeven mandaat overleggen. Artikel 10.11b, derde lid, voorziet in een verbod op het handelen in strijd met die verplichting.

Om de naleving van de in artikel 7 van de verordening opgenomen samenwerkingsplicht te verzekeren, is in nieuw voorgestelde artikel 10.11c voorzien in een verbod op het handelen in de strijd met artikel 7 voor marktdeelnemers en voor aanbieders van diensten van de informatiemaatschappij. Artikel 5:20 van de Algemene wet bestuursrecht voorziet reeds in een plicht (voor marktdeelnemers) om medewerking aan de toezichthouders te verlenen bij de uitoefening van hun toezichthoudende bevoegdheden. Voor verplichtingen als het verstrekken van inlichtingen en feitelijk toezicht mogelijk maken door marktdeelnemers is die bepaling voldoende. Artikel 7 van de verordening vereist echter ook een meer actieve houding bij het nemen van maatregelen en het beperken van risico's. Dat is ruimer dan het houden van toezicht. Het gaat om uitvoering geven aan maatregelen indien bij het toezicht is of wordt geconstateerd dat een product niet aan de eisen voldoet of risico's vertoont. De meewerkplicht van artikel 5:20 van de Awb strekt zich niet zover uit.

Overtreding van de artikelen 10.11b en 10.11c is gesanctioneerd via artikel 15.2, eerste lid, onder a, (last onder bestuursdwang) en artikel 15.4, eerste lid, (bestuurlijke boete) van de Telecommunicatiewet.

Onderdelen D en E

In het nieuw voorgestelde derde lid van artikel 15.7 en de nieuw voorgestelde artikelen 15.7a en 15.7b zijn de bevoegdheden waarin nog niet via de Algemene wet bestuursrecht is voorzien opgenomen. In het algemeen deel van deze memorie van toelichting is daar reeds op in gegaan.

Het nieuw voorgestelde vierde lid van artikel 15.7 voorziet er in dat de toezichthoudende ambtenaren van de bevoegdheden van titel 5.2 van de Algemene wet bestuursrecht gebruik kunnen maken ingeval van een verzoek om bijstand van een markttoezichthouder uit een andere EU-lidstaat. In dat geval gaat het niet zozeer om het toezicht op de naleving van de nationale

²⁴ Richtlijn 2014/30/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 februari 2014 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen van de lidstaten inzake elektromagnetische compatibiliteit (PbEU 2014, L96) en Richtlijn 2014/53/EU van het Europees Parlement en de Raad van 16 april 2014 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen van de lidstaten inzake het op de markt aanbieden van radioapparatuur en tot intrekking van Richtlijn 1999/5/EG (PbEU 2014, L153).

wetgeving waarvoor zij op grond van artikel 15.1 zijn aangewezen, maar om het toezicht op verzoek.

Onderdeel F

De Minister van Economische Zaken en Klimaat dient werkzaamheden of diensten te verrichten ter uitvoering van het bepaalde in de markttoezichtverordening. De inhoud van die taken is echter alleen gedeeltelijk bij of krachtens dit wetsvoorstel bepaald. Veel taken vloeien rechtstreeks uit de markttoezichtverordening voort. Daardoor kan onduidelijkheid bestaan of de werkzaamheden of diensten die de Minister ter uitvoering van de markttoezichtverordening verricht eveneens onder het toepassingsbereik van de algemene vergoedingsregeling kunnen vallen. De voorgestelde wijzigingen in artikel 16.1 geven hierover uitdrukkelijk uitsluitel.

Artikel VI (Wijziging van de Warenwet)

De voorgestelde wijzigingen van de Warenwet hebben betrekking op de uitvoering van de markttoezichtverordening waar het betreft 15 EU-richtlijnen en -verordeningen die in bijlage I van de markttoezichtverordening worden genoemd.²⁵ Naast de voorgestelde wijzigingen van de Warenwet is ook nog een algemene maatregel van bestuur ter uitvoering van de markttoezichtverordening noodzakelijk. In het Warenwetbesluit uitvoering markttoezichtverordening zal worden bepaald dat het verboden is te handelen in strijd met de artikelen 4, eerste, derde en vierde lid, 5 en 7 van de markttoezichtverordening. Ten behoeve hiervan zal het Warenwetbesluit bestuurlijke boeten worden aangevuld. Overtreding van voornoemde artikelen van de markttoezichtverordening kan op grond hiervan door de minister bestraft worden met een bestuurlijke boete. In het Warenwetbesluit uitvoering markttoezichtverordening zullen voorts de producten worden aangewezen, bedoeld in artikel 25, tweede lid (nieuw). Dit wordt in onderdeel B nader toegelicht.

Onderdeel A

Aan artikel 1 van de Warenwet is – omwille van de leesbaarheid van de wet – een definitie toegevoegd. Het gaat om een definitie die de markttoezichtverordening omschrijft.

²⁵ Richtlijn 69/493/EEG van de Raad van 15 december 1969 voor de onderlinge aanpassing der wetgevingen van de Lid-Staten inzake kristalglas (PbEG 1969, L326), Richtlijn 75/324/EEG inzake de harmonisatie van nationale wetgeving betreffende aerosols (PbEG 1975, L147), Richtlijn 76/211/EEG van de Raad van 20 januari 1976 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der Lid-Staten inzake het voorverpakken naar gewicht of volume van bepaalde producten in voorverpakkingen (PbEG 1976, L46), Richtlijn 94/11/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 maart 1994 betreffende de onderlinge aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van de Lid-Staten inzake de etikettering van de in de belangrijkste onderdelen van voor de verbruiker bestemd schoeisel gebruikte materialen (PbEG 1994, L100), Richtlijn 2006/42/EG van het Europees Parlement en de Raad van 17 mei 2006 betreffende machines en tot wijziging van Richtlijn 95/16/EG (PbEU 2006, L157), Richtlijn 2007/45/EG Van het Europees Parlement en de Raad van 5 september 2007 tot vaststelling van regels betreffende nominale hoeveelheden voor voorverpakte producten, tot intrekking van de Richtlijnen 75/106/EEG en 80/232/EEG van de Raad en tot wijziging van Richtlijn 76/211/EEG van de Raad (PbEU 2007, L247), Richtlijn 2009/48/EG van het Europees Parlement en de Raad van 18 juni 2009 betreffende de veiligheid van speelgoed (PbEU 2009, L170), Verordening (EU) nr. 1007/2011 van het Europees Parlement en de Raad van 27 september 2011 betreffende textielvezelbenamingen en de desbetreffende etikettering en merking van de vezelsamenstelling van textielproducten, en houdende intrekking van Richtlijn 73/44/EEG van de Raad en Richtlijnen 96/73/EG en 2008/121/EG van het Europees Parlement en de Raad (PbEU 2011, L272), Richtlijn 2014/29/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 februari 2014 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen van de lidstaten inzake het op de markt aanbieden van drukvaten van eenvoudige vorm (PbEU 2014, L96), Richtlijn 2014/33/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 februari 2014 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen van de lidstaten inzake liften en veiligheidscomponenten voor liften (PbEU 2014, L96), Richtlijn 2014/34/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 februari 2014 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen van de lidstaten inzake apparaten en beveiligingssystemen bedoeld voor gebruik op plaatsen waar ontploffingsgevaar kan heersen (PbEU 2014, L96), Richtlijn 2014/35/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 februari 2014 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen van de lidstaten inzake het op de markt aanbieden van elektrisch materiaal bestemd voor gebruik binnen bepaalde spanningsgrenzen (PbEU 2014, L96), Richtlijn 2014/68/EU van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen van de lidstaten inzake het op de markt aanbieden van drukapparatuur (PbEU 2014, L189), Verordening (EU) 2016/425 van het Europees Parlement en de Raad van 9 maart 2016 betreffende persoonlijke beschermingsmiddelen en tot intrekking van Richtlijn 89/686/EEG van de Raad (PbEU 2016, L81) en Verordening (EU) 2016/426 van het Europees Parlement en de Raad van 9 maart 2016 betreffende gasverbrandingstoestellen en tot intrekking van Richtlijn 2009/142/EG (PbEU 2016, L18).

Onderdeel B

Aan artikel 25 van de Warenwet wordt een nieuw tweede lid toegevoegd, waaruit volgt dat de bij besluit van Onze Minister aangewezen ambtenaren zijn belast met het toezicht op de naleving van het bepaalde bij of krachtens de markttoezichtverordening, voor zover die verordening van toepassing is op de bij of krachtens algemene maatregel van bestuur aangewezen producten. Het gaat hierbij enkel om het toezicht op de naleving van producten waarop de in bijlage I van de markttoezichtverordening vermelde harmonisatiewetgeving van de Unie van toepassing is en die bij of krachtens algemene maatregel van bestuur zijn aangewezen. Ter uitvoering hiervan zullen in het Warenwetbesluit uitvoering markttoezichtverordening worden aangewezen de producten waarop Richtlijn 69/493/EEG, Richtlijn 75/324/EEG, Richtlijn 76/211/EEG, Richtlijn 94/11/EG, Richtlijn 2006/42/EG, Richtlijn 2007/45/EG, Richtlijn 2009/48/EG, Verordening (EU) nr. 1007/2011, Richtlijn 2014/29/EU, Richtlijn 2014/33/EU, Richtlijn 2014/34/EU, Richtlijn 2014/35/EU, Richtlijn 2014/68/EU, Verordening (EU) 2016/425 en Verordening (EU) 2016/426 van toepassing zijn.

In artikel 25, vierde en zesde lid (nieuw) wordt de verwijzing naar het "tweede lid" vervangen door "derde lid" en de verwijzing naar het "derde lid" vervangen door "vierde lid", aangezien deze verwijzingen door vernummering van de leden niet meer juist was. Daarnaast wordt het nieuwe vijfde lid gewijzigd. Dit lid heeft immers betrekking op zowel de ambtenaren, bedoeld in artikel 25, eerste lid als in het nieuwe tweede lid. Ook van een besluit, bedoeld in het artikel 25, tweede lid (nieuw), dient immers mededeling te worden gedaan door plaatsing in de Staatscourant.

Onderdelen C tot en met I en L

In de artikelen 25a, vierde lid, 27, eerste lid, 28, 30, eerste lid, 31, eerste lid, 32c en 32l, tweede lid, is "artikel 25" vervangen door "artikel 25, eerste en tweede lid". Deze artikelen hebben immers ook betrekking op de ambtenaren die belast worden met het toezicht op de naleving van de markttoezichtverordening. De bevoegdheden uit de artikelen 27, eerste lid, 30, eerste lid, 32c en 32l, tweede lid, moeten ten behoeve van effectief en doelmatig toezicht en handhaving ook toekomen aan de ambtenaren die belast worden met het toezicht op de naleving van de markttoezichtverordening. Ook de geheimhoudingsplicht uit artikel 28 moet op die ambtenaren van toepassing zijn. Voorts is de mogelijkheid gecreëerd om, indien nodig, ten aanzien van de ambtenaren die belast worden met het toezicht op de naleving van de markttoezichtverordening, regels te stellen als bedoeld in de artikelen 25a, vierde lid en 31, eerste lid. Tot slot is artikel 29 beperkt gebleven tot de ambtenaren, bedoeld in artikel 25, eerste lid. De ambtenaren die belast worden met het toezicht op de naleving van de markttoezichtverordening, komen immers op grond van artikel 32d, eerste lid, onderdeel a, al een verdergaande bevoegdheid tot binnentreden toe.

Onderdelen J en K

Met de nieuwe voorgestelde artikelen 32d en 32e worden bevoegdheden uit artikel 14 van de markttoezichtverordening toebedeeld aan de krachtens artikel 25, tweede lid, aangewezen ambtenaren en Onze Minister. Het betreft de bevoegdheid om zonder toestemming van een bewoner een woning te betreden, de bevoegdheid om, ook onder valse identiteit, productmonsters te verkrijgen en om, wanneer er geen andere doeltreffende middelen voorhanden zijn om een ernstig risico weg te nemen de verwijdering van inhoud in verband met de betrokken producten van een online interface te gelasten of de expliciete vermelding te vereisen van een waarschuwing voor eindgebruikers wanneer zij zich toegang verschaffen tot een online interface en wanneer niet aan een dergelijk verzoek wordt voldaan, aanbieders van diensten van de informatiemaatschappij te verplichten de toegang tot de online interface te beperken. Voor een verdere toelichting op de bevoegdheden zie paragraaf 4.2 van het algemeen deel van de toelichting.

Artikel VII (Wijziging van de Wegenverkeerswet 1994)

Inleiding en achtergronden

De voorgestelde wijzigingen van de Wegenverkeerswet 1994 (Wvw 1994) en enkele andere wetten (zie artikelen PM) hebben betrekking op de uitvoering van de markttoezichtverordening waar het betreft 13 EU-richtlijnen en -verordeningen die in bijlage I van de markttoezichtverordening

worden genoemd.²⁶ Hiervan hebben er 12 betrekking op de (type)goedkeuring van en het markttoezicht op motorvoertuigen, aanhangwagens daarvan en systemen, onderdelen, en technische eenheden die voor dergelijke voertuigen zijn bestemd (hierna: goedkeuring van motorvoertuigen etc).

Eén verordening heeft betrekking op de etikettering van banden, te weten verordening (EU) 2020/740, die verordening (EG) 1222/2009 vervangt die in punt 34 van bijlage I bij de markttoezichtverordening wordt genoemd. Omdat er tot op heden geen uitvoeringswetgeving voor deze (oude) etiketteringsverordening is, voorziet deze wijziging van de Wvw 1994 hier nu voor de nieuwe verordening in. Deze nieuwe etiketteringsverordening bevat etiketteringsvoorschriften voor banden met betrekking tot de eigenschappen brandstofverbruik, geluid en grip op nat wegdek en grip op sneeuw en ijs. Doel van de verordening is de etiketten beter zichtbaar te maken en consumenten beter te informeren, zodat zij worden ondersteund bij het kiezen van banden die veiliger, zuiniger en stiller zijn.

Voor personenauto's bestaat al langer de verplichting tot etikettering. Deze verplichting vloeit voort uit richtlijn 1999/94/EG²⁷. Gelet op het feit dat er in bijlage I van de markttoezichtverordening acht richtlijnen en verordeningen worden genoemd die zien op etikettering van producten waarvoor nu markttoezicht en sanctionering wordt verlangd, moet geconcludeerd worden dat richtlijn 1999/94/EG ten onrechte lijkt te ontbreken in de bijlage bij de markttoezichtverordening. Van de gelegenheid wordt daarom gebruik gemaakt die richtlijn ook onder de werking van de markttoezichtverordening en de Wvw 1994 te brengen (zie voor een meer uitgebreide toelichting bij onderdeel C, van artikel PM).

Een deel van hierboven bedoelde verordeningen kent al markttoezicht. Het markttoezicht op deze verordeningen wordt uitgevoerd door de Inspectie Leefomgeving en Transport (ILT). Met de voorgestelde aanpassing van de Wvw 1994 worden in verband met de uitvoering van de markttoezichtverordening extra markttoezichtbevoegdheden van toepassing voor de ILT. Voor de

²⁶ Richtlijn 70/157/EEG van de Raad van 6 februari 1970 inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de lidstaten betreffende het toegestane geluidsniveau en de uitlaatinrichting van motorvoertuigen (PbEG 1970, L42), Richtlijn 2005/64/EG van het Europees Parlement en de Raad van 26 oktober 2005 betreffende de typegoedkeuring van motorvoertuigen inzake herbruikbaarheid, recyclebaarheid en mogelijke nuttige toepassing, en tot wijziging van Richtlijn 70/156/EEG van de Raad (PbEU 2005, L310), Richtlijn 2006/40/EG van het Europees Parlement en de Raad van 17 mei 2006 betreffende emissies van klimaatregelingsapparatuur in motorvoertuigen en houdende wijziging van Richtlijn 70/156/EEG van de Raad (PbEU 2006, L161), Verordening (EG) nr. 715/2007 van het Europees Parlement en de Raad van 20 juni 2007 betreffende de typegoedkeuring van motorvoertuigen met betrekking tot emissies van lichte personen- en bedrijfsvoertuigen (Euro 5 en Euro 6) en de toegang tot reparatie- en onderhoudsinformatie (PbEU 2007, L171), Verordening (EG) nr. 78/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 14 januari 2009 betreffende de typegoedkeuring van motorvoertuigen met betrekking tot de bescherming van voetgangers en andere kwetsbare weggebruikers, tot wijziging van Richtlijn 2007/46/EG en tot intrekking van Richtlijn 2003/102/EG en Richtlijn 2005/66/EG (PbEU 2009, L35), Verordening (EG) nr. 79/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 14 januari 2009 betreffende de typegoedkeuring van motorvoertuigen op waterstof en tot wijziging van Richtlijn 2007/46/EG (PbEU 2009, L35), Verordening (EG) nr. 595/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 18 juni 2009 betreffende de typegoedkeuring van motorvoertuigen en motoren met betrekking tot emissies van zware bedrijfsvoertuigen (Euro VI) en de toegang tot reparatie- en onderhoudsinformatie, tot wijziging van Verordening (EG) nr. 715/2007 en Richtlijn 2007/46/EG en tot intrekking van de Richtlijnen 80/1269/EEG, 2005/55/EG en 2005/78/EG (PbEU 2009, L188), Verordening (EG) nr. 661/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 betreffende typegoedkeuringsvoorschriften voor de algemene veiligheid van motorvoertuigen, aanhangwagens daarvan en daarvoor bestemde systemen, onderdelen en technische eenheden (PbEU 2009, L200), Verordening (EG) nr. 1222/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 25 november 2009 inzake de etikettering van banden met betrekking tot hun brandstofefficiëntie en andere essentiële parameters (PbEU 2009, L342), Verordening (EU) nr. 167/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 5 februari 2013 inzake de goedkeuring van en het markttoezicht op landbouw- en bosbouwvoertuigen (PbEU 2013, L60), Verordening (EU) nr. 168/2013 van het Europees Parlement en van de Raad van 15 januari 2013 betreffende de goedkeuring van en het markttoezicht op twee- of driewielige voertuigen en vierwielers (PbEU 2013, L60), Verordening (EU) nr. 540/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 16 april 2014 betreffende het geluidsniveau van motorvoertuigen en vervangende geluidsdempingssystemen, en tot wijziging van Richtlijn 2007/46/EG en tot intrekking van Richtlijn 70/157/EEG (PbEU 2014, L158), Verordening (EU) 2018/858 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2018 betreffende de goedkeuring van en het markttoezicht op motorvoertuigen en aanhangwagens daarvan en systemen, onderdelen en technische eenheden die voor dergelijke voertuigen zijn bestemd, tot wijziging van Verordeningen (EG) nr. 715/2007 en (EG) nr. 595/2009 en tot intrekking van Richtlijn 2007/46/EG (PbEU 2018, L151).

²⁷ Richtlijn 1999/94/EG van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 1999 betreffende de beschikbaarheid van consumenteninformatie over het brandstofverbruik en de CO₂-uitstoot bij het op de markt brengen van nieuwe personenauto's (PbEG 1999, L12)

richtlijnen en enkele andere verordeningen is het markttoezicht op de betreffende richtlijn of verordening en in verband met de markttoezichtverordening nieuw. Wat betreft de sanctiëring van inbreuken op al deze EU-richtlijnen en -verordeningen geldt hetzelfde: voor sommige bestaan dergelijke bepalingen al langer, voor anderen is dit een nieuwe verplichtingen op grond van artikel 41, eerste lid, en bijlage II van de markttoezichtverordening. In de tabel in de bijlage bij de toelichting op dit artikel waarin de Wv 1994 wordt gewijzigd, wordt voor elk van de 13 richtlijnen en verordeningen nader ingegaan op het voorgaande. In de tabel wordt ook ingegaan op de richtlijnen en verordeningen die door vereenvoudiging en herschikking al voor toepassing van de markttoezichtverordening zijn komen te vervallen en inmiddels al zijn vervangen door nieuwe of binnenkort zullen worden vervangen door nieuwe of voorzien zijn van een gewijzigde citeertitel. Deze tabel dient tevens als uitvoeringstabel voor de bedoelde richtlijnen en verordeningen in relatie tot de markttoezichtverordening.

Naast deze wetwijziging is ook nog een wijziging van de Regeling voertuigen en een aanpassing van het aanwijzingsbesluit van de ILT op grond van artikel 158 van de Wv 1994 noodzakelijk voor de goede uitvoering van de markttoezichtverordening en verordening (EU) 2020/740. De nieuw te sanctioneren inbreuken op artikelen van de verordeningen die betrekking hebben op de (type)goedkeuring van en het markttoezicht op motorvoertuigen, zullen op grond van artikel 29 van de Wv 1994, in hoofdstuk 4 de Regeling voertuigen worden toegevoegd. Waar het richtlijnen die betrekking hebben op de (type)goedkeuring van en het markttoezicht op motorvoertuigen betreft, zal dit worden geregeld via artikel 21, derde lid, van de Wv 1994 en het daarop gebaseerde hoofdstuk 3 van de Regeling voertuigen (waarin de richtlijnen zijn geïmplementeerd). De sanctiëring van die richtlijnen zal op grond van artikel 30 van de Wv 1994 kunnen geschieden. De aanwijzing van de ILT als markttoezichthouder voor de markttoezichtverordening en verordening (EU) 2020/740 en richtlijn 1999/94/EG zal in het aangehaalde aanwijzingsbesluit van de ILT worden gedaan. Daarin zal tevens worden geregeld dat de ILT markttoezichthouder wordt voor de in bijlage I opgenomen richtlijnen en verordeningen die betrekking hebben op de (type)goedkeuring van en het markttoezicht op motorvoertuigen voor zover dat tot op heden nog niet het geval was.

Tenslotte wordt hier voor de volledigheid nog opgemerkt dat artikelen 4 en 5 van de markttoezichtverordening niet van toepassing zijn op de in deze inleiding bedoelde 13 richtlijnen en verordeningen (zie artikel 4, vijfde lid). Om die reden zullen er voor die artikelen geen uitvoeringsbepalingen in de Wv 1994 worden opgenomen.

Onderdeel A

De markttoezichtverordening en verordening (EU) 2020/740 worden in artikel 1 van de Wv 1994 aan de lijst van relevante verordeningen voor de toepassing van die wet toegevoegd. Daarnaast wordt in het nieuw voorgestelde lid 1b van artikel 1 van de Wv 1994 naar enkele voor deze wet relevante begrippen uit de markttoezichtverordening verwezen. Voor de volledigheid wordt hier nog toegevoegd dat de definitie van marktdeelnemer uit de markttoezichtverordening (zie artikel 3, onder 11) aanzienlijk ruimer is dan de definitie van marktdeelnemer zoals die in enkele verordeningen die betrekking hebben op de typegoedkeuring van motorvoertuigen etc., zoals bijvoorbeeld in de verordeningen (EU) 2018/858, (EU) 167/2013 of (EU) 168/2013, wordt gedefinieerd. Ook de definities van "op de markt aanbieden", "in de handel brengen" en "markttoezicht" die in verordening 2019/1020 wordt gebruikt, wijkt enigszins.

Onderdeel B

In aanvulling op de verplichtingen die voor marktdeelnemers gelden op grond van de 12 richtlijnen en verordeningen die betrekking hebben op de goedkeuring van en het markttoezicht op motorvoertuigen etc., kennen enkele artikelen van de markttoezichtverordening aanvullende verplichtingen voor marktdeelnemers, zoals in artikel 7. Het nieuwe artikel 30a regelt dat ook niet in strijd met die bepaling uit de markttoezichtverordening mag worden gehandeld. Voor een meer uitgebreide toelichting hierop wordt verwezen naar het algemeen deel van deze toelichting. De 12 betrokken richtlijnen en verordeningen kennen echter geen bepalingen in verband met samenwerking door aanbieders van diensten van de informatiemaatschappij in het kader van de goedkeuring van motorvoertuigen. De verplichtingen voor deze aanbieders wordt nu ook opgenomen in het nieuw voorgestelde artikel 30a van de Wv 1994. Voor een meer uitgebreide toelichting op dit punt wordt verwezen naar het algemeen deel van deze memorie van toelichting.

Onderdeel C

Voordat voertuigen, systemen, onderdelen, technische eenheden, voertuigdelen, uitrustingsstukken of voorzieningen voor dergelijke voertuigen en aanhangwagens daarvan of

voorzieningen ter bescherming van inzittenden van voertuigen en kwetsbare weggebruikers, op de markt mogen worden aangeboden of in de handel mogen worden gebracht, dienen zij te zijn goedgekeurd. De goedkeuring is geregeld in hoofdstuk 3 van de Wvw 1994. Voor goedgekeurde personenauto's en -banden, gelden daarnaast nog eisen met betrekking tot etikettering bij het op de markt aanbieden of in de handel brengen ervan. Een belangrijk deel van de informatie die bij het in de handel brengen van deze producten op het bijbehorende etiket moet worden vermeld, is informatie die ook relevant is voor het al dan niet verlenen van goedkeuring. Voor personenauto's vloeit de verplichting tot etikettering voort uit richtlijn 1999/94/EG, die zoals al eerder opgemerkt, ten onrechte lijkt te ontbreken in de bijlage bij de markttoezichtverordening. Deze richtlijn is geïmplementeerd in het mede op artikel 13 van de Wet implementatie EU-richtlijnen energie-efficiëntie gebaseerde Besluit etikettering energiegebruik personenauto's. De ILT is als hiervoor als toezichthouder aangewezen. Er is tot op heden niet voorzien in sanctiëring bij overtreding van deze wetgeving. De ILT heeft bij diverse gelegenheden aangedrongen op aanvullende implementatie van deze richtlijn door sanctiëring hiervoor te regelen. De etiketteringsverplichting voor banden vloeit voort uit (EU) verordening 2020/740, die recent verordening (EG) 1222/2009 heeft vervangen. Voor verordening (EG) 1222/2009 was geen uitvoeringswetgeving. In verband met de uitvoering van de markttoezichtverordening en verordening 2020/740 is nu wel uitvoeringswetgeving noodzakelijk. In eerste instantie is overwogen de uitvoering van deze verordeningen ook onder de Wet implementatie EU-richtlijnen energie-efficiëntie te brengen. Echter voor een effectief toezicht door de ILT en effectieve sanctiëring ervan, bleek een ingrijpende wijziging van de Wet implementatie EU-richtlijnen energie-efficiëntie noodzakelijk, terwijl een dergelijke wijziging, voor de andere onderwerpen die die wet regelt niet noodzakelijk is. De andere onder die wet vallende besluiten die betrekking hebben op etikettering van producten, zijn immers mede gebaseerd op de Warenwet en worden gesanctioneerd via het Warenwetbesluit bestuurlijke boeten. Omdat de etiketteringsverplichtingen voor personenauto's en banden, nauw verbonden zijn met de daaraan voorafgaande goedkeuring die, zoals al opgemerkt geregeld is in hoofdstuk 3 van de Wvw 1994, wordt hier nu voorgesteld de bedoelde etikettering ook onder de Wvw 1994 te brengen. Deze wet biedt de ILT al diverse mogelijkheden markttoezicht te houden en dit zo nodig te sanctioneren. Het nieuw voorgestelde artikel 34 van de Wvw 1994 zal de wettelijke basis gaan vormen voor het Besluit etikettering energiegebruik personenauto's. Het voorgestelde artikel 34a biedt de wettelijke basis voor het sanctioneren van enkele artikelen van verordening (EU) 2020/740. Het nieuw voorgestelde artikel 35 heeft betrekking op de medewerkingsplicht voor marktdeelnemers en aanbieders van diensten van de informatiemaatschappij, die vergelijkbaar is met hetgeen voor deze partijen van toepassing wordt op grond van artikel 30a van de Wvw 1994. Voor een meer uitgebreide toelichting op dit punt wordt verwezen naar het algemeen deel van deze memorie van toelichting. De nieuwe artikelen 34, 34a en 35 zullen kunnen worden gehandhaafd via een last onder bestuursdwang (zie artikel 169 van de Wvw 1994) of een bestuurlijke boete van de tweede categorie (zie artikel 174c, tweede lid, van de Wvw 1994).

Onderdeel D

Artikel 158a, eerste lid, van de Wvw 1994 regelt in welke gevallen onder toezicht als bedoeld in artikel 158 van de Wvw 1994, tevens markttoezicht dient te worden verstaan. De voorgestelde wijziging van artikel 158a, eerste lid, voegt daar, naast de artikelen 34, 34a en 35 van de Wvw 1994, de markttoezichtverordening en verordening (EU) 2020/740, aan toe. In het nieuw voorgestelde tweede lid wordt in verband hiermee nog geregeld dat titel 5.2 van de Algemene wet bestuursrecht van overeenkomstige toepassing is in het geval de ILT in het kader van het markttoezicht bijstand verleend aan markttoezichthouders van een ander lidstaat. Zie voor een meer uitgebreide toelichting op dit punt het algemeen deel van deze toelichting.

Onderdeel E

In de nieuw voorgestelde artikelen 158b tot en met 158d van de Wvw 1994 worden de extra bevoegdheden die ten behoeve van de goede uitvoering van de markttoezichtverordening nodig zijn in relatie tot de richtlijnen en verordeningen die betrekking hebben op de goedkeuring van en het markttoezicht op motorvoertuigen en de etikettering van voertuigen en banden, aan de Wvw 1994 toegevoegd. Voor een meer uitgebreide toelichting op dit punt wordt verwezen naar het algemeen deel van deze memorie van toelichting. Voor de volledigheid wordt hier nog opgemerkt dat artikel 169 van de Wvw 1994 de mogelijkheid biedt tot het opleggen van een last onder bestuursdwang op overtreding van artikelen van die wet. Om die reden is er, in tegenstelling tot andere wetten waarin een vergelijkbare bepaling als artikel

158d is opgenomen, van af gezien, deze mogelijkheid aan het nieuw voorgestelde artikel 158d van de Wvw 1994 toe te voegen.

Onderdeel F

Artikel 169 van de Wvw 1994 heeft betrekking op de gevallen waarin gebruik kan worden gemaakt van een last onder bestuursdwang. Deze kan, door de ILT worden toegepast ter handhaving van de Wvw 1994, maar ook in verband met de nakoming van de verplichtingen die voortvloeien uit de verschillende verordeningen die betrekking hebben op de goedkeuring van en het markttoezicht op motorvoertuigen etc. De markttoezichtverordening en verordening (EU) 2020/740 worden hier nu aan toegevoegd. De last onder dwangsom is een reparatoire sanctie die als prikkel kan dienen voor een snellere naleving van wettelijke verplichtingen. Het is immers, ook in het geval een bestuurlijk boete wordt opgelegd (zie artikel 174c van de Wvw 1994), noodzakelijk dat er een dergelijk middel beschikbaar is om er bijvoorbeeld voor te zorgen dat een ontbrekend of onvolledig etiket alsnog wordt aangebracht dan wel gecorrigeerd.

Onderdeel G

Artikel 174c van de Wvw 1994 heeft betrekking op de handhaving van diverse artikelen van die wet door de ILT via bestuurlijke boete. Het nieuw voorgestelde tweede lid heeft betrekking op de bestuurlijke boete die kan worden opgelegd ingeval niet of niet volledig aan de etiketteringsplicht voor personenauto's en banden is voldaan. Voorgesteld wordt een dergelijke overtreding te sanctioneren met ten hoogste een boete van de tweede categorie als bedoeld in het Wetboek van Strafrecht (boete met een maximum van € 4350,- per 1 januari 2020). Bij overtreding van etiketteringsvoorschriften op grond van de Warenwet geldt een boete tussen de € 525 en € 1050. Omdat deze boete hoger aanzienlijk hoger is dan een boete van de eerste categorie (maximaal € 335,- per 1 januari 2020), wordt ten hoogste een boete van de tweede categorie in dit geval passend beschouwd, mede omdat de betrokken marktdeelnemer veelal een grote (buitenlandse) fabrikant is.

Het nieuwe vijfde lid van artikel 174c van de Wvw 1994 regelt de bestuurlijke boete van ten hoogste de vijfde categorie bij overtreding van onder andere artikel 27, 29, derde lid, en 30 van de Wvw 1994. Al deze bepalingen zien op onderwerpen die betrekking hebben op (niet) medewerking van marktdeelnemers. Niet medewerking aan de in artikel 30a en 35 van de Wvw 1994 genoemde artikelen van de markttoezichtverordening, wordt daarom aan deze opsomming toegevoegd. Een maximale boete van de vijfde categorie wordt ook in dit geval passend geacht.

Artikel VIII (Wijziging van de Wet explosieven voor civiel gebruik)

De voorgestelde wijzigingen van de Wet explosieven voor civiel gebruik hebben betrekking op de uitvoering van de markttoezichtverordening waar het betreft Richtlijn 2014/28/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 februari 2014 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen van de lidstaten inzake het op de markt aanbieden van en de controle op explosieven voor civiel gebruik (PbEU 2014, L96).

Onderdeel A

Met dit onderdeel worden in artikel 1 van de Wet explosieven voor civiel gebruik definities ingevoegd van "EU-verordening Markttoezicht", "gemachtigde" en "aanbieder van diensten van de informatiemaatschappij".

Omdat het begrip "marktdeelnemer" enigszins afwijkt van de omschrijving uit de Wet explosieven voor civiel gebruik is de definitie uit de markttoezichtverordening opgenomen.

In de Wet explosieven voor civiel gebruik wordt het begrip vertegenwoordiger gedefinieerd (oud) met dezelfde betekenis als "gemachtigde" uit de markttoezichtverordening. Omdat Richtlijn 2014/28/EU het begrip "vertegenwoordiger" zelf niet kent, bestaat de mogelijkheid om het te vervangen door "gemachtigde". Zo wordt voorkomen dat er twee begrippen zijn met eenzelfde betekenis en wordt de begrijpelijkheid en uitvoerbaarheid vergroot. De schriftelijke overeenkomst uit de omschrijving in de markttoezichtverordening wordt geacht te refereren aan de overeenkomst uit artikel 2h, derde lid, van de Wet explosieven voor civiel gebruik.

De begrippen "distributeur", "importeur", "terugroepen" en "uit de handel nemen" zijn hetzelfde omschreven in de Wet explosieven voor civiel gebruik en in de markttoezichtverordening en kunnen ongewijzigd blijven.

Het begrip "fabrikant" is in Richtlijn 2014/28/EU gedefinieerd als: natuurlijke of rechtspersoon die

een explosief vervaardigt of laat ontwerpen of vervaardigen en desbetreffend explosief onder zijn naam of handelsmerk verhandelt of gebruikt voor eigen doeleinden. In de omschrijving in de markttoezichtverordening ontbreekt "of gebruikt voor eigen doeleinden".

In de markttoezichtverordening wordt "fabrikant" in artikel 3, onder 8, gedefinieerd als: een natuurlijke of rechtspersoon die een product vervaardigt of laat ontwerpen of vervaardigen en het onder zijn naam of handelsmerk verhandelt. Voor de artikelen die nu worden voorgesteld in verband met de uitvoering van de markttoezichtverordening dient van het begrip van die verordening uitgegaan te worden. Dit betekent dat de verplichtingen en bevoegdheden die in het kader van de uitvoering van de markttoezichtverordening worden gesteld geen betrekking hebben op een fabrikant die "gebruikt voor eigen doeleinden".

Het begrip "in de handel brengen" is in Richtlijn 2014/28/EU gedefinieerd als het voor het eerst in de Europese Unie of een andere staat die partij is bij de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte op de markt aanbieden van een explosief. In de markttoezichtverordening is "in de handel brengen" gedefinieerd als: het voor het eerst in de Unie op de markt aanbieden van een product. Hiervoor geldt hetzelfde als voor het begrip "fabrikant". Dit betekent dat de verplichtingen en bevoegdheden die in het kader van de uitvoering van de markttoezichtverordening geen betrekking hebben op explosieven die voor het eerst in een staat die partij is bij de EER op de markt zijn gebracht.

Voor begrippen die eenmalig voorkomen wordt in de tekst van de bepaling zelf verwezen naar de markttoezichtverordening.

Onderdelen C en D

Met deze onderdelen wordt het opschrift van Hoofdstuk Ia gewijzigd in "Verplichtingen van marktdeelnemers en aanbieders van diensten van de informatiemaatschappij" en wordt een paragraaf 4 toegevoegd met in artikel 2y (nieuw) verplichtingen voor marktdeelnemers en aanbieders van diensten van de informatiemaatschappij.

Onderdeel E

Met dit onderdeel worden in Hoofdstuk IV "Bestuursrechtelijke handhaving" de aanvullende bevoegdheden toegekend, die voor de uitvoering van de markttoezichtverordening moeten worden toegekend. Voor een nadere toelichting op deze verplichtingen wordt verwezen naar het algemene gedeelte van de toelichting.

Artikel IX (Wijziging van de Wet implementatie EU-richtlijnen energie-efficiëntie)

De voorgestelde wijzigingen van de Wet implementatie EU-richtlijnen energie-efficiëntie hebben betrekking op de uitvoering van de markttoezichtverordening waar het betreft verordening (EU) 2017/1369 van het Europees Parlement en de Raad van 4 juli 2017 tot vaststelling van een kader voor energie-etikettering en tot intrekking van richtlijn 2010/30/EU (PbEU 2017, L198)(hierna: verordening (EU) 2017/1369). Naast de voorgestelde wijzigingen van de Wet implementatie EU-richtlijnen energie-efficiëntie is ook nog een wijziging van het Besluit energie-etikettering energiegerelateerde producten noodzakelijk (onder andere ter uitvoering van 7 en 14, vierde lid, onder k, van de markttoezichtverordening). Voor de volledigheid wordt hier nog opgemerkt dat sanctionering van de in het Besluit energie-etikettering energiegerelateerde producten op te nemen bepalingen via het Warenwetbesluit bestuurlijke boeten zal geschieden.

Het toezicht op verordening (EU) 2017/1369 wordt uitgevoerd door de Nederlandse Voedsel- en Warenautoriteit (NVWA). Met de nieuw voorgestelde artikelen 31a en 31b worden in verband met de uitvoering van de markttoezichtverordening extra toezichtbevoegdheden van toepassing voor de NVWA (de bevoegdheid om zonder toestemming van een bewoner een woning te betreden en de bevoegdheid om, ook onder valse identiteit, productmonsters te verkrijgen). Een aanpassing van het aanwijzingsbesluit van de NVWA op grond van artikel 31 van de Wet implementatie EU-richtlijnen energie-efficiëntie is nog nodig. Voor een meer uitgebreide toelichting op de extra toezichtbevoegdheden wordt verwezen naar het algemeen deel van deze memorie van toelichting. In het nieuw voorgestelde artikel 31c wordt nog geregeld dat titel 5.2 van de Algemene wet bestuursrecht van overeenkomstige toepassing is in het geval de NVWA bijstand verleend aan een markttoezichthouder uit een andere lidstaat.

Artikel X (Wijziging van de Wet kabelbaaninstallaties)

De voorgestelde wijzigingen van de Wet kabelbaaninstallaties hebben betrekking op de uitvoering van de markttoezichtverordening waar het betreft Verordening (EU) 2016/424 van het Europees Parlement en de Raad van 9 maart 2016 betreffende kabelbaaninstallaties en tot intrekking van Richtlijn 2000/9/EG ((PbEU 2016, L81).

Onderdeel A

Met dit onderdeel wordt in artikel 1, eerste lid, van de Wet kabelbaaninstallaties een definitie van "EU-verordening Markttoezicht" ingevoegd. De omschrijving van het begrip "op de markt aanbieden" in de markttoezichtverordening luidt: het in het kader van een handelsactiviteit, al dan niet tegen betaling, verstrekken van een subsysteem of veiligheidscomponent met het oog op distributie, consumptie of gebruik op de markt van de Unie. In Verordening 2016/424/EU ontbreekt "consumptie". Omdat "consumptie" bij kabelbaaninstallaties niet aan de orde is, kan de omschrijving uit Verordening 2016/424/EU voor de uitvoering van beide verordeningen worden gebruikt. Om die reden is "op de markt aanbieden" niet opgenomen.

Het begrip "in de handel brengen" is in beide verordeningen hetzelfde omschreven.

Het begrip "fabrikant" is in Verordening 2016/424/EU omschreven als: een natuurlijke of rechtspersoon die een subsysteem of een veiligheidscomponent vervaardigt of een subsysteem of een veiligheidscomponent laat ontwerpen of vervaardigen, en dit subsysteem of die veiligheidscomponent onder zijn eigen naam of merk verhandelt of in een kabelbaaninstallatie inbouwt. Omdat deze omschrijving inhoudelijk niet afwijkt van die uit de markttoezichtverordening, maar wel meer is toegeschreven op de inhoud van Verordening 2016/424/EU kan de omschrijving uit deze laatste verordening worden gevolgd.

In Verordening 2016/424/EU is "gemachtigde" omschreven als: een in de Unie gevestigde natuurlijke of rechtspersoon die schriftelijk door een fabrikant is gemachtigd om namens hem specifieke taken te vervullen. In de markttoezichtverordening zijn die specifieke taken wat verder uitgewerkt. Het gaat bij de uitvoering van die laatste verordening om specifieke taken in verband met de verplichtingen op grond van Verordening 2016/424/EU of op grond van de markttoezichtverordening. Dit betekent dat een gemachtigde voor zover het gaat om specifieke taken die hij op grond van de markttoezichtverordening vervult, hij tevens onder het regime van die verordening valt.

De omschrijving van de begrippen "importeur", "distributeur", "uit de handel nemen" en "terugroepen" zijn gelijk.

In Verordening 2016/424/EU is "marktdeelnemers" omschreven als: de fabrikant, de gemachtigde, de importeur en de distributeur van een subsysteem of een veiligheidscomponent. In de markttoezichtverordening is "marktdeelnemer" omschreven als: de fabrikant, de gemachtigde, de importeur, de distributeur, [...] of andere natuurlijke personen of rechtspersonen voor wie verplichtingen gelden ten aanzien van de vervaardiging, het op de markt aanbieden of de ingebruikneming van in dit geval een subsysteem of een veiligheidscomponent.

Andere begrippen uit de markttoezichtverordening worden niet ook gedefinieerd in Verordening 2016/424/EU.

Onderdeel B

Met dit onderdeel wordt de bestuursdwangbevoegdheid uitgebreid voor de aanvullende verplichtingen uit artikelen 31a en 34c, derde lid, van de Wet kabelbaaninstallaties.

Onderdeel C

Met dit onderdeel wordt in Hoofdstuk 7 "Verbodsbepalingen" van de Wet kabelbaaninstallaties een nieuw artikel (31a) toegevoegd, waarin in strafbaarstelling van overtreding van artikel 7 van de markttoezichtverordening is voorzien. Gezien de aard van deze verplichtingen volstaat bestuursrechtelijke handhaving. Overtreding van artikel 31a wordt, anders dan de artikelen 31, 32 en 33, niet aangemerkt als een economisch delict.

Onderdeel D

Met dit onderdeel worden de voor het toezicht op de naleving van de Wet kabelbaaninstallaties ook belast met het toezicht op de naleving van de markttoezichthouder.

Onderdeel E

Met dit onderdeel worden in Hoofdstuk 8 “Toezicht” van de Wet kabelbaaninstallaties de aanvullende markttoezichtbevoegdheden toegekend, die voor de uitvoering van de markttoezichtverordening moeten worden toegekend. Voor een nadere toelichting op deze verplichtingen wordt verwezen naar het algemene gedeelte van de toelichting.

Artikel XI (Wijziging van de Wet luchtvaart)

De voorgestelde wijzigingen van de Wet luchtvaart hebben betrekking op de uitvoering van de markttoezichtverordening waar het betreft Verordening (EU) 2018/1139 van het Europees Parlement en de Raad van 4 juli 2018 inzake gemeenschappelijke regels op het gebied van burgerluchtvaart en tot oprichting van een Agentschap van de Europese Unie voor de veiligheid van de luchtvaart en tot wijziging van de Verordening (EG) nr. 2111/2005, (EG) nr. 1008/2008, (EU) nr. 996/2010, (EU) nr., (EU) 376/2104 en de Richtlijnen 2014/30/EU en 2014/53/EU van het Europees Parlement en de Raad, en tot intrekking van de Verordeningen (EG) nr.552/2004 en (EG) nr. 216/2018 van het Europees Parlement en de Raad en nr. 3922/91 van de Raad (PbEU 2018, L212), voor zover het gaat om het ontwerp, de productie en het in de handel brengen van luchtvaartuigen als bedoeld in artikel 2, lid 1, onder a) en b), wat betreft onbemande luchtvaartuigen, en hun motoren, propellers, onderdelen en apparatuur om het luchtvaartuig op een afstand te bedienen. Voor de uitvoering van Verordening (EU) 2018/1139 zijn in voorbereiding een besluit (regeling) ter uitvoering van gedelegeerde verordening (EU) 2019/945 en uitvoeringsverordening (EU) 2019/947 en een regeling, gebaseerd op de Wet luchtvaart. Deze gedelegeerde verordening (EU) 2018/945 en uitvoeringsverordening (EU) 2019/947 zijn gebaseerd op artikel 2, eerste lid, onder a en b, van Verordening (EU) 2018/1139. Voor deze gedelegeerde en uitvoeringsverordening geldt het regime van de markttoezichtverordening. Deze verordeningen moeten van toepassing zijn in de lidstaten op 31 januari 2020.

Voor zover bij of krachtens de Wet luchtvaart regels zijn gesteld ter uitvoering van deze basisverordening (in de Wet luchtvaart gedefinieerd als: verordening (EG) nr. 216/2008 van het Europees Parlement en de Raad van 20 februari 2008 tot vaststelling van gemeenschappelijke regels op het gebied van burgerluchtvaart en tot oprichting van een Europees Agentschap voor de veiligheid van de luchtvaart, houdende intrekking van Richtlijn 91/670/EEG, Verordening (EG) nr. 1592/2002 en Richtlijn 2004/36/EG (PbEU PM, L79) of een verordening die daarvoor in de plaats treedt), voor onbemande luchtvaartuigen, moeten daarvoor ook ter uitvoering van de markttoezichtverordening de nodige bepalingen worden opgenomen. De aanvullende toezichtbevoegdheden worden opgenomen in de Wet luchtvaart. Deze bevoegdheden gelden uitsluitend voor het toezicht op en de handhaving van de basisverordening voor luchtvaartuigen als bedoeld in artikel 2, eerste lid, onder a en b, wat betreft onbemande luchtvaartuigen, en hun motoren, propellers, onderdelen en apparatuur om het luchtvaartuig op een afstand te bedienen. In de regeling die voorziet in de uitvoering van de markttoezichtverordening zal overtreding van artikel 7 van de markttoezichtverordening strafbaar worden gesteld. Gezien de aard van de in dit artikel opgenomen verplichtingen kan met bestuursrechtelijke handhaving worden volstaan.

Onderdeel A

Met dit onderdeel wordt in artikel 1, eerste lid, een definitie van “verordening markttoezicht” opgenomen.

Onderdeel B

Met dit onderdeel wordt aan artikel 11.15, onderdeel b, van de Wet luchtvaart, een sub toegevoegd, waarin het verbod om te handelen in strijd met artikel 7 van de markttoezichtverordening is opgenomen. Dit verbod geldt uitsluitend voor gedelegeerde verordening (EU) 2018/945 en uitvoeringsverordening (EU) 2019/947 (gebaseerd op artikel 2, eerste, onder a en b, van Verordening (EU) 2018/1139) en het besluit en de regeling die ter operationalisering van deze beide verordeningen worden voorbereid.

Onderdeel C

Met dit onderdeel wordt aan hoofdstuk 11 van de Wet luchtvaart een titel toegevoegd "Titel 11.4 Toezicht ter uitvoering van verordening markttoezicht", waarin de aanvullende markttoezichtbevoegdheden worden toegekend, die voor de uitvoering van de markttoezichtverordening moeten worden toegekend. Deze aanvullende bevoegdheden gelden uitsluitend voor de uitvoering van de basisverordening en dan alleen voor zover het gaat om luchtvaartuigen als bedoeld in artikel 2, eerste lid, onder a en b, wat betreft onbemande luchtvaartuigen, en hun motoren, propellers, onderdelen en apparatuur om het luchtvaartuig op een afstand te bedienen.

Artikel XII (Wijziging van de Wet medische hulpmiddelen)

De voorgestelde wijzigingen van de Wet medische hulpmiddelen hebben betrekking op de uitvoering van de markttoezichtverordening waar het betreft 2 EU-verordeningen die in bijlage I van de markttoezichtverordening worden genoemd.²⁸

Onderdeel A

Met dit onderdeel wordt een definitie toegevoegd aan de Wet medische hulpmiddelen omwille van de leesbaarheid van de wet. Het gaat om een definitie die de markttoezichtverordening omschrijft.

Onderdeel B

Artikel 15 van de markttoezichtverordening geeft de mogelijkheid aan lidstaten om toe te staan de totale kosten van hun activiteiten in verband met gevallen van non-conformiteit op de betrokken marktdeelnemer te verhalen. Concreet betekent dit dat een inspecteur de kosten voor het uitvoeren van testen en bijvoorbeeld het nemen van maatregelen kan verhalen op de marktdeelnemer. Met onderdeel B wordt aan het bestaande artikel 7 van de Wet medische hulpmiddelen een grondslag toegevoegd om deze kosten te verhalen.

Onderdelen C en D

Met de nieuw voorgestelde artikelen 10a en 10b worden een aantal nieuwe bevoegdheden toegekend aan de met toezicht belaste ambtenaren en de Inspectie gezondheidszorg en jeugd (Igj) in het kader van het toezicht op en de handhaving van de MDR en IVDR ter uitvoering van de markttoezichtverordening. Het betreft de bevoegdheid om zonder toestemming van een bewoner een woning te betreden, de bevoegdheid om, ook onder valse identiteit, productmonsters te verkrijgen en om, wanneer er geen andere doeltreffende middelen voorhanden zijn om een ernstig risico weg te nemen de verwijdering van inhoud in verband met de betrokken producten van een online interface te gelasten of de expliciete vermelding te vereisen van een waarschuwing voor eindgebruikers wanneer zij zich toegang verschaffen tot een online interface en wanneer niet aan een dergelijk verzoek wordt voldaan, aanbieders van diensten van de informatiemaatschappij te verplichten de toegang tot de online interface te beperken. Voor een verdere toelichting op de bevoegdheden zie paragraaf 4.2 van het algemeen deel van de toelichting.

De inspecteurs van de Igj zijn reeds belast met het toezicht op de naleving van het bij of krachtens de MDR, IVDR en de Wet medische hulpmiddelen bepaalde op grond van artikel 10 van de Wet medische hulpmiddelen. Daarom ligt het voor de hand dat inspecteurs van de Igj ook belast worden met de nieuwe toezichtsbevoegdheden uit de markttoezichtverordening. Voor het uitvoeren van de nieuwe toezichtsbevoegdheden op grond van de markttoezichtverordening zoals neergelegd in artikel 10a van de Wet medische hulpmiddelen zullen ambtenaren van de Igj worden aangewezen middels een aanwijzingsbesluit.

De handhavingsbevoegdheden met betrekking tot verplichtingen voortvloeiend uit de MDR en IVDR komen toe aan de Minister voor Medische Zorg op grond van de artikelen 12 tot en met 15 van de Wet medisch hulpmiddelen. De ambtenaren van de Igj kunnen namens de minister in mandaat deze handhavingsbevoegdheden inzetten. Ook de nieuwe handhavingsbevoegdheden op grond van de markttoezichtverordening, zoals voorgesteld in artikel 10b van de Wet medische hulpmiddelen, zullen worden toegekend aan de minister voor Medische Zorg die ze mandateert aan ambtenaren

²⁸ Verordening (EU) 2017/745 van het Europees Parlement en de Raad van 5 april 2017 betreffende medische hulpmiddelen, tot wijziging van Richtlijn 2001/83/EG, Verordening (EG) nr. 178/2002 en Verordening (EG) nr. 1223/2009, en tot intrekking van Richtlijnen 90/385/EEG en 93/42/EEG van de Raad (PbEU 2017, L 117), Verordening (EU) 2017/746 van het Europees Parlement en de Raad van 5 april 2017 betreffende medische hulpmiddelen voor in-vitrodiagnostiek en tot intrekking van Richtlijn 98/79/EG en Besluit 2010/227/EU van de Commissie (PbEU 2017, L 117).

van de Igj. Op deze wijze wordt aan de bestaande handhavings- en toezichtstructuur vastgehouden zoals neergelegd in de Wet medische hulpmiddelen. De markttoezichtverordening biedt hier specifiek de ruimte voor (artikel 14, derde lid, onderdeel b).

Onderdeel E

Met dit onderdeel wordt de zelfstandige last, die de minister op kan leggen op grond van het nieuwe artikel 10b, Wmh, toegevoegd aan artikel 12 van de Wmh. Artikel 12 van de Wmh bevat de bevoegdheid voor de minister om een last onder dwangsom op te leggen indien bepaalde verplichtingen uit de Wmh worden overtreden. Om de zelfstandige last, bedoeld in artikel 10b, effectief te kunnen afdwingen, wordt aan het bestaande artikel 12 van de Wmh dit artikel toegevoegd.

Onderdelen F en G

Deze onderdelen regelen de bestuursrechtelijke handhaving van de verplichtingen ingevolge de markttoezichtverordening. Artikel 41 van de markttoezichtverordening schrijft voor dat lidstaten sancties moeten stellen die doeltreffend, evenredig en afschrikwekkend zijn. De bestuurlijke boete en een last onder bestuursdwang worden als effectief middel gezien bij het afdwingen van verplichtingen.

Met onderdeel F wordt het huidige artikel 13 van de Wet medische hulpmiddelen gewijzigd. Artikel 13 geeft de minister de bevoegdheid een last onder bestuursdwang op te leggen ter handhaving van de bij artikel 5:20, eerste lid, van de Awb gestelde verplichting. Artikel 5:20, eerste lid, van de Awb voorziet in een plicht om medewerking aan toezichthouders te verlenen bij de uitoefening van hun toezichthoudende bevoegdheden. Om naleving van deze medewerkingsplicht te verzekeren, is de bevoegdheid van het opleggen van een last onder bestuursdwang opgenomen in artikel 13 van de Wet medische hulpmiddelen.

De markttoezichtverordening bevat een soortgelijke plicht in artikel 7 van de markttoezichtverordening. Artikel 7 bepaalt dat marktdeelnemers bij het nemen van maatregelen voor het wegnemen of beperken van de risico's die veroorzaakt worden door medische hulpmiddelen die marktdeelnemers op de markt aanbieden, samen moeten werken met markttoezichtautoriteiten. Deze samenwerkingsplicht geldt ook voor aanbieders van diensten van de informatiemaatschappij. Om naleving van deze samenwerkingsplicht te verzekeren wordt artikel 7 van de markttoezichtverordening toegevoegd aan het huidige artikel 13 van de Wet medische hulpmiddelen. Volledigheidshalve wordt erop gewezen dat ingevolge artikel 5.32 van de Awb de bevoegdheid om een last onder bestuursdwang op te leggen, tevens de bevoegdheid inhoudt om een last onder dwangsom op te leggen.

Met onderdeel G wordt artikel 14 van de Wet medische hulpmiddelen gewijzigd. Artikel 14 geeft de minister de bevoegdheid een bestuurlijke boete op te leggen ter zake van overtreding van het bepaalde bij of krachtens de MDR, de IVDR en de wet. Deze bepaling blijft in stand. Met onderdeel G wordt het bestaande artikel 14 van de Wet medische hulpmiddelen uitgebreid, waardoor de minister tevens een bestuurlijke boete kan opleggen indien artikel 7 van de markttoezichtverordening wordt overtreden.

Artikel XIII (Wijziging van de Wet milieubeheer)

Bij of krachtens de Wet milieubeheer zijn veel van de harmonisatieregelingen omgezet of uitgevoerd, die zijn opgenomen in bijlage I van de markttoezichtverordening. In deze inleiding is een overzicht van die harmonisatieregelingen opgenomen. In dat overzicht wordt per regeling aangegeven welke verplichtingen er gelden uit hoofde van de markttoezichtverordening en waar de uitvoering van welke onderdelen van die verordening gevonden kan worden.

Voor al deze harmonisatieregelingen geldt dat marktdeelnemers onderscheidenlijk aanbieders van diensten van de informatiemaatschappij in overeenstemming moeten handelen met artikel 7, eerste onderscheidenlijk tweede lid, van de markttoezichtverordening. Onder punt 1 wordt voor iedere harmonisatieregeling opgenomen in bijlage I bij de markttoezichtverordening die bij of krachtens de Wet milieubeheer wordt uitgevoerd, aangegeven of de Wet milieubeheer zelf, of het betreffende besluit of de betreffende regeling zal worden aangevuld met deze verplichtingen.

Daarnaast dient de toezichthouder aanvullende bevoegdheden te krijgen om toezicht te houden op de normconformiteit van de producten uit harmonisatiereggeving opgenomen in bijlage I bij de markttoezichtverordening, en deze te handhaven. Voor een nadere toelichting op de aanvullende toezichtbevoegdheden wordt verwezen naar het algemene gedeelte van de toelichting. De

aanvullende toezichtbevoegdheden zijn opgenomen in de voorgestelde artikelen 18.20 tot en met 18.22 (onderdeel I), met uitzondering van de bevoegdheid tot het betreden van woningen. De bevoegdheid tot het betreden van woningen zal worden opgenomen in het Besluit aanwijzing ambtenaren VROM-regelgeving, in verband met artikel 18.1a, eerste lid, in verband met artikel 18.7, eerste lid, van de Omgevingswet. Onder punt 2 wordt voor iedere harmonisatieregeling opgenomen in bijlage I bij de markttoezichtverordening die bij of krachtens de Wet milieubeheer wordt uitgevoerd, aangegeven hoe toezicht en handhaving zijn geregeld.

De bevoegdheden uit de voorgestelde artikelen 18.20 tot en met 18.22 gelden in aanvulling op de reeds toegekende bevoegdheden. Die bevoegdheden zijn in de Algemene wet bestuursrecht gekoppeld aan de aanwijzing als toezichthouder. In de artikelen 5:12 tot en met 5:31c van de Algemene wet bestuursrecht zijn de bevoegdheden opgenomen. De bevoegdheid tot het betreden van woningen en tot het opleggen van een last onder bestuursdwang moeten afzonderlijk worden toegekend.

De bestuursdwangbevoegdheid is toegekend ingevolge artikel 18.1a, eerste lid, in verband met artikel 18.4 van de Omgevingswet. In artikel 5:32, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht is bepaald dat een bestuursorgaan dat bevoegd is een last onder bestuursdwang op te leggen, in plaats daarvan aan de overtreder een last onder dwangsom kan opleggen.

In het Besluit aanwijzing ambtenaren VROM-regelgeving is aangegeven welke toezichthouder(s) bevoegd zijn om toezicht te houden. Voor taken die worden uitgevoerd in verband met de markttoezichtverordening krijgen de in dat besluit aangewezen ambtenaren de aanvullende bevoegdheden. Het Besluit aanwijzing ambtenaren VROM-regelgeving wordt – als gezegd – aangepast in verband met de inwerkingtreding van het stelsel van de Omgevingswet.

Naast deze verplichtingen die gelden voor alle in bijlage I van de markttoezichtverordening opgenomen harmonisatieregelingen, gelden voor enkele harmonisatieregelingen nog aanvullende verplichtingen.

In de eerste plaats moet in sanctiëring worden voorzien voor de in bijlage II opgenomen harmonisatieregelingen op grond van artikel 41 van de markttoezichtverordening. De in die bijlage opgenomen harmonisatieregelingen kennen een zodanige verplichting niet zelf.

Omdat bij de implementatie en uitvoering van de in bijlage II genoemde en in of bij of krachtens de Wet milieubeheer geïmplementeerde en omgezette harmonisatieregelingen reeds in sanctiëring was voorzien, leidt deze verplichting niet tot aanpassing van bestaande regelgeving. Voor de harmonisatieregelingen waarvoor deze aanvullende verplichting geldt, is in onderstaand overzicht onder punt 3 aangegeven hoe in sanctiëring is voorzien.

In de tweede plaats moet voor de in artikel 4, vijfde lid, van de markttoezichtverordening genoemde harmonisatieregelingen worden voldaan aan de aanvullende verplichtingen opgenomen in de artikelen 4, eerste, derde en vierde lid, en 5, eerste en tweede lid, tweede volzin. Voor de harmonisatieregelingen waarvoor deze aanvullende verplichtingen gelden, is in onderstaand overzicht onder punt 4 aangegeven dat de Wet milieubeheer zelf, of het betreffende besluit of de betreffende regeling zal worden aangevuld met deze verplichtingen.

Voor de uitvoering van de markttoezichtverordening worden de begrippen uit die verordening gebruikt. In de artikelsgewijze toelichting (voor zover uitvoering op wetsniveau), in het betreffende uitvoeringsbesluit of de betreffende uitvoeringsregeling worden de begrippen uit die verordening en verhouding tot de begrippen uit EU-harmonisatiewetgeving uit bijlage I, toegelicht.

Overzicht harmonisatieregelingen opgenomen in bijlage I bij De markttoezichtverordening omgezet of uitgevoerd in of bij of krachtens de Wet milieubeheer:

Richtlijn 92/42/EEG van de Raad van 21 mei 1992 betreffende de rendementseisen voor nieuwe olie- en gasgestookte centrale-verwarmingssystemen – bijlage I, nr. 7.

Deze richtlijn is grotendeels vervangen door EU-verordening 813/2013 van de Commissie van 2 augustus 2013 tot uitvoering van Richtlijn 2009/125/EG van het Europees Parlement en de Raad wat eisen inzake ecologisch ontwerp voor ruimteverwarmingstoestellen en combinatieverwarmingstoestellen betreft. Het restant van de implementatie van Richtlijn 92/42 is geïmplementeerd in de Regeling vaststelling regels betreffende eisen inzake ecologisch ontwerp verwarmingstoestellen. De markttoezichtverordening kent wat andere verplichtingen voor het restant van Richtlijn 92/42/EEG dan voor EU-verordening 813/2013 die valt onder het regime dat geldt voor Richtlijn 2009/125/EG Ecodesign.

1. Richtlijn 92/42/EEG is voor het deel dat naast EU-verordening 813/2013 is blijven gelden, geïmplementeerd in de Regeling vaststelling regels betreffende eisen inzake ecologisch ontwerp verwarmingstoestellen. In de toelichting bij die regeling (Stcrt. 2017, 48536) is de verhouding tussen Richtlijn 92/42/EEG, EU-verordening 813/2013 en Richtlijn 2009/125/EG als volgt beschreven: "Het voortbestaan van enkele bepalingen van richtlijn 92/42/EEG naast verordening

(EU) 813/2013 en richtlijn 2009/125/EG maakt EU-regelgeving tot een complex en ondoorzichtig geheel. De systematiek van de Europese regelgeving kan als volgt worden weergegeven. Verordening (EU) 813/2013 stelt de inhoudelijke eisen waaraan de verwarmingstoestellen moeten voldoen. De bepalingen van richtlijn 2009/125/EG richten zich vooral tot de fabrikanten van verwarmingstoestellen, die ervoor moeten zorgen dat hun verwarmingstoestellen aan de eisen van verordening (EU) 813/2013 voldoen en van een (CE-)keurmerk zijn voorzien. De resterende bepalingen van richtlijn 92/42/EEG richten zich eveneens tot de fabrikanten en bevatten ten opzichte van richtlijn 2009/125/EG de extra eis dat voor de olie- en gasgestookte verwarmingstoestellen waarop richtlijn 92/42/EEG van toepassing is, een typegoedkeuringsprocedure moet worden gevolgd, om na te gaan of de verwarmingstoestellen voldoen aan de inhoudelijke eisen waaraan de verwarmingstoestellen moeten voldoen, die zijn opgenomen in verordening (EU) 813/2013."

De samenwerkingsverplichtingen uit artikel 7, eerste en tweede lid, van de markttoezichtverordening, zullen worden opgenomen in de Regeling vaststelling regels betreffende eisen inzake ecologisch ontwerp verwarmingstoestellen.

2. De Regeling vaststelling regels betreffende eisen inzake ecologisch ontwerp verwarmingstoestellen is gebaseerd op de artikelen 9.4.4, eerste lid, 9.4.5, eerste lid, en 11a.2, eerste lid, van de wet. Op grond van de artikelen 18.2a, derde lid, en 18.2b, eerste lid, onder a, is de Minister van Infrastructuur en Waterstaat belast met de bestuursrechtelijke handhaving. In het Besluit aanwijzing ambtenaren VROM-regelgeving is de Inspectie voor Infrastructuur, Leefomgeving en Transport aangewezen als toezichthouder. De ILT houdt ook toezicht op de naleving van de aanvullende verplichtingen uit de markttoezichtverordening en krijgt de beschikking over de aanvullende bevoegdheden uit die verordening of voert deze in mandaat uit namens de Minister van Infrastructuur en Waterstaat (artikelen 18.20-18.22 en de bevoegdheid om woningen te betreden).

3. Richtlijn 92/42/EEG is opgenomen in bijlage II bij de markttoezichtverordening. Op grond van artikel 41 van de markttoezichtverordening moet in sanctiëring worden voorzien. In sanctiëring is reeds voorzien.

De bestuursrechtelijke handhaving is geregeld door de aanwijzing van de ILT als toezichthouder, zie hierboven onder punt 2. Door deze aanwijzing beschikken de ILT en de NVWA over de bevoegdheden opgenomen in de Algemene wet bestuursrecht en de aanvullende bevoegdheden uit de voorgestelde artikelen 18.20-18.21. De bevoegdheid uit artikel 18.22 van de wet wordt in mandaat namens de Minister van Infrastructuur en Waterstaat uitgeoefend.

In artikel 1a, onder 2, van de Wet op de economische delicten wordt overtreding van voorschriften gesteld bij of krachtens artikelen 9.4.4 tot en met 9.4.7 van de Wet milieubeheer aangemerkt als een economisch delict. Hiermee is uitvoering gegeven aan artikel 41 van de markttoezichtverordening.

4. -. N.B. Deze aanvullende verplichtingen gelden wel voor het deel dat EU-verordening 813/2013 regelt, omdat dit een uitvoeringsverordening is onder de Richtlijn 2009/125/EG, waarvoor die aanvullende verplichtingen gelden. Zie daarvoor toelichting bij die richtlijn in dit overzicht.

Richtlijn 94/62/EG van het Europees Parlement en de Raad van 20 december 1994 betreffende verpakking en verpakkingsafval – bijlage I, nr. 9.

1. Richtlijn 94/62/EG is geïmplementeerd in het Besluit beheer verpakkingen 2014 en in de Regeling beheer verpakkingen. De samenwerkingsverplichtingen worden in het Besluit beheer verpakkingen 2014 opgenomen, die gelden voor alle in bijlage I bij de markttoezichtverordening opgenomen harmonisatieregelingen.

2. Het Besluit beheer verpakkingen 2014 is voor zover dit de implementatie is van de producteisen, gebaseerd op artikelen 9.5.2, eerste lid, van de Wet milieubeheer. Voor de bepalingen uit het besluit die zijn gebaseerd op titel 9.5 van de wet geldt dat de Minister van Infrastructuur en Waterstaat, ingevolge artikel 18.2b, eerste lid, onder a, van de wet is belast met de bestuursrechtelijke handhaving. In het Besluit aanwijzing ambtenaren VROM-regelgeving is de Inspectie voor Infrastructuur, Leefomgeving en Transport aangewezen als toezichthouder. De ILT houdt toezicht op de naleving van de aanvullende verplichtingen uit de markttoezichtverordening en krijgt de beschikking over de aanvullende bevoegdheden uit die verordening (artikelen 18.20-18.21 en de bevoegdheid om woningen te betreden). De bevoegdheid uit artikel 18.22 van de wet wordt in mandaat namens de Minister van Infrastructuur en Waterstaat uitgeoefend.

3. Richtlijn 94/62/EG is opgenomen in bijlage II bij de markttoezichtverordening. Op grond van artikel 41 van de markttoezichtverordening moet in sanctiëring worden voorzien. In sanctiëring is reeds voorzien.

De bestuursrechtelijke handhaving is geregeld door de aanwijzing van de ILT als toezichthouder. Door deze aanwijzing beschikt de ILT over de bevoegdheden opgenomen in de Algemene wet

bestuursrecht en de aanvullende bevoegdheden uit de voorgestelde artikelen 18.20-18.21. De bevoegdheid uit artikel 18.22 van de wet wordt in mandaat namens de Minister van Infrastructuur en Waterstaat uitgeoefend.

In artikel 1a, onder 2, van de Wet op de economische delicten wordt overtreding van voorschriften gesteld bij of krachtens de artikelen 9.5.2, 10.41 en 15.32 van de Wet milieubeheer aangemerkt als een economisch delict. Hiermee is uitvoering gegeven aan artikel 41 van de markttoezichtverordening.

4. -

Richtlijn 2000/14/EG van het Europees Parlement en de Raad van 8 mei 2000 inzake de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten betreffende de geluidsemisatie in het milieu door materieel voor gebruik buitenshuis – bijlage I, nr. 12.

1. Richtlijn 2000/14/EG is geïmplementeerd in de Regeling geluidsemisatie buitenmaterieel. In deze regeling worden de verplichtingen opgenomen, die gelden voor alle in bijlage I bij de markttoezichtverordening opgenomen harmonisatieregelingen.

2. De Regeling geluidsemisatie buitenmaterieel is mede gebaseerd op artikel 9.5.1 Wet milieubeheer. Ingevolge artikel 18.2b, eerste lid, onder a, van de Wet milieubeheer is de Minister van Infrastructuur en Waterstaat belast met de bestuursrechtelijke handhaving van het bepaalde bij of krachtens titel 9.5. In het Besluit aanwijzing ambtenaren VROM-regelgeving is de Inspectie voor Infrastructuur, Leefomgeving en Transport aangewezen als toezichthouder. De ILT houdt toezicht op de naleving van de aanvullende verplichtingen uit de markttoezichtverordening en krijgt de beschikking over de aanvullende bevoegdheden uit die verordening (artikelen 18.20-18.21 en de bevoegdheid om woningen te betreden). De bevoegdheid uit artikel 18.22 van de wet wordt in mandaat namens de Minister van Infrastructuur en Waterstaat uitgeoefend.

3. Richtlijn 2000/14/EG is opgenomen in bijlage II bij de markttoezichtverordening. Op grond van artikel 41 van de markttoezichtverordening moet in sanctiëring worden voorzien. In sanctiëring is reeds voorzien. De bestuursrechtelijke handhaving is geregeld door de aanwijzing van de ILT als toezichthouder. Door deze aanwijzing beschikt de ILT over de bevoegdheden opgenomen in de Algemene wet bestuursrecht en de aanvullende bevoegdheden uit de voorgestelde artikelen 18.20-18.21. De bevoegdheid uit artikel 18.22 van de wet wordt in mandaat namens de Minister van Infrastructuur en Waterstaat uitgeoefend.

In artikel 1a, onder 2, van de Wet op de economische delicten wordt overtreding van voorschriften gesteld bij of krachtens de artikelen 9.5.1 van de Wet milieubeheer aangemerkt als een economisch delict. Hiermee is uitvoering gegeven aan artikel 41 van de markttoezichtverordening.

4. Op grond van artikel 4, vijfde lid, van de markttoezichtverordening gelden aanvullende verplichtingen die in de Regeling geluidsemisatie buitenmaterieel opgenomen zullen worden. Voor een nadere toelichting op de aanvullende verplichtingen voor harmonisatieregelingen opgenomen in artikel 4, vijfde lid, van de markttoezichtverordening wordt verwezen naar het algemene gedeelte van de toelichting.

Richtlijn 2000/53/EG van het Europees Parlement en de Raad van 18 september 2000 betreffende autowrakken- bijlage I, nr. 13.

1. Richtlijn 2000/53/EG is geïmplementeerd in, voor zover relevant voor de uitvoering van de markttoezichtverordening in het Besluit beheer autowrakken met als grondslag artikel 9.5.2 van de Wet milieubeheer en artikel 119a Wetboek van Strafvordering.

In dit besluit worden de verplichtingen opgenomen, die gelden voor alle in bijlage I bij de markttoezichtverordening opgenomen harmonisatieregelingen.

2. Ingevolge artikel 18.2b, eerste lid, onder a, van de Wet milieubeheer is de Minister van Infrastructuur en Waterstaat belast met de bestuursrechtelijke handhaving van het bepaalde bij of krachtens titel 9.5 van de wet. In het Besluit aanwijzing ambtenaren VROM-regelgeving is de Inspectie voor Infrastructuur, Leefomgeving en Transport aangewezen als toezichthouder. De ILT houdt toezicht op de naleving van de aanvullende verplichtingen uit de markttoezichtverordening en krijgt de beschikking over de aanvullende bevoegdheden uit die verordening (artikelen 18.20-18.21 en de bevoegdheid om woningen te betreden). De bevoegdheid uit artikel 18.22 van de wet wordt in mandaat namens de Minister van Infrastructuur en Waterstaat uitgeoefend.

3. Richtlijn 2000/53/EG is opgenomen in bijlage II bij de markttoezichtverordening. Op grond van artikel 41 van de markttoezichtverordening moet in sanctiëring worden voorzien. In sanctiëring is reeds voorzien. De bestuursrechtelijke handhaving is geregeld door de aanwijzing van de ILT als toezichthouder. Door deze aanwijzing beschikt de ILT over de bevoegdheden opgenomen in de Algemene wet bestuursrecht en de aanvullende bevoegdheden uit de voorgestelde artikelen 18.20-18.21. De bevoegdheid uit artikel 18.22 van de wet wordt in mandaat namens de Minister van Infrastructuur en Waterstaat uitgeoefend.

In artikel 1a, onder 2, van de Wet op de economische delicten wordt overtreding van voorschriften gesteld bij of krachtens de artikelen 9.5.2 van de Wet milieubeheer aangemerkt als een

economisch delict. Hiermee is uitvoering gegeven aan artikel 41 van de markttoezichtverordening.
4. -

Verordening (EG) nr. 648/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 31 maart 2004 betreffende detergentia – bijlage I, nr. 15.

1. Verordening 648/2004 is uitgevoerd in het Besluit detergentia milieubeheer. In dit besluit worden de verplichtingen opgenomen, die gelden voor alle in bijlage I bij de markttoezichtverordening opgenomen harmonisatieregelingen.
2. Dit besluit is gebaseerd op de artikelen 9.1.1, 9.2.2.1 en 9.2.3.2 van de Wet milieubeheer. Voor zover de bepalingen uit besluit zijn gebaseerd op titel 9.2 geldt dat de Minister van Infrastructuur en Waterstaat ingevolge artikel 18.2b, eerste lid, onder a, Wet milieubeheer belast is met de bestuursrechtelijke handhaving. In het Besluit aanwijzing ambtenaren VROM-regelgeving is de Inspectie voor Infrastructuur, Leefomgeving en Transport (ILT) aangewezen als toezichthouder en de Nederlandse Voedsel en Waren Autoriteit (NVWA) als mede toezichthouder. De ILT (en de NVWA) houdt ook toezicht op de naleving van de aanvullende verplichtingen uit de markttoezichtverordening en krijgt de beschikking over de aanvullende bevoegdheden uit die verordening (artikelen 18.20-18.21 en de bevoegdheid om woningen te betreden). De bevoegdheid uit artikel 18.22 van de wet wordt in mandaat namens de Minister van Infrastructuur en Waterstaat uitgeoefend.

3. -

4. -

Verordening (EG) nr. 850/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende persistente organische verontreinigende stoffen en tot wijziging van Richtlijn 79/117/EEG – bijlage I, nr. 16.

Deze verordening is met ingang van 26 juni 2019 vervangen door Verordening (EU) nr. 2019/2021 van het Europees Parlement en de Raad van 20 juni 2019 betreffende persistente organische verontreinigende stoffen (PbEU 2019, L 169).

1. Verordening 2019/2021 is uitgevoerd in de Uitvoeringsregeling EU-verordening persistente organische verontreinigende stoffen (Stcrt. 2019, 65621). In deze regeling worden de verplichtingen opgenomen, die gelden voor alle in bijlage I bij de markttoezichtverordening opgenomen harmonisatieregelingen.
2. Deze regeling is gebaseerd op de artikelen 9.1.1, 9.2.2.1, eerste lid, en artikel 21.6, vierde lid, van de Wet milieubeheer. Voor zover de bepalingen uit de regeling zijn gebaseerd op titel 9.2 geldt dat de Minister van Infrastructuur en Waterstaat ingevolge artikel 18.2b, eerste lid, onder a, Wet milieubeheer belast is met de bestuursrechtelijke handhaving. In het Besluit aanwijzing ambtenaren VROM-regelgeving is de Inspectie voor Infrastructuur, Leefomgeving en Transport (ILT) aangewezen als toezichthouder en de Nederlandse Voedsel en Waren Autoriteit (NVWA) als mede toezichthouder. De ILT (en de NVWA) houdt ook toezicht op de naleving van de aanvullende verplichtingen uit de markttoezichtverordening en krijgt de beschikking over de aanvullende bevoegdheden uit die verordening (artikelen 18.20-18.21 en de bevoegdheid om woningen te betreden). De bevoegdheid uit artikel 18.22 van de wet wordt in mandaat namens de Minister van Infrastructuur en Waterstaat uitgeoefend.

3. -

4. -

Richtlijn 2004/42/EG van het Europees Parlement en de Raad van 21 april 2004 inzake de beperking van emissies van vluchtige organische stoffen ten gevolge van het gebruik van organische oplosmiddelen in bepaalde verven en vernissen en producten voor het overspuiten van voertuigen, en tot wijziging van Richtlijn 1999/13/EG – bijlage I, nr. 17.

1. Richtlijn 2004/42/EG is geïmplementeerd in het Besluit organische oplosmiddelen in verven en vernissen milieubeheer. In dit besluit worden de verplichtingen opgenomen, die gelden voor alle in bijlage I bij de markttoezichtverordening opgenomen harmonisatieregelingen.

2. Het Besluit organische oplosmiddelen in verven en vernissen is gebaseerd op de artikelen 9.2.2.1 en 9.2.3.2 Wet milieubeheer. Voor zover de bepalingen uit het besluit zijn gebaseerd op titel 9.2 geldt dat de Minister van Infrastructuur en Waterstaat, is ingevolge artikel 18.2b, eerste lid, onder a, Wet milieubeheer belast is met de bestuursrechtelijke handhaving. In het Besluit aanwijzing ambtenaren VROM-regelgeving is de Inspectie voor Infrastructuur, Leefomgeving en Transport (ILT) aangewezen als toezichthouder en de Nederlandse Voedsel en Waren Autoriteit (NVWA) als mede toezichthouder. De ILT (en de NVWA) houdt ook toezicht op de naleving van de aanvullende verplichtingen uit de markttoezichtverordening en krijgt de beschikking over de aanvullende bevoegdheden uit die verordening (artikelen 18.20-18.21 en de bevoegdheid om woningen te betreden). De bevoegdheid uit artikel 18.22 van de wet wordt in mandaat namens de

Minister van Infrastructuur en Waterstaat uitgeoefend.

3. -

4. -

Richtlijn 2006/66/EG van het Europees Parlement en de Raad van 6 september 2006 inzake batterijen en accu's, alsook afgedankte batterijen en accu's en tot intrekking van Richtlijn 91/157/EEG – bijlage I, nr. 21.

1. Richtlijn 2006/66/EG is geïmplementeerd in de Regeling beheer batterijen. In deze regeling worden de verplichtingen opgenomen, die gelden voor alle in bijlage I bij de markttoezichtverordening opgenomen harmonisatieregelingen.

2. De Regeling beheer batterijen is gebaseerd op de artikelen 9.2.2.1 en 9.5.2 Wet milieubeheer. Voor regelgeving gebaseerd op titel 9.2 of 9.5 geldt dat de Minister van Infrastructuur en Waterstaat, is ingevolge artikel 18.2b, eerste lid, onder a, Wet milieubeheer belast is met de bestuursrechtelijke handhaving. In het Besluit aanwijzing ambtenaren VROM-regelgeving is de Inspectie voor Infrastructuur, Leefomgeving en Transport aangewezen als toezichthouder en voor 9.2 de Nederlandse Voedsel en Waren Autoriteit als medetoezichthouder. De ILT (en de NVWA) houdt toezicht op de naleving van de aanvullende verplichtingen uit de markttoezichtverordening en krijgt de beschikking over de aanvullende bevoegdheden uit die verordening (artikelen 18.20-18.21 en de bevoegdheid om woningen te betreden). De bevoegdheid uit artikel 18.22 van de wet wordt in mandaat namens de Minister van Infrastructuur en Waterstaat uitgeoefend.

3. -

4. -

Verordening (EG) nr. 1907/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 18 december 2006 inzake de registratie en beoordeling van en de autorisatie en beperkingen ten aanzien van chemische stoffen (Reach), tot oprichting van een Europees Agentschap voor chemische stoffen, houdende wijziging van Richtlijn 1999/45/EG en houdende intrekking van Verordening (EEG) nr. 793/93 van de Raad en Verordening (EG) nr. 1488/94 van de Commissie alsmede Richtlijn 76/769/EEG van de Raad en de Richtlijnen 91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/EG en 2000/21/EG van de Commissie – bijlage I, nr. 22.

1. Verordening 1907/2006 is uitgevoerd op wetsniveau in titel 9.3. In die titel zijn de verplichtingen opgenomen, die gelden voor alle in bijlage I bij de markttoezichtverordening opgenomen harmonisatieregelingen. Voor een toelichting op de wijziging van die titel in verband met de markttoezichtverordening, wordt verwezen naar de toelichting bij onderdeel C.

2. Op grond van artikel 18.2b, eerste lid, onder a en onder b, is de Minister van Infrastructuur en Waterstaat belast met de bestuursrechtelijke handhaving. In het Besluit aanwijzing ambtenaren VROM-regelgeving is de Inspectie voor Infrastructuur, Leefomgeving en Transport (ILT) aangewezen als toezichthouder en de Nederlandse Voedsel en Waren Autoriteit (NVWA) als mede toezichthouder. De ILT (en de NVWA) houdt ook toezicht op de naleving van de aanvullende verplichtingen uit de markttoezichtverordening en krijgt de beschikking over de aanvullende bevoegdheden uit die verordening (artikelen 18.20-18.21 en de bevoegdheid om woningen te betreden). De bevoegdheid uit artikel 18.22 van de wet wordt in mandaat namens de Minister van Infrastructuur en Waterstaat uitgeoefend.

3. -

4. -

Verordening (EG) 1272/2008 van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2008 betreffende de indeling, etikettering en verpakking van stoffen en mengsels tot wijziging en intrekking van Richtlijnen 67/548/EEG en 1999/45/EG en tot wijziging van Verordening (EG) 1907/2006 – bijlage I, nr. 25.

1. Verordening 1272/2008 is uitgevoerd op wetsniveau in titel 9.3a. In die titel zijn de verplichtingen opgenomen, die gelden voor alle in bijlage I bij de markttoezichtverordening opgenomen harmonisatieregelingen. Voor een toelichting op de wijziging van die titel in verband met de markttoezichtverordening, wordt verwezen naar de toelichting bij onderdeel E.

2. Op grond van artikel 18.2b, eerste lid, onder a en onder c, is de Minister van Infrastructuur en Waterstaat belast met de bestuursrechtelijke handhaving. In het Besluit aanwijzing ambtenaren VROM-regelgeving is de Inspectie voor Infrastructuur, Leefomgeving en Transport (ILT) aangewezen als toezichthouder en de Nederlandse Voedsel en Waren Autoriteit (NVWA) als mede toezichthouder. De ILT (en de NVWA) houdt ook toezicht op de naleving van de aanvullende verplichtingen uit de markttoezichtverordening en krijgt de beschikking over de aanvullende bevoegdheden uit die verordening (artikelen 18.20-18.21 en de bevoegdheid om woningen te betreden). De bevoegdheid uit artikel 18.22 van de wet wordt in mandaat namens de Minister van Infrastructuur en Waterstaat uitgeoefend.

Op grond van artikel 18.2b, eerste lid, onder a en onder b, is de Minister van Infrastructuur en

Waterstaat belast met de bestuursrechtelijke handhaving. In artikel 18.2a, tweede lid, is bepaald dat de Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport tot taak heeft zorg te dragen voor de bestuursrechtelijke handhaving van het bepaalde bij of krachtens titel 9.3a en EG-verordening indeling, etikettering en verpakking van stoffen en mengsels. De NVWA houdt toezicht op de naleving van de aanvullende verplichtingen uit de markttoezichtverordening en krijgt de beschikking over de aanvullende bevoegdheden uit die verordening (artikelen 18.20-18.21 en de bevoegdheid om woningen te betreden). De bevoegdheid uit artikel 18.22 van de wet wordt in mandaat namens de Minister van Infrastructuur en Waterstaat uitgeoefend.

- 3. -
- 4. -

Richtlijn 2009/125/EG van het Europees Parlement en de Raad van 21 oktober 2009 betreffende de totstandbrenging van een kader voor het vaststellen van eisen inzake ecologisch ontwerp voor energie gerelateerde producten – bijlage I, nr. 32.

1. Richtlijn 2009/125 is geïmplementeerd in titel 9.4 Wet milieubeheer. In het voorgestelde artikel 9.4.8 wordt die titel aangevuld met de verplichtingen opgenomen, die gelden voor alle in bijlage I bij de markttoezichtverordening opgenomen harmonisatieregelingen. Voor een toelichting op de wijziging van die titel in verband met de markttoezichtverordening, wordt verwezen naar de toelichting bij onderdelen F en G.

2. Richtlijn 2009/125/EG is geïmplementeerd in titel 9.4 van de Wet milieubeheer. Op grond van artikel 18.2b, eerste lid, onder a, is de Minister van Infrastructuur en Waterstaat belast met de bestuursrechtelijke handhaving. In het Besluit aanwijzing ambtenaren VROM-regelgeving is de Inspectie voor Infrastructuur, Leefomgeving en Transport (ILT) aangewezen als toezichthouder en de Nederlandse Voedsel en Waren Autoriteit (NVWA) als mede toezichthouder. De ILT (en de NVWA) houdt ook toezicht op de naleving van de aanvullende verplichtingen uit de markttoezichtverordening en krijgt de beschikking over de aanvullende bevoegdheden uit die verordening (artikelen 18.20-18.21 en de bevoegdheid om woningen te betreden). De bevoegdheid uit artikel 18.22 van de wet wordt in mandaat namens de Minister van Infrastructuur en Waterstaat uitgeoefend.

- 3. -
- 4. Op grond van artikel 4, vijfde lid, van de markttoezichtverordening gelden aanvullende verplichtingen die in de Regeling geluidemissie buitenmaterieel opgenomen zullen worden. Voor een nadere toelichting op de aanvullende verplichtingen voor harmonisatieregelingen opgenomen in artikel 4, vijfde lid, van de markttoezichtverordening wordt verwezen naar het algemene gedeelte van de toelichting. Voor een toelichting op de wijziging van die titel in verband met de markttoezichtverordening, wordt verwezen naar de toelichting bij onderdelen F en G.

Verordening (EG) nr. 1005/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 16 september 2009 betreffende de ozonlaag afbrekende stoffen – bijlage I, nr. 33.

1. Verordening 1005/2009 is uitgevoerd in het Besluit gefluoreerde broeikasgassen en ozonlaag afbrekende stoffen milieubeheer en de Regeling gefluoreerde broeikasgassen en ozonlaag afbrekende stoffen. In het besluit worden de verplichtingen opgenomen, die gelden voor alle in bijlage I bij de markttoezichtverordening opgenomen harmonisatieregelingen.

2. Het besluit is gebaseerd op de artikelen 9.2.2.1, eerste lid, en 11a.2, eerste tot en met derde lid, van de Wet milieubeheer. Op grond van de artikelen 18.2a, derde lid, en 18.2b, eerste lid, onder a, is de Minister van Infrastructuur en Waterstaat belast met de bestuursrechtelijke handhaving. In het Besluit aanwijzing ambtenaren VROM-regelgeving is de Inspectie voor Infrastructuur, Leefomgeving en Transport aangewezen als toezichthouder en de Nederlandse Voedsel en Waren Autoriteit (NVWA) als mede toezichthouder voor verplichtingen die artikel 9.2.2.1, eerste lid, als grondslag hebben. De ILT (en de NVWA) houdt ook toezicht op de naleving van de aanvullende verplichtingen uit de markttoezichtverordening en krijgt de beschikking over de aanvullende bevoegdheden uit die verordening (artikelen 18.20-18.21 en de bevoegdheid om woningen te betreden). De bevoegdheid uit artikel 18.22 van de wet wordt in mandaat namens de Minister van Infrastructuur en Waterstaat uitgeoefend.

- 3. -
- 4. -

Verordening (EG) nr. 66/2010 van het Europees Parlement en de Raad van 25 november 2009 betreffende EU-milieukeur – bijlage I, nr. 36.

1. In de Verzamelwet IenW 2020 wordt EG-verordening EU-milieukeur uitgevoerd door invoeging van paragraaf 2.4. In onderdeel B, wordt voorgesteld om aan artikel 2.44 twee leden toe te voegen, waarin de verplichtingen zijn opgenomen, die gelden voor alle in bijlage I bij de markttoezichtverordening opgenomen harmonisatieregelingen. Voor een verdere toelichting wordt verwezen naar de toelichting bij dat onderdeel.

2. Ingevolge de artikelen 18.2, eerste lid, en 18.2b, eerste lid, is de Minister van Infrastructuur en Waterstaat belast met de bestuursrechtelijke handhaving nadat dit wetsvoorstel wet is geworden en in werking is getreden. In het Besluit aanwijzing ambtenaren VROM-regelgeving is de Inspectie voor Infrastructuur, Leefomgeving en Transport aangewezen als toezichthouder. De ILT houdt toezicht op de naleving van de aanvullende verplichtingen uit de markttoezichtverordening en krijgt de beschikking over de aanvullende bevoegdheden uit die verordening (artikelen 18.20-18.22 en de bevoegdheid om woningen te betreden). De bevoegdheid uit artikel 18.22 van de wet wordt in mandaat namens de Minister van Infrastructuur en Waterstaat uitgeoefend.

3. -

4. -

Richtlijn 2011/65/EU van het Europees Parlement en de Raad van 8 juni 2011 betreffende beperking van het gebruik van bepaalde gevaarlijke stoffen in elektrische en elektronische apparatuur – bijlage I, nr. 39.

1. Richtlijn 2011/65 is geïmplementeerd in de Regeling gevaarlijke stoffen in afgedankte elektrische en elektronische apparatuur. In deze regeling worden de verplichtingen opgenomen, die gelden voor alle in bijlage I bij de markttoezichtverordening opgenomen harmonisatieregelingen.

2. De regeling is gebaseerd op de artikelen 9.2.2.1, eerste en tweede lid, en artikel 21.6, zesde lid, van de Wet milieubeheer. Op grond van artikel 18.2b, eerste lid, onder a, is de Minister van Infrastructuur en Waterstaat belast met de bestuursrechtelijke handhaving van de regeling. In het Besluit aanwijzing ambtenaren VROM-regelgeving is de Inspectie voor Infrastructuur, Leefomgeving en Transport aangewezen als toezichthouder en de Nederlandse Voedsel en Waren Autoriteit (NVWA) als mede toezichthouder. De ILT (en de NVWA) houdt ook toezicht op de naleving van de aanvullende verplichtingen uit de markttoezichtverordening en krijgt de beschikking over de aanvullende bevoegdheden uit die verordening (artikelen 18.20-18.21 en de bevoegdheid om woningen te betreden). De bevoegdheid uit artikel 18.22 van de wet wordt in mandaat namens de Minister van Infrastructuur en Waterstaat uitgeoefend.

3. -

4. Op grond van artikel 4, vijfde lid, van de markttoezichtverordening gelden aanvullende verplichtingen die in de Regeling gevaarlijke stoffen in afgedankte elektrische en elektronische apparatuur opgenomen zullen worden. Voor een nadere toelichting op de aanvullende verplichtingen voor harmonisatieregelingen opgenomen in artikel 4, vijfde lid, van de markttoezichtverordening wordt verwezen naar het algemene gedeelte van de toelichting.

Richtlijn 2012/19/EU van het Europees Parlement en de Raad van 4 juli 2012 betreffende afgedankte elektrische en elektronische apparatuur (AEEA) – bijlage I, nr. 42.

1. Richtlijn 2012/19 is geïmplementeerd in de Regeling afgedankte elektrische en elektronische apparatuur. In deze regeling worden de verplichtingen opgenomen, die gelden voor alle in bijlage I bij de markttoezichtverordening opgenomen harmonisatieregelingen.

2. Deze regeling is gebaseerd voor zover relevant voor de uitvoering van de markttoezichtverordening op de artikelen 9.2.2.1 en 9.5.2. Op grond van artikel 18.2b, eerste lid, onder a, is de Minister van Infrastructuur en Waterstaat belast met de bestuursrechtelijke handhaving van de regeling voor zover die is gebaseerd op de artikelen 9.2.2.1 en 9.5.2 van de Wet milieubeheer. In het Besluit aanwijzing ambtenaren VROM-regelgeving is de Inspectie voor Infrastructuur, Leefomgeving en Transport aangewezen als toezichthouder en de Nederlandse Voedsel en Waren Autoriteit (NVWA) als mede toezichthouder voor verplichtingen die artikel 9.2.2.1 als grondslag hebben. De ILT (en de NVWA) houdt ook toezicht op de naleving van de aanvullende verplichtingen uit de markttoezichtverordening en krijgt de beschikking over de aanvullende bevoegdheden uit die verordening (artikelen 18.20-18.21 en de bevoegdheid om woningen te betreden). De bevoegdheid uit artikel 18.22 van de wet wordt in mandaat namens de Minister van Infrastructuur en Waterstaat uitgeoefend.

3. -

4. -

Richtlijn 2013/29/EU van het Europees Parlement en de Raad van 12 juni 2013 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen van de lidstaten inzake het op de markt aanbieden van pyrotechnische artikelen – bijlage I, nr. 45.

1. Richtlijn 2013/29 is geïmplementeerd in het Vuurwerkbesluit en in de Regeling overige pyrotechnische artikelen. In het besluit en de regeling (die complementair zijn) worden de verplichtingen opgenomen, die gelden voor alle in bijlage I bij de markttoezichtverordening opgenomen harmonisatieregelingen.

2. Het Vuurwerkbesluit is mede gebaseerd op de artikelen 9.2.1.4, 9.2.2.1 en 9.2.3.2 van de Wet milieubeheer en de Regeling overige pyrotechnische artikelen is gebaseerd op de artikelen 9.2.2.1, 9.2.2.4, 9.2.3.2 van de Wet milieubeheer. Op grond van artikel 18.2b, eerste lid, onder a, is de

Minister van Infrastructuur en Waterstaat belast met de bestuursrechtelijke handhaving van het bepaalde bij of krachtens titel 9.2. In het Besluit aanwijzing ambtenaren VROM-regelgeving is de Inspectie voor Infrastructuur, Leefomgeving en Transport aangewezen als toezichthouder en de Nederlandse Voedsel en Waren Autoriteit (NVWA) als mede toezichthouder. De ILT (en de NVWA) houdt ook toezicht op de naleving van de aanvullende verplichtingen uit de markttoezichtverordening en krijgt de beschikking over de aanvullende bevoegdheden uit die verordening (artikelen 18.20-18.21 en de bevoegdheid om woningen te betreden). De bevoegdheid uit artikel 18.22 van de wet wordt in mandaat namens de Minister van Infrastructuur en Waterstaat uitgeoefend.

3. -

4. Op grond van artikel 4, vijfde lid, van de markttoezichtverordening gelden aanvullende verplichtingen die in het Vuurwerkbesluit en in de Regeling overige pyrotechnische artikelen opgenomen zullen worden. Voor een nadere toelichting op de aanvullende verplichtingen voor harmonisatieregelingen opgenomen in artikel 4, vijfde lid, van de markttoezichtverordening wordt verwezen naar het algemene gedeelte van de toelichting.

Verordening (EU) nr. 517/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 16 april 2014 betreffende gefluoreerde broeikasgassen en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 842/2006 – bijlage I, nr. 59.

1. Verordening 517/2014 is uitgevoerd in het Besluit gefluoreerde broeikasgassen en ozonlaag afbrekende stoffen milieubeheer en de Regeling gefluoreerde broeikasgassen en ozonlaag afbrekende stoffen. In dit besluit en deze regeling worden de verplichtingen opgenomen, die gelden voor alle in bijlage I bij de markttoezichtverordening opgenomen harmonisatieregelingen.

2. Het besluit is gebaseerd op de artikelen 9.2.2.1, eerste lid, en 11a.2, eerste tot en met derde lid, van de Wet milieubeheer. Op grond van de artikelen 18.2a, derde lid, en 18.2b, eerste lid, onder a, is de Minister van Infrastructuur en Waterstaat belast met de bestuursrechtelijke handhaving. In het Besluit aanwijzing ambtenaren VROM-regelgeving is de Inspectie voor Infrastructuur, Leefomgeving en Transport aangewezen als toezichthouder en de Nederlandse Voedsel en Waren Autoriteit (NVWA) als mede toezichthouder voor verplichtingen die artikel 9.2.2.1, eerste lid, als grondslag hebben. De ILT (en de NVWA) houdt ook toezicht op de naleving van de aanvullende verplichtingen uit de markttoezichtverordening en krijgt de beschikking over de aanvullende bevoegdheden uit die verordening (artikelen 18.20-18.21 en de bevoegdheid om woningen te betreden). De bevoegdheid uit artikel 18.22 van de wet wordt in mandaat namens de Minister van Infrastructuur en Waterstaat uitgeoefend.

3. -

4. -

Verordening (EU) 2016/1628 van het Europees Parlement en de Raad van 14 september 2016 inzake voorschriften met betrekking tot emissiegrenswaarden voor verontreinigende gassen en deeltjes en typegoedkeuring voor in niet voor de weg bestemde mobiele machines gemonteerde interne verbrandingsmotoren, tot wijziging van Verordeningen (EU) nr. 1024/2012 en (EU) nr. 167/2013, en tot wijziging en intrekking van Richtlijn 97/68/EG – bijlage I, nr. 64.

1. Verordening (EU) 2016/1628 is uitgevoerd in het Uitvoeringsbesluit EU-verordening emissiegrenswaarden voor motoren in niet voor de weg bestemde mobiele machines. In deze regeling worden de verplichtingen opgenomen, die gelden voor alle in bijlage I bij de markttoezichtverordening opgenomen harmonisatieregelingen.

2. De grondslag van dit besluit is artikel 9.5.1 van Wet milieubeheer. Ingevolge artikel 18.2b, eerste lid, onder a, van de Wet milieubeheer is de Minister van Infrastructuur en Waterstaat belast met de bestuursrechtelijke handhaving van het bepaalde bij of krachtens titel 9.5. In het Besluit aanwijzing ambtenaren VROM-regelgeving is de Inspectie voor Infrastructuur, Leefomgeving en Transport aangewezen als toezichthouder. De ILT houdt toezicht op de naleving van de aanvullende verplichtingen uit de markttoezichtverordening en krijgt de beschikking over de aanvullende bevoegdheden uit die verordening (artikelen 18.20-18.21 en de bevoegdheid om woningen te betreden). De bevoegdheid uit artikel 18.22 van de wet wordt in mandaat namens de Minister van Infrastructuur en Waterstaat uitgeoefend.

3. -

4. -

Verordening (EU) 2017/852 van het Europees Parlement en de Raad van 17 mei 2017 betreffende kwik en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1102/2008 – bijlage I, nr. 67.

1. Verordening 2017/852 is uitgevoerd in het Besluit kwik en kwikhoudende producten milieubeheer. In dit besluit worden de verplichtingen opgenomen, die gelden voor alle in bijlage I bij de markttoezichtverordening opgenomen harmonisatieregelingen.

2. De grondslag van dit besluit is artikel 9.2.2.1 van de Wet milieubeheer. Op grond van de artikelen 18.2a, derde lid, en 18.2b, eerste lid, onder a, is de Minister van Infrastructuur en Waterstaat belast met de bestuursrechtelijke handhaving. In het Besluit aanwijzing ambtenaren VROM-regelgeving is de Inspectie voor Infrastructuur, Leefomgeving en Transport aangewezen als toezichthouder en de Nederlandse Voedsel en Waren Autoriteit (NVWA) als mede toezichthouder. De ILT (en de NVWA) houdt ook toezicht op de naleving van de aanvullende verplichtingen uit de markttoezichtverordening en krijgt de beschikking over de aanvullende bevoegdheden uit die verordening (artikelen 18.20-18.21 en de bevoegdheid om woningen te betreden). De bevoegdheid uit artikel 18.22 van de wet wordt in mandaat namens de Minister van Infrastructuur en Waterstaat uitgeoefend.

3. -

4. -

Onderdeel A

In artikel XIII, onderdeel A, wordt voorgesteld om in artikel 1, eerste lid, de definitie van de markttoezichtverordening op te nemen.

Onderdeel B

In titel 2.4 van de Wet milieubeheer is voorzien in de uitvoering van EG-verordening EU-milieukeur. Deze verordening is opgenomen in bijlage I bij de markttoezichtverordening. In onderdeel B wordt voorgesteld aan artikel 2.44 een lid toe te voegen, waarin overtreding van artikel 7 van de markttoezichtverordening strafbaar wordt gesteld. Voor de toepassing van deze bepaling gelden de begrippen zoals gedefinieerd in de markttoezichtverordening.

Uitvoering van EG-verordening EU-milieukeur is opgenomen in het op aan de Tweede Kamer aangeboden voorstel van wet (.....). Dit onderdeel treedt in werking op het tijdstip waarop dat tot wet verheven wetsvoorstel in werking treedt.

Onderdeel C

In titel 9.3 van de Wet milieubeheer is voorzien in de uitvoering van EG-verordening registratie, evaluatie en autorisatie van chemische stoffen. Deze verordening is opgenomen in bijlage I bij de markttoezichtverordening. In onderdeel C wordt voorgesteld na artikel 9.3.3 een artikel in te voegen, waarin overtreding van artikel 7 van de markttoezichtverordening strafbaar wordt gesteld. Voor de toepassing van deze bepaling gelden de begrippen zoals gedefinieerd in de markttoezichtverordening.

Onderdeel D

Op 10 januari 2020 is gepubliceerd gedelegeerde verordening (EU) 2020/11 van de Commissie van 29 oktober 2019 tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1272/2008 van het Europees Parlement en de Raad betreffende de indeling, etikettering en verpakking van stoffen en mengsels betreffende informatie in verband met de gezondheid, met het oog op respons in noodgevallen (PbEU 2020, L 6). Verordening (EU) 2020/11 wijzigt het zevende lid van artikel 25 van EG-verordening indeling, etikettering en verpakking van stoffen en mengsels. Het zevende lid komt te luiden: 'Wanneer de indiener krachtens bijlage VIII een unieke formule-identificatie (Unique Formula Identifier) creëert, moet deze overeenkomstig deel A, punt 5, van die bijlage in de aanvullende informatie op het etiket worden vermeld.'

In artikel 9.3a.3, eerste en tweede lid, en de algemene maatregel van bestuur krachtens artikel 9.3a.3, derde lid, van de Wet milieubeheer worden de bepalingen van EG-verordening indeling, etikettering en verpakking van stoffen en mengsels opgesomd die strafrechtelijk kunnen worden gehandhaafd, waarbij onderscheid is gemaakt tussen bepalingen op overtreding waarvan in de Wet op de economische delicten (hierna: WED) een straf is gesteld van een hogere categorie (opgesomd in het eerste lid en strafbaar gesteld in artikel 1a, onder 1°, van de WED), onderscheidenlijk een lagere categorie (opgesomd in het tweede lid en in de algemene maatregel van bestuur krachtens het derde lid en strafbaar gesteld in artikel 1a, onder 2°, van de WED). Het zevende lid van artikel 25 van de CLP-verordening wordt toegevoegd aan het eerste lid van artikel 9.3a.3 van de Wet milieubeheer. Bij de strafbaarstelling van overtredingen van de CLP-verordening is in de Wet milieubeheer een onderscheid naar strafmaat gemaakt, al naar gelang overtreding van een bepaling als een zwaarder dan wel lichter vergrijp wordt aangemerkt. Kamerstukken II 2008/09, 31894, nr. 3, blz. 8-10 en de bijlage. Een lichte sanctie is gesteld op overtreding van administratieve verplichtingen en een zware sanctie op overtreding van verplichtingen die de bescherming van de gezondheid van de mens en van het milieu tot doel hebben. Voorbeelden van

de laatste categorie zijn verplichtingen om een stof of mengsel volgens bepaalde criteria in te delen en te etiketteren. Artikel 25, zevende lid, van de CLP-verordening betreft een etiketteringsvoorschrift en wordt om die reden toegevoegd aan het eerste lid van artikel 9.3a.3 van de Wet milieubeheer.

Onderdeel E

In titel 9.3a van de Wet milieubeheer is voorzien in de uitvoering van EG-verordening indeling, etikettering en verpakking van stoffen en mengsels. Deze verordening is opgenomen in bijlage I bij de markttoezichtverordening. In onderdeel E wordt voorgesteld artikel 9.3a.4 in te voegen, waarin overtreding van artikel 7 van de markttoezichtverordening strafbaar wordt gesteld. Voor de toepassing van deze bepaling gelden de begrippen zoals gedefinieerd in de markttoezichtverordening.

Onderdelen F en G

In titel 9.4 van de Wet milieubeheer is voorzien in de implementatie van EG-richtlijn ecologisch ontwerp energieregelateerde producten. Deze richtlijn is opgenomen in bijlage I bij de markttoezichtverordening. In onderdeel F wordt voorgesteld om de definities van *fabrikant* en *importeur* van de markttoezichtverordening over te nemen, ook voor de toepassing van EG-richtlijn ecologisch ontwerp energieregelateerde producten. In het derde lid (nieuw) is aangegeven dat de definities uit de markttoezichtverordening gebruikt moeten worden, ook voor de toepassing van EG-richtlijn ecologische ontwerp energieregelateerde producten.

De artikelen 4 en 5 van de markttoezichtverordening bevatten verplichtingen die meer uitgebreid regelen wat is geregeld in het derde lid (oud). De regeling uit de markttoezichtverordening komt voor die uit het derde lid (oud) in de plaats en is in het voorgestelde onderdeel G opgenomen in artikel 9.4.9 (nieuw). Dit zijn de aanvullende verplichtingen die op grond van de markttoezichtverordening voor deze richtlijn voor marktdeelnemers, aanbieders van diensten van de informatiemaatschappij en voor gemachtigden moeten gelden.

Onderdeel H

In onderdeel H wordt voorgesteld in Hoofdstuk 18 van de Wet milieubeheer (handhaving) de markttoezichtbevoegdheden op te nemen, die voor de uitvoering van de markttoezichtverordening aan de (markt-)toezichthouder moeten worden toegekend om ervoor te zorgen dat de stoffen, mengsels en producten waarop de EU-regelgeving betrekking heeft, die is opgenomen in bijlage I bij de markttoezichtverordening en die bij of krachtens de Wet milieubeheer is geïmplementeerd, voldoen aan de in die regelgeving daaraan gestelde eisen. Het gaat er daarbij om conformiteit met die EU-regelgeving zeker te stellen voor stoffen, mengsels en producten die op de markt worden aangeboden (gedefinieerd als het in het kader van een handelsactiviteit, al dan niet tegen betaling, verstrekken van een product met het oog op distributie, consumptie of gebruik op de markt van de Unie). In de inleiding bij dit artikel is aangegeven dat anders dan in de andere voorgestelde wetswijzigingen in de Wet milieubeheer geen bepaling is opgenomen die de toezichthouder de bevoegdheid geeft een woning te betreden. In verband met artikel 18.1a, eerste lid, in verband met artikel 18.7, eerste lid, van de Omgevingswet, wordt deze bevoegdheid toegekend in het besluit waarin de toezichthouder wordt aangewezen.

Via de Wet milieubeheer zijn ook enkele EU-regelingen geïmplementeerd die mede of primair betrekking hebben op het verwijderen van afvalstoffen, maar die eisen stellen aan het op de markt brengen (producentenverantwoordelijkheid) om de bekostiging van de verwijdering door de producent te verzekeren. De bevoegdheden in Hoofdstuk 18 kunnen worden gebruikt voor die onderdelen van de implementatie van deze richtlijnen die betrekking hebben op eisen aan producten. Het gaat daarbij om de (implementatie van de) volgende EU-richtlijnen:

1. Richtlijn 94/62/EG van het Europees Parlement en de Raad van 20 december 1994 betreffende verpakking en verpakkingsafval geïmplementeerd in het Besluit beheer verpakkingen 2014 en in de Regeling beheer verpakkingen;
2. Richtlijn 2000/53/EG van het Europees Parlement en de Raad van 18 september 2000 betreffende autowrakken geïmplementeerd in het Besluit beheer autobanden en Besluit beheer autowrakken;
3. Richtlijn 2006/66/EG van het Europees Parlement en de Raad van 6 september 2006 inzake batterijen en accu's, alsook afgedankte batterijen en accu's en tot intrekking van Richtlijn 91/157/EEG geïmplementeerd in de Regeling beheer batterijen;
4. Richtlijn 2011/65/EU van het Europees Parlement en de Raad van 8 juni 2011 betreffende beperking van het gebruik van bepaalde gevaarlijke stoffen in elektrische en elektronische apparatuur geïmplementeerd in de Regeling gevaarlijke stoffen in afgedankte elektrische en

elektronische apparatuur;

5. Richtlijn 2012/19/EU van het Europees Parlement en de Raad van 4 juli 2012 betreffende afgedankte elektrische en elektronische apparatuur (AEEA) geïmplementeerd in de Regeling afgedankte elektrische en elektronische apparatuur.

Artikel XIV (Wijziging van de Wet op de economische delicten)

PM

Inbreuken op de verordeningen die betrekking hebben op de goedkeuring van en het markttoezicht op motorvoertuigen zoals geregeld in hoofdstuk 3 van de Wvw 1994, kunnen naast de sancties die de Wvw 1994 biedt, ook als economisch delict op grond van de Wet op de economische delicten (WED) worden gehandhaafd. Voorgesteld wordt de sanctiëring van de in artikel 30a van de Wvw 1994 genoemde artikelen van verordening 2019/1020, voor zover het betreft richtlijnen en verordeningen die betrekking hebben op de goedkeuring van en het markttoezicht op motorvoertuigen etc op dezelfde wijze als nu ook al geldt voor de inbreuken op die verordeningen te handhaven. Daarom wordt voorgesteld artikel 30a van de Wvw 1994 aan artikel 1a, onder 2, van de WED toe te voegen. Sanctiëring van artikelen van de Wvw 1994 die die betrekking hebben op de etiketteringsverplichtingen (artikelen 34, 34a en 35), via de WED wordt als te zwaar beoordeeld.

Artikel XV (Wijziging van de Wet pleziervaartuigen 2016)

De voorgestelde wijzigingen van de Wet pleziervaartuigen 2016 hebben betrekking op de uitvoering van de markttoezichtverordening waar het betreft Richtlijn 2013/53/EU van het Europees Parlement en de Raad van 20 november 2013 betreffende pleziervaartuigen en waterscooters en tot intrekking van Richtlijn 94/25/EG (PbEU 2013, L354).

Onderdeel A

Met dit onderdeel worden in artikel 1, eerste lid, van de Wet pleziervaartuigen 2016 definities van "EU-verordening Markttoezicht", "markttoezichtautoriteit" en "fulfilmentdienstverlener" toegevoegd. "Markttoezichtautoriteit" is een begrip dat niet wordt gebruikt in Richtlijn 2013/53/EU. Daar wordt het begrip "markttoezichthouder" gebruikt. Beide begrippen zijn hetzelfde gedefinieerd. De omschrijvingen van "gemachtigde", "marktdeelnemers" en "markttoezicht" worden vervangen door die van de markttoezichtverordening, omdat ze enigszins afwijken van die van de omschrijvingen van Richtlijn 2013/53/EU. De specificering van het openbaar belang is toegevoegd. De begrippen "distributeur", "fabrikant", "importeur", "in de handel brengen" en "uit de handel nemen" zijn hetzelfde omschreven en kunnen ongewijzigd blijven. Omdat het om een richtlijn gaat, bestaat de mogelijkheid om de begrippen gelijk te trekken.

Onderdeel B

Met dit onderdeel worden aan artikel 12 van de Wet pleziervaartuigen 2016 drie leden toegevoegd waarmee wordt voorzien in strafbaarstelling van overtreding van de artikelen 4, 5 en 7 van de markttoezichtverordening.

Onderdeel C

Met dit onderdeel worden in Hoofdstuk 6 "Handhaving" van de Wet pleziervaartuigen 2016 vier artikelen ingevoegd waarin de markttoezichtbevoegdheden worden toegekend, die voor de uitvoering van de markttoezichtverordening moeten worden toegekend.

Artikel XVI (Wijziging van de Wet scheepsuitrusting 2016)

De voorgestelde wijzigingen van de Wet scheepsuitrusting 2016 hebben betrekking op de uitvoering van de markttoezichtverordening waar het betreft Richtlijn 2014/90/EU van het Europees Parlement en de Raad van 23 juli 2014 inzake uitrusting van zeeschepen en tot intrekking van Richtlijn 96/98/EG van de Raad (PbEU 2014, L257)(hierna: richtlijn scheepsuitrusting).

De richtlijn scheepsuitrusting is opgenomen in bijlage II van de markttoezichtverordening. Op grond van artikel 41 van die verordening moet voor de in bijlage II opgenomen harmonisatieregelingen in sanctiëring worden voorzien. De in die bijlage opgenomen harmonisatieregelingen kennen zelf geen sanctiebepaling. Omdat in de Wet scheepsuitrusting 2016 reeds in sanctiëring is voorzien, leidt deze verplichting niet tot aanpassing van bestaande regelgeving. De bevoegdheden opgenomen in de Algemene wet bestuursrecht zijn gekoppeld aan de aanwijzing als toezichthouder. In de artikelen 5:12 tot en met 5:31c van de Algemene wet bestuursrecht zijn de bevoegdheden opgenomen. De bevoegdheid tot het betreden van woningen en tot het opleggen van een last onder bestuursdwang moeten expliciet in wetgeving worden toegekend. De bestuursdwangbevoegdheid is toegekend in artikel 24 van de Wet scheepsuitrusting 2016. In artikel 5:32, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht is bepaald dat een bestuursorgaan dat bevoegd is een last onder bestuursdwang op te leggen, in plaats daarvan aan de overtreder een last onder dwangsom kan opleggen. De op grond van de markttoezichtverordening aanvullend toe te kennen bevoegdheden zijn opgenomen en toegelicht bij onderdeel B.

Onderdeel A

Met dit onderdeel wordt in artikel 1, eerste lid, van de Wet scheepsuitrusting 2016 een definitie van "EU-verordening Markttoezicht" toegevoegd. De omschrijvingen van "gemachtigde", "marktdeelnemers", "markttoezicht" en "markttoezichtautoriteit" worden vervangen door die van de markttoezichtverordening, omdat ze enigszins afwijken van die van de omschrijvingen van de richtlijn scheepsuitrusting. De specificering van het openbaar belang is toegevoegd. En onder "product" uit de omschrijvingen van de markttoezichtverordening moet naast "product" als gedefinieerd mede "scheepsuitrusting" worden verstaan. De begrippen "distributeur", "fabrikant", "importeur", "in de handel brengen" en "uit de handel nemen" zijn hetzelfde omschreven en kunnen ongewijzigd blijven. Omdat het om een richtlijn gaat, bestaat de mogelijkheid om de begrippen gelijk te trekken.

Onderdeel B

Met dit onderdeel worden in paragraaf 7. "Markttoezicht" van de Wet scheepsuitrusting 2016 vier artikelen ingevoegd, waarin de markttoezichtbevoegdheden worden toegekend, die voor de uitvoering van de markttoezichtverordening moeten worden toegekend.

Onderdeel C

Met dit onderdeel wordt aan artikel 22, vijfde lid, een onderdeel toegevoegd, waarin overtreding van artikel 7, eerste lid, van de markttoezichtverordening wordt verboden. Tevens wordt een zesde lid toegevoegd, waarin overtreding van artikel 7, tweede lid, van de markttoezichtverordening wordt verboden. Overtreding van onderdelen van deze bepaling is strafbaar gesteld in artikel 1, onder 4, van de Wet op de economische delicten. Daarmee is voorzien in sanctiëring overeenkomstig artikel 41 van de markttoezichtverordening.

Onderdeel D

Met dit onderdeel wordt artikel 23, eerste lid, gewijzigd. In artikel 23 van de Wet scheepsuitrusting 2016 is in het opleggen van een bestuurlijke boete voorzien. Voor de samenwerkingsverplichtingen uit artikel 7 van de markttoezichtverordening wordt een boete niet adequaat geacht. Daarom wordt overtreding van artikel 22, vijfde lid, onderdeel d, en zesde lid, in artikel 23 uitgezonderd.

Artikel XVII (Wijziging van de Wet vervoer gevaarlijke stoffen)

De voorgestelde wijzigingen van de Wet vervoer gevaarlijke stoffen hebben betrekking op de uitvoering van de markttoezichtverordening waar het betreft Richtlijn 2010/35/EU van het Europees Parlement en de Raad van 16 juni 2010 betreffende vervoerbare drukapparatuur en houdende intrekking van Richtlijnen 76/767/EEG, 84/525/EEG, 84/526/EEG, 84/527/EEG en 1999/36/EG van de Raad (PbEU 201, L165)). Naast de voorgestelde wijzigingen van de Wet vervoer gevaarlijke stoffen is ook nog een wijziging van de Regeling vervoerbare drukapparatuur 2011 noodzakelijk. Dit ter uitvoering van artikel 7 van de markttoezichtverordening.

Onderdeel A

Met dit onderdeel worden in artikel 1, eerste lid, van de Wet vervoer gevaarlijke stoffen definities van "EU-verordening Marktoezicht" en "Richtlijn 2010/35/EU" ingevoegd.

Onderdeel B

Met dit onderdeel worden de artikelen 35 tot en met 38 van de Wet vervoer gevaarlijke stoffen ingevuld. Hiermee worden de markttoezichtbevoegdheden toegekend, die voor de uitvoering van de markttoezichtverordening moeten worden toegekend.

Artikel XVIII (Wijziging van de wet wederzijdse erkenning en tenuitvoerlegging van geldelijke sancties en beslissingen tot confiscatie)

De Wet wederzijdse erkenning en tenuitvoerlegging van geldelijke sancties en beslissingen tot confiscatie maakt het mogelijk om een geldelijke sanctie ter inning over te dragen aan een andere lidstaat van de Europese Unie. De ontvangende lidstaat is in beginsel gehouden de geldelijke sanctie te erkennen en ten uitvoer te leggen. Bij de goedkeuringswetgeving van motorvoertuigen etc. op grond van hoofdstuk 3 van de Wvw 1994 en de in dat hoofdstuk bedoelde EU-wetgeving is er in de meeste gevallen sprake van een buitenlandse fabrikant die in Nederland een aanvraag om goedkeuring doet. Ook bij de etikettering van voertuigen en banden is derhalve ook veelal van buitenlandse fabrikant betrokken. Om er voor te zorgen dat in Nederland opgelegde sancties (boetes) door bijvoorbeeld de ILT, ook daadwerkelijk zullen kunnen worden uitgevoerd, is aan de lijst van beslissingen die vatbaar zijn voor erkenning en tenuitvoerlegging in een andere lidstaat van de EU, de bestuurlijke boetes als bedoeld in onder andere artikel 174c van de Wvw 1994 opgenomen. De boetes die in verband met het niet nakomen van de etiketteringsverplichtingen in de artikelen 34, 34a en 35, kunnen worden opgelegd worden nu ook aan de opsomming van artikel 10 van de Wet wederzijdse erkenning en tenuitvoerlegging geldelijke sancties en beslissingen tot confiscatie toe gevoegd.

Artikel XIX (Wijziging van de woningwet)

De voorgestelde wijzigingen van de Woningwet hebben betrekking op de uitvoering van de markttoezichtverordening waar het betreft de verordening (EU) 305/2011 van het Europees parlement en de Raad van 9 maart 2011 tot vaststelling van geharmoniseerde voorwaarden voor het verhandelen van bouwproducten en tot intrekking van Richtlijn 89/106/EEG van de Raad (PbEU 2011, L88) (hierna: de verordening bouwproducten) die in bijlage I van de markttoezichtverordening worden genoemd. Naast de voorgestelde wijzigingen van de Woningwet is ook nog een wijziging van lagere regelgeving noodzakelijk.

Onderdeel A

In verband met de uitvoering van de markttoezichtverordening wordt een aantal definities ingevoegd in de Woningwet die gelden met betrekking tot het bij of krachtens de Woningwet bepaalde ter uitvoering van deze verordening. De volgende definities worden toegevoegd: verordening (EU) 2019/1020, marktdeelnemer, online interface, aanbieder van diensten van de informatiemaatschappij en fulfilmentdienstverlener. Alhoewel de definitie van marktdeelnemer in de verordening (EU) 2019/1020 niet gelijklopend is aan de definitie van marktdeelnemer in de verordening bouwproducten, volgt uit de definitie van de eerste dat in het geval van toezicht op de verordening bouwproducten op grond van de markttoezichtverordening de definitie zich beperkt tot diegenen voor wie verplichtingen gelden in overeenstemming met de verordening bouwproducten. Dit is enkel anders bij het toepassen van artikel 4 van de markttoezichtverordening waarin expliciet is opgenomen dat voor de toepassing van dit specifieke artikel een eigen definitie van marktdeelnemer geldt.

Onderdeel B

Met de nieuw voorgestelde artikelen 93a tot en met 93c worden een aantal nieuwe toezichts- en handhavingsbevoegdheden toegekend aan de met toezicht belaste ambtenaren en de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties in het kader van het toezicht op en de handhaving van de verordening bouwproducten ter uitvoering van artikel 14 van de markttoezichtverordening. Het

betreft de bevoegdheid om zonder toestemming van een bewoner een woning te betreden ter uitvoering van de toezichtsbevoegdheden zoals neergelegd in artikel 14, vierde lid, onderdelen a, d en e. Daarnaast betreft het de bevoegdheid om, ook onder valse identiteit, productmonsters van bouwproducten te verkrijgen en om, wanneer er geen andere doeltreffende middelen voorhanden zijn om een ernstig risico weg te nemen de verwijdering van inhoud in verband met de betrokken producten van een online interface te gelasten of de expliciete vermelding te vereisen van een waarschuwing voor eindgebruikers, wanneer zij zich toegang verschaffen tot een online interface. Indien niet aan een dergelijk verzoek wordt voldaan, biedt artikel 93c de grondslag voor de bevoegdheid om aanbieders van diensten van de informatiemaatschappij te verplichten de toegang tot de online interface te beperken. Voor een verdere toelichting op de bevoegdheden zie paragraaf 4.2 van het algemeen deel van de toelichting.

De ambtenaren van de Inspectie Leefomgeving en Transport (hierna: ILT) zijn op dit moment al aangewezen als toezichthouder op de naleving van verplichtingen zoals voortvloeiend uit de verordening bouwproducten op grond van artikel 93, tweede lid, juncto artikel 120 van de Woningwet. Ook voor het uitvoeren van de nieuwe toezichtsbevoegdheden op grond van de markttoezichtverordening zoals neergelegd in de artikelen 93a en 93b van de Woningwet zullen de ambtenaren van de ILT worden aangewezen. De handhavingsbevoegdheden met betrekking tot verplichtingen voortvloeiend uit de verordening bouwproducten komen toe aan de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties op grond van artikel 120 juncto 120b van de Woningwet die ze heeft gemandateerd aan de ambtenaren van de ILT. Ook de nieuwe handhavingsbevoegdheden op grond van de markttoezichtverordening zoals neergelegd in artikel 93c van de Woningwet zullen worden toegekend aan de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties die ze mandateert aan de ambtenaren van de ILT. Op deze wijze wordt aan de bestaande handhavings- en toezichtstructuur vastgehouden zoals neergelegd in de Woningwet. De markttoezichtverordening biedt hier ook specifiek de ruimte voor. In artikel 14, derde lid, onderdeel b, is neergelegd dat de lidstaat kan bepalen om de bevoegdheden uit te laten oefenen met hulp van andere overheidsinstanties in overeenstemming met de verdeling van de bevoegdheden en de institutionele en administratieve organisatie van de lidstaat in kwestie.

Onderdelen C, D, E, F, G en H

In verband met de voorziene inwerkingtreding van de Omgevingswet worden in de onderdelen C tot en met H die wijzigingen van de Woningwet opgenomen die inhoudelijk overeenkomen met de wijzigingen zoals beschreven onder artikel XIX, de onderdelen A en B, maar dan passend binnen de nieuwe vormgeving van de Woningwet naar aanleiding van de inwerkingtreding van de Omgevingswet.

BIJLAGE 1: Beantwoording vragen Integraal Afwegingskader (IAK)

1. Wat is de aanleiding?

De inhoudelijke aanleiding voor dit wetsvoorstel is de inwerkingtreding van de nieuwe markttoezichtverordening (Verordening (EU) nr. 2019/1020) per 16 juli 2019. Deze verordening is van toepassing met ingang van 16 juli 2021. Aanleiding voor de herziening van de oude markttoezichtverordening (Verordening (EG) nr. 765/2008) was de mededeling die de Europese Commissie op 19 december 2017 heeft uitgebracht met als titel 'Het goederenpakket: Het vertrouwen in de eengemaakte markt versterken'²⁹ (hierna: de mededeling). In deze mededeling constateerde de Commissie tekortkomingen in de handhaving van de geharmoniseerde EU-veiligheidsvoorschriften voor producten. Deze constatering heeft geleid tot de herziening van de oude markttoezichtverordening. Voor de werking van de nieuwe markttoezichtverordening in Nederland is op onderdelen uitvoeringswetgeving nodig. Dit is nodig om Nederlandse markttoezichtautoriteiten te voorzien van enkele minimumbevoegdheden die vanuit de verordening gevraagd worden. . Daar voorziet dit wetsvoorstel in.

2. Wie zijn de betrokkenen?

De betrokkenen zijn in de eerste plaats de bevoegde autoriteiten die de markttoezichtverordening in Nederland uitvoeren en op basis van dit wetsvoorstel nieuwe bevoegdheden verkrijgen. Dat is de de Inspectie Leefomgeving en Transport (ILT), het Agentschap Telecom (AT), de Inspectie Gezondheidszorg en Jeugd (IGJ), de Inspectie Sociale Zaken en Werkgelegenheid, en de Nederlandse Voedsel- en Warenautoriteit (NVWA). Ook bestrijken delen van de markttoezichtverordening verantwoordelijkheden van de Douane. Andere betrokkenen zijn de partijen ten behoeve van wie of ten aanzien van wie de nieuwe bevoegdheden uit dit wetsvoorstel ingezet kunnen worden: marktdeelnemers, en (indirect) hun belangenorganisaties.

3. Wat is het probleem?

Inbreuken (al dan niet grensoverschrijdend) op EU productregelgeving wordt niet altijd effectief gehandhaafd. In de huidige situatie kan het gebeuren dat handhaving in de praktijk wordt gehinderd door onvoldoende bevoegdheden voor markttoezichtautoriteiten, zoals het kunnen betreden van een woning indien vanuit deze woning gehandeld wordt. Daarnaast vraagt de opkomst van de digitale economie, waarin de verkoop van producten steeds vaker volledig digitaal plaatsvindt, om bevoegdheden om ook overtredingen in die sfeer aan te kunnen pakken. Dit wetsvoorstel voorziet in enkele nieuwe bevoegdheden die handhaving van productregelgeving, ook in de digitale economie, versterken.

4. Wat is het doel?

Het doel van dit wetsvoorstel is het verruimen van de onderzoeks- en handhavingsbevoegdheden van de bevoegde markttoezichtautoriteiten om deze in lijn te brengen met de nieuwe markttoezichtverordening.

5. Wat rechtvaardigt overheidsinterventie?

Overheidsinterventie op het terrein van productregelgeving is gerechtvaardigd omdat het goedkoper en eenvoudiger voor marktdeelnemers is om deze regelgeving niet na te leven, waardoor er een veiligheids-, gezondheids-, of andersoortig risico kan ontstaan voor de eindgebruiker (doorgaans een consument). De marktdeelnemer beschikt in het algemeen over veel meer kennis van het product dat hij of zij aanbiedt dan de eindgebruiker. In dit specifieke geval is interventie van de Nederlandse overheid nodig om ervoor te zorgen dat de Nederlandse betrokken bevoegde markttoezichtautoriteiten over de juiste bevoegdheden kunnen beschikken om aan de eisen van de herziene markttoezichtverordening te voldoen en de eindgebruiker te beschermen bij inbreuken.

6. Wat is het beste instrument?

In de nieuwe Europese markttoezichtverordening is de keuze gemaakt voor specifieke minimumbevoegdheden waar de bevoegde autoriteiten die de verordening uitvoeren over moeten kunnen beschikken. Dit wetsvoorstel kent de in de Nederlandse situatie nog ontbrekende bevoegdheden toe. Het gaat om twee toezichtsbevoegdheden (het betreden van woningen en toezicht met fictieve identiteit en hoedanigheid) en een handhavingsbevoegdheid (beperkingen ten aanzien van online interfaces).

²⁹ COM(2017) 787.

7. Wat zijn de gevolgen?

a. Burgers

Voor burgers betekent dit wetsvoorstel dat hun belangen beter beschermd worden bij inbreuken op EU-productregelgeving. De betrokken toezichthouders krijgen op basis van dit wetsvoorstel immers de beschikking over meer bevoegdheden om deze inbreuken aan te pakken.

b. Bedrijven

Voor bedrijven draagt dit wetsvoorstel bij aan een gelijk speelveld op de interne markt. Dit wetsvoorstel draagt immers bij aan de uniformering van de bevoegdheden van toezichthouders binnen de Europese Unie en bevordert hun onderlinge samenwerking.

c. Overheid

Dit wetsvoorstel versterkt de mogelijkheden van toezichthouders om op te treden tegen (grensoverschrijdende) inbreuken op EU-productregelgeving. De bevoegdheden inzake het betreden van woningen en toezicht met fictieve identiteit en hoedanigheid zoals opgenomen in dit wetsvoorstel is in feite niet geheel nieuw, maar bieden een ruimere invulling van bestaande onderzoeksbevoegdheden die de toezichthouders ook al toepassen. Uit deze onderzoeksbevoegdheid komt dan ook geen toename van werklast voort. De handhavingsbevoegdheid inzake beperkingen ten aanzien van online interfaces en aanbieders van diensten van de informatiemaatschappij is wel nieuw. Gezien de zwaarte van deze bevoegdheid zal deze naar verwachting slechts ingezet worden als laatste redmiddel, wanneer er sprake is van een dreiging van ernstige schade voor eindgebruikers. Dat betekent dat de werklast voor de betrokken toezichthouders ook als gevolg van deze bevoegdheid in de praktijk niet of nauwelijks zal toenemen. De voorgestelde bevoegdheid om aanbieders van diensten van de informatiemaatschappij, verplichtingen op te leggen introduceert een nieuwe taak voor de rechter-commissaris van de strafkamer bij de rechtbank Rotterdam om vooraf machtiging te verlenen aan de relevante markttoezichtautoriteit om toepassing te geven aan deze bevoegdheid. Het kabinet schat in dat de bevoegde autoriteiten spaarzaam toepassing zullen geven aan deze nieuwe voorgestelde bevoegdheid en dat er dus weinig beroep zal hoeven te worden gedaan op de rechter-commissaris. Het gaat hier immers om een handhavingsinstrument dat alleen mag worden toegepast als laatste redmiddel, wanneer er geen andere doeltreffende middelen voorhanden zijn. Het kabinet verwacht daarom dat de werklast voor de rechterlijke macht in de praktijk niet of nauwelijks zal toenemen.

d. ICT

Dit wetsvoorstel heeft geen gevolgen voor ICT. Weliswaar voorziet het wetsvoorstel in onder meer op een bevoegdheid beperkingen ten aanzien van online interfaces en aanbieders van diensten van de informatiemaatschappij, maar deze online interfaces en diensten zijn hier slechts het vehikel voor het aanbieden van producten die niet aan de toepasselijke regelgeving voldoen, zoals een winkel dat ook zou kunnen zijn. De bevoegdheid raakt niet aan de techniek van deze interfaces en diensten.

e. Milieu

Dit wetsvoorstel heeft geen gevolgen voor het milieu.

Bijl. I VO (EU) 2019 /102 0 nr.	Bijl. II VO (EU) 2019 /102 0 nr.	Naam EU-harmonisatie-wetgeving volgens bijlage I en II van verordening (EU) 2019/1020 waaraan zo nodig ter verduidelijking enkele aanvullende opmerkingen zijn toegevoegd	Artt 158 en 158a Wvv 1994 + Aanwijzing ILT:	Artt 29, 30, 30a, 169, 174c, Wvv 1994 jo Regeling voertuigen en art 1a, onder 2°, WED:
			Bestaand of nieuw markttoezicht op grond van	Bestaand of nieuwe sanctiëring nodig op inbreuken op grond van
2	2	Richtlijn 70/157/EEG van de Raad van 6 februari 1970 inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de lidstaten betreffende het toegestane geluidsniveau en de uitlaatinrichting van motorvoertuigen (PB L 1970, 42). <i>NB. Deze richtlijn wordt met ingang van 1 juli 2027 ingetrokken zie artikel 14, eerste lid, van verordening (EU) nr. 540/2014 (zie hieronder).</i>	Miv 16 juli 2021 ogv van verordening (EU) 2019/1020	Miv 16 juli 2021 ogv art 41 van verordening (EU) 2019/1020
18	11	Richtlijn 2005/64/EG van het Europees Parlement en de Raad van 26 oktober 2005 betreffende de typegoedkeuring van motorvoertuigen inzake herbruikbaarheid, recyclebaarheid en mogelijke nuttige toepassing, en tot wijziging van Richtlijn 70/156/EEG van de Raad (PB L 2005, 310)	Miv 16 juli 2021 ogv van verordening (EU) 2019/1020	Miv 16 juli 2021 ogv art 41 van verordening (EU) 2019/1020
20	12	Richtlijn 2006/40/EG van het Europees Parlement en de Raad van 17 mei 2006 betreffende emissies van klimaatregelingsapparatuur in motorvoertuigen en houdende wijziging van Richtlijn 70/156/EEG van de Raad (PB L 2006, 161)	Miv 16 juli 2021 ogv van verordening (EU) 2019/1020	Miv 16 juli 2021 ogv art 41 van verordening (EU) 2019/1020
23	-	Verordening (EG) nr. 715/2007 van het Europees Parlement en de Raad van 20 juni 2007 betreffende de typegoedkeuring van motorvoertuigen met betrekking tot emissies van lichte personen- en bedrijfsvoertuigen (Euro 5 en Euro 6) en de toegang	Miv 16 juli 2021 ogv van verordening (EU) 2019/1020	Art 13 verordening (EU) 715/2007

		tot reparatie- en onderhoudsinformatie (PB L 2007, 171) <i>NB. Met ingang van 1 september 2020 (zie art 86 van verordening (EU) 2018/858 (hieronder)) wordt deze verordening aangehaald als: Verordening (EG) nr. 715/2007 van het Europees Parlement en de Raad van 20 juni 2007 betreffende de typegoedkeuring van motorvoertuigen met betrekking tot emissies van lichte personen- en bedrijfsvoertuigen (Euro 5 en Euro 6) (PbEU 2007, L 171).</i>		
26	-	Verordening (EG) nr. 78/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 14 januari 2009 betreffende de typegoedkeuring van motorvoertuigen met betrekking tot de bescherming van voetgangers en andere kwetsbare weggebruikers, tot wijziging van Richtlijn 2007/46/EG en tot intrekking van Richtlijn 2003/102/EG en Richtlijn 2005/66/EG (PB L 2009) <i>Met ingang van 6 juli 2022 vervalt deze verordening en geldt voor een verwijzing naar deze verordening, een verwijzing naar (zie art 18, tweede lid) verordening (EU) 2019/2144 van het Europees parlement en de Raad van 27 november 2019 betreffende de voorschriften voor de typegoedkeuring van motorvoertuigen en aanhangwagens daarvan en van systemen, onderdelen en technische eenheden die voor dergelijke voertuigen zijn bestemd wat de algemene veiligheid ervan en de bescherming van de inzittenden van voertuigen en kwetsbare weggebruikers betreft, tot wijziging van Verordening (EU) 2018/858 van het Europees Parlement en de Raad en tot intrekking van de Verordeningen (EG) nr. 78/2009, (EG) nr. 79/2009 en (EG) nr. 661/2009 van het Europees Parlement en de Raad en de Verordeningen (EG) nr. 631/2009, (EU) nr. 406/2010, (EU) nr. 672/2010, (EU) nr. 1003/2010, (EU) nr. 1005/2010, (EU) nr. 1008/2010, (EU) nr. 1009/2010, (EU) nr. 19/2011, (EU) nr. 109/2011, (EU) nr.</i>	Miv 16 juli 2021 ogv van verordening (EU) 2019/1020 Miv 6 juli 2022 ogv van verordening (EU) 2019/1020	Art 13 van verordening (EU) 78/2009 Miv 6 juli 2022 ogv art 41 van verordening (EU) 2019/1020

		458/2011, (EU) nr. 65/2012, (EU) nr. 130/2012, (EU) nr. 347/2012, (EU) nr. 351/2012, (EU) nr. 1230/2012 en (EU) 2015/166 van de Commissie (PbEU 2019, L 325).		
27	-	Verordening (EG) nr. 79/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 14 januari 2009 betreffende de typegoedkeuring van motorvoertuigen op waterstof en tot wijziging van Richtlijn 2007/46/EG (PB L 2009, 35) <i>Met ingang van 6 juli 2022 vervalt deze verordening en geldt voor een verwijzing naar deze verordening, een verwijzing naar (zie art 18, tweede lid) verordening (EU) 2019/2144 (zie hierboven)</i>	Miv 16 juli 2021 ogv van verordening (EU) 2019/1020 Miv 6 juli 2022 ogv van verordening (EU) 2019/1020	Art 15 van verordening (EU) 79/2009 Miv 6 juli 2022 ogv art 41 van verordening (EU) 2019/1020
30	-	Verordening (EG) nr. 595/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 18 juni 2009 betreffende de typegoedkeuring van motorvoertuigen en motoren met betrekking tot emissies van zware bedrijfsvoertuigen (Euro VI) en de toegang tot reparatie- en onderhoudsinformatie, tot wijziging van Verordening (EG) nr. 715/2007 en Richtlijn 2007/46/EG en tot intrekking van de Richtlijnen 80/1269/EEG, 2005/55/EG en 2005/78/EG (PB L 2009, 188) <i>NB. Met ingang van 1 september 2020 (zie art 87 van verordening (EU) 2018/858 (hieronder)) wordt deze verordening aangehaald als: Verordening (EG) nr. 595/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 18 juni 2009 betreffende de typegoedkeuring van motorvoertuigen en motoren met betrekking tot emissies van zware bedrijfsvoertuigen (Euro VI) en tot wijziging van Verordening (EG) nr. 715/2007 en Richtlijn 2007/46/EG en tot intrekking van de Richtlijnen 80/1269/EEG, 2005/55/EG en 2005/78/EG (PbEU 2009, L 188).</i>	Miv 16 juli 2021 ogv van verordening (EU) 2019/1020	Art. 11 verordening (EG) 595/2009
31	-	Verordening (EG) nr. 661/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 betreffende typegoedkeuringsvoorschriften voor de algemene veiligheid van motorvoertuigen, aanhangwagens daarvan en daarvoor bestemde systemen, onderdelen en	Miv 16 juli 2021 ogv van verordening (EU) 2019/1020	Art 16 verordening (EG) 661/2009

69	-	Verordening (EU) 2018/858 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2018 betreffende de goedkeuring van en het markttoezicht op motorvoertuigen en aanhangwagens daarvan en systemen, onderdelen en technische eenheden die voor dergelijke voertuigen zijn bestemd, tot wijziging van Verordeningen (EG) nr. 715/2007 en (EG) nr. 595/2009 en tot intrekking van Richtlijn 2007/46/EG (PB L 2018, 151)	Miv 1 sept 2020 ogv verordening (EU) 2018/858 en miv 16 juli 2021 ogv van verordening (EU) 2019/1020	Miv 1 sept 2020 ogv artikel 84 van verordening (EU) 2018/858
----	---	--	--	--